

رۆمان

كورس بابائي

ئسهمسشسهو فرميسكيك دهرژيسست منتدي إقرا الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

وهركيران: كويستان صالح

GOLDEN_

كتێېخانەس **كۆندن بووك** بۇ چاپ و بئلوكردنەوە 07701598782 - 07501444434 4GOldenbook @ktebloosie, wa

كورس بابائى

ئەمشەو فرمىسكىك حەررىت

وەرگێڕانى كويْستان صالح

4.41

ناوی کتیب: ئهمشه و فرمیسکیک ده پرژیت بابه ت: روّمان نوسین: کورس بابائی وه رگیران: کویستان صالح تایپ: وه رگیر دیزاین: هه ریّم عوسمان تیراژ: (۲۰۰۰) دانه بلاو کراوه: گولدن بووک چاپ: چاپخانه ی چوارچرا نرخی ۲۰۰۰ دینار

لەبەرىدەبەرايەتى كشتى كتىبخانە كشتىيەكان ژمارەى سىپاردنى (۱۹۹۷)ى سالى (۲۰۱۲)ى بىدراوە

بەھمەنى ئازىز،

کچ تەنيا يەک دلى ھەيە و ئەگەر بەكەسىكى بدات ھەرگىز ئەو دلە نابىتە ھى كەسىتر.

دلى منيش بەرشىيوەيە.

٥

لەدووايين خولەكەكانى كىشكى شەوانە، كەسىك بەتەلەڧۆن ئاگادارى كردمەوە لەشەقامى سىپەند كەسىك كوژراوە، دواتر بى ئەوەى روونكردنەوەى زياتر لەمبارەوە بدات، تەلەڧۆنەكەى داخستەوە. دەستبەجى بەتەلەڧۆن لەبنكەى پۆلىسى گەرەكەكە سەبارەت بەر رووداوە پرسيارم كرد و ئەوان پشتراستيان كردەوە. بەخىرايى لەگەل وينەھەلگرى رۆژنامە بەترۆمبىل بەمەبەستى ئامادەكردنى ھەوال رۆشتىنە شوينى رووداوەكە. لەگەل ئەوەى ھىشتا رۆژ نەبووبوويەو، ژمارەيەكى زۆر كەتازە لەخەو ھەستابوون، لەبەردەم ئەو مالەى كەسەكەى كەتازە لەخەو ھەستابوون، لەبەردەم ئەو مالەى كەسەكەى ئىتوانە تىياكوژرابوو، كۆبووبوونەوە و سىمبارەت بەم تاوانە ئىتوگۆيان دەكرد. بەخىرايى بەھۆى يەكىك لەدراوسىكانەوە ئىگاداربوومەوە كەدەلىن پىاوىكى ژنەكەى كوشتووە و

لهم کاته دا ترق مبیلی فریاکه و تنی پزیشکی دادوه ری هاته شوینی رووداوه که و دوای ئه و ترق مبیلی لیکو له ریش

گهیشت. لیکولهر لهگهل پولیس و پزیشکی دادوهری روشتنه ناو نه و ماله ی تاوانه که ی تیا نه نجامدرابوو. چه ند ساتیک دواتر منیش روشتمه ناو ماله که. ههرچه ندماله که له شه قامه کانی باکروری شاردا بوو، به لام مالیکی گه وره و خوش نه بوو، له ناوه پاستی ماله که جه نازه ی ژنیک له سه ر لا که و تبوو، شوینه واری شینبوونه وه له سه ر مل و چه ند شوینیکی جه سته ی شوینه واری شینبوونه وه له سه ر مل و چه ند شوینیکی جه سته ی ده بینرا. ساتیک دواتر پزیشکی دادوه ری پشکنینی بو جه سته ی ژنه که کرد و رایگه یاند ژنی ناماژه پیدراو دوای ده رگیری و هه و لیک کرد و رایگه یاند ژنی ناماژه پیدراو دوای ده رگیری و خنکاندنی ژنه گه نجه که، هه موو هه و له کانی ژنه که ی بو زیندو و مانه و به پو و چه ل کرد و ته و به به پی و ته کانی پزیشکی دادوه ری، بو و چه ل کرد و ته و به به پی و ته کانی پزیشکی دادوه ری، بو بو به کو ژراو مه ست بو و ه

دوای و ته کانی پزیشکی دادوه ری، لیکو لهر، لیکو لینه و ه یه کی گشتگیری بر پروونکردنه وهی ه فرکاری کوشتنه که دهستپیکرد و له به رئه وه ی بکوژ هه لاتبوو، لیکو لهر، لیکو لینه وه کانی له دراوسین کانی ئه م پرووداوه دهستپیکرد. چه ند که سله دراوسین کان به لیکو له ریان پاگه یاند کو ژراوه که ناوی شه هلایه و له گه ل هاوسه ر و مناله که ی له م ماله دا ژیانی به سه ر بردووه. مناله که ی پیشتر به ه فری که مته رخه می دایکی که و ته ناو

حهورزه که و خنکا و هاوسه ره که ی شه هلا له سه فه ره. به لام ژنیک که دراوسینی دیوار به دیواری شه هلابوو، به لیکوله ری راگه یاند شه وی رابردوو (به همه ن) هاوسه ری کوژراو له سه فه رگه رابوویه و نه و چه ند خووله که پیش رووداوه که ده نگی شه پ و هه رای نیوان نه و ژن و میرده ی بیستروه. نه م ژنه، دواتر زیادی کرد له و کاته وه ی نه م ژن و پیاوه هاتوونه ته م گه په که به زوری کیشه یان بووه و نه گه ری هه به همه نام مهروبه یانی نه مرق اله به به نه مه میشانه ژنه که ی کوشتبیت. له و ساتانه ی لیکوله ر، کوتایی به لیکولینه و له دراوسیکان ده هینا، لیپرسراوانی ناسایش، لیکوله ریان ناگادار کرده و که به همه ن الیپرسراوانی ناسایش، لیکوله ریان ناگادار کرده و که به همه ن هاوسه ری کوژراو، خوی به بنکه ی پولیس ناساندووه و لای شه فسه ری کیشک دانیناوه به وه ی شه هلای ژنی خنکاندووه به لام سه باره ت به هو کاری کوشتنه که هیچ وه لامیکی نه داوه ته وه.

بهدوای ئهم زانیارییه، لیکوّلهر فهرمانی گواستنهوهی جهنازهکهی بن پزیشکی دادوهری دهرکسرد و ساتیک دواتر جهنازهی شههلایان لهناو قهرهبالفی و دهنگهدهنگی ئامادهبووانی بهردهم مالهکه بهتروّمبیلی فریاکهوتن بو پزیشکی دادوهری گواستهوه. پولیسهکان بلاوهیان بهخهلک کرد و لیکوّلهر بهمههستی لیکوّلینهوه لهکوژرانی شههلا بهره و بنکهی پولیس بهریکهوت.

لهسووچی ژووری ئهنسه ری کیشک، لهسه ر کورسییه کی دارین، گهنجیکی قرّز، کهنیگه رانی و ناپه حه تی له پو خساری ده بساری و ده ستبه ندی ئاسنین به ده سته کانیه و ده بینرا، دانیشتبوو. له گهل گهیشتنی لیکوّله ر به مه به ستی پیزگرتن له شوینه کهی هه ستا و بی ئه وه ی هیچ بلیّت، دو و باره دانیشته وه. ئه فسه ری کیشک له گهل پیدانی وه ره قه ی لیپرسینه وه به لیکوّله ر، وتی: تاوانبار دانی به کوشتنی ژنه که یدا ناوه و که مترین پوونکردنه وه ی سه باره ت به نه نجامدانی ئه م تاوانه نه کردو وه و له هم مو و قرناغه کانی لیپرسینه وه، بیده نگی هه لبژار دو وه. لیکوّله ر دوای وه رگرتنی وه ره قه کانی لیپرسینه وه له نه فسه ری کیشک، پوشته ژووریکی دیکه و فه رمانیدا به همه نیش ببه نه نه و ژووره.

ماوهی یه ک کاترمیزی بهردهوام لیکولهر، لیکولینهوهی له گهل نه و گهنجه کرد به لام نه و بهدریزایی نه و ماوه تهنیا دهیوت من هاوسه ره کهم کوشتووه و هیچی دیکهم نییه بیلیم. پیداگرتنی لیکولهر بو هینانه قسه ی گهنجه که سوودی نهبوو و سهرئه نجام کاتیک ههستی به وه کرد لهبهر چهند هوکاریکی تایبه ت نهم گهنجه ناماده نییه قسه بکات، فهرمانیدا بو زیندانی دادگا بیگوازنه وه.

دوای ئهم فهرمانه، لیکوّلهر بنکهکهی بهجیهیشت و لیپرسراوانی پوّلیس، تاوانباریان بهتروّمبیلی تایبهت بهرهو زیندانی دادگا برد لهکاتیکدا هیشتا دهستبهندهکانی بهدهسته و بوو. چهند خولهک دواتر ئهویان تهسلیم بهلیپرسراوانی زیندانکرد.

من دوای ئاماده کردنی وینه و ههوالی کوشتنه به بر پرزنامه گهرامهوه و لهکاتیکدا هیشتا بیرم لهم رووداوه کارهساتباره دهکردهوه، ههوالهکانم ریکخست و برچاپکردن تهسلیمی سهرنووسهرم کرد. لهگهل ئهوهیشدا سهبارهت بهبارودوخی تاوانبار و بیدهنگی ئهو لهبهرابهر پرسیارهکانی پولیس و وته ی دراوسیکان سهبارهت بههوکاری کوشتنه که پوونکردنه وه ی پیریستم نووسی و بو ئیواری لهروژنامه کهدا چاپ و بلاو کرایه وه.

تامهزر قر بووم بهدواداچوون بق هۆكارى ئهم تاوانه بكهم چوونكه پیشتر كهس بهم راشكاوییه دانی بهتاوانهكهیدا نهنابوو بی ئهوهی باسی هۆكارهكهی بكات. لهو چهند جار پهیوهندییهی لهگهل لیْكۆلهرهدا گرتم وتی: بهداخهوه ههرچهند چهندجاریّكی دیكه لیْكۆلینهوهم لهگهل ئهو گهنجه كردووه بهلام هیشتا سهبارهت بههركاری كوشتنهكه هیچی نههیناوهته سهرزمان و تهنیا وتهی دراوسینكان هاوپیچی درسیهكهی كراوه و لهبهر

ئەوەى ئامادە نىيە چۆنيەتى رووداوەكە بگىرىتەوە، دۆسىيەكەى بۆ دادگا دەنىرم تا لەوى راستىيەكان دەركەويت.

رزژی شهممه دادگایی بههمهن دهستیپیکرد و بهههمانشیوه کهپیشبینی دهکرا، یهکهم دانیشتنی دادگا زیاد لهراده قهرهبالغ بوو و لهدانیشتنهکانی دواتر ههرجارهو ژمارهیهکی زورتری خهلک ئامادهی دانیشتنهکه دهبوون بهلام بههمهن لهتهواوی ئهم دانیشتنانه بیدهنگی ههلبژارد تا ئهوهی دادگا دوای سی

دانیشتن رایگهیاند بهیانی کوتا دانیشتنی خوّی بهریوه دهبات بو ئهوهی بریاری کوتایی سهبارهت بهتاوانبار بدات.

بهیانی روّژی دواتر لهبهر ئهوهی دهمزانی کوّتا دانیشتنی دادگایه و ئهم دانیشتنه زیاد لهراده قهرهبالغ دهبیّت، زووتر لهروّژانی ئاسایی روّشتمه روّژنامه و جگه لهسهرنووسهر و چهند فهرمانبهریکی دیکه، هیشتا ئهوانی دیکه نههاتبوون. پرووداوهکهم بق سهرنووسهر باسکرد و ئهوسا لهگهل وینهههلگرهکه بهرهو هوّلی دادگا بهریکهوتین تا لهکوّتا دانیشتنی دادگا بهشداری بکهم.

کاتنک گهیشتمه بهردهم دهرگای هولی تاوانهکان، قهرهبالغییه کی زورم بینی کهبههوی نهبوونی جی، لهپشت دهرگاکانه وه مابوونه وه. لهناو قهرهبالغییه که تیپه پین و هاوری لهگهل وینه هه لگر روشتینه ناو هوله که و لهکورسییه کانی پیشه وه کهپیشتر بق روژنامه نووسان و پهیامنیران ئاماده کرابوو، دانیشتم.

هزله که لیوانلیو بوو له خه لک، ته نانه ت یه ک کورسی خالی نه ده بینرا. پزلیسه کان له به رده م ده رگاکه و هستابوون تا پیگربن له هاتنه ژووره وه ی نه و که سانه ی خوازیاری بیستن و بینینی دادگاییکردنه که بوون. نه گهری هه یه له میژووی دادگاییکردنی تاوانه کان، قه ره بالغی له مشیوه بی وینه بینت و نه وانه ی

لەدەرەوەى ھۆلەكە بوون، جوينيان بەخۆيان دەدا كەبق بەيانى كەمنىك زووتر نەھاترون تا جنگە بگرن بەلام چارە نەبور و دەبوا تا ئاشكرابوونى ئەنجامى دادگاييەكە لەدەرەوەى ھۆلەكە چاوەروان بن. لەم كاتەدا بەفەرمانى سەرۆكى دادگا دەرگاى ھۆلەكان بەستران بۆ ئەوەى دادگاييكردنەكە دەستېينىكات.

ئیره دادگایه که بن دیاریکردنی چارهنووسی تاوانباریک دهستپیده کات و منیش وهک بینه ریک لهناو خه لکان دانیشتووم.

لهسووچنکی دادگا دادوهرهکان بهجلوبهرگی رهسمی پالیان بهکورسی سهروکایهتییه وه داوه و ههمووان چاوهروانی فهرمانی سهروکی دادگان. ساتیک دواتر دهنگی وشکی چهکوشی سهروکی دادگا لهناو قهرهبالغی نامادهبووان دهنگیدایه و خهلکی ناچار بهبیدهنگیکرد.

ئەمرق چوونكە دوواين دانيشتنى دادگايى بەھمەن بوو، ژمارەيەكى زۆر لەدانيشتنى دادگا بەشدارىيان كردبوو تا بزانن چارەنووسى تاوانبارىك كە تا ئىستا لەھەموو دانىشتنەكانى دادگا بىدەنگ بووە جگە لەوتنى چەند وشە كەمن بكوژى ژنەكەمم، بەكوى دەگات.

بق دووهمجار، چهكوشى سهرۆكى دادگا لهميزهكه درا. ههناسه لهسينهكاندا توند بوو، بيدهنگييهكى قورس بالى بهسهر هۆلهكهدا كيشا. سەرۆكى دادگا بەدەنگى بەرز وتى:

زیندانی ژماره ٤٤٩

پیاویکی بالابهرزی قر ئالفزرکاو له شوینی تاوانباران ههستا و دووباره دانیشتهوه.

دەنگەدەنگى سەير لەناو خەلكان بەرز بووپەوە.

ژنان و کچان دهیانوت: بهدبهخته، پی ناچیت بکوژ بیت.

لهم کاته دا سهرو کی دادگا خه لکانی ئاگادار کرده وه له ده نگه ده نگ و نانه وهی قهره بالغی خویان به دوور بگرن، دواتر به ده نگی به رز و ئارام روویکرده تاوانبار و وتی:

بهپنی به لگه کانی ناو دوّسییه که ت و بهپنی شایه تی دراوسیکان و ههروه ها دانپیانانی راشکاوانه ی خوّت، تاوانباری کهماوه یه که مهوبه ر هاوسه ره ده ولهمه نده که تک کوشتووه. تایا دان به گوناحه که ی خوّتدا ده نییت.

هیشتا پیاوی زیندانی پهچهکرداری لهبهرابهر وتهکانی سهروکی دادگای نیشان نهدابوو کهداواکاری گشتی لهشوینهکهی ههستا و وتی:

سەرۆكايەتى بەرىزى دادگا، بەسەرەنجدان بەوھى ئەمرۆ دووايىن دانىشتنى دادگايىكردنى تاوانبارە، دەمەويت رىگەم بىبدرىت چەند وتەيەك بىشكەش بكەم.

دواتر بهدهنگی ژنانه که لهرزینی پیوه دیاربوو، وتی:

9

وهک خوتان ئاگادارن، بهپنی یاسا کهسیک بهئهنقهست کهسیکی دیکه بکوژیت، دهکوژریتهوه. نهزم و ئاسایشی کزمه لگا دهخوازیت یاسا سهبارهت بهقاتله کان بهتووندترین شیره جیبه جی بکریت تا ببیته وانه بو کهسانی دیکه و لهدووباره کردنه وهی ئهم تاوانانه خوّیان بهدوور بگرن. به سهرنجدان بهمه پیویسته ئاگادارتان بکهمه وه کهدادوه ره بهریزه کان دهبیت ره چاوی ئهمه بکهن: ئهو بکوژهی ئهمری به بهریزه کان دهبیت ره چاوی ئهمه بکهن: ئهو بکوژهی ئهمری لهپیشگای دادیه دروه ری ئاماده بووه، تاوانباریکی دلره قه که به ویه پی بیزه حمی و وه حشیگه ری، ژنه گهنج و بی گوناحه کهی کوشتووه. ئهو له ته واوی دانیشتنه کانی دادگا بیده نگی هه لبژاردووه و سهباره ت به هی کاری کوشتنی ژنه که هیچ نالیت.

هسه مسووان ده زانسن بینده نگی بینزار کسه ری تاوانبار له دانیشتنه کانی دادگا، دادوه ره کانی بیزار کردووه و من دلنیام ئه و ده یه ویت به مشیوه یه به دادوه ره به پیزه کان بلیت من شیتم و بی ئهم شیتییه، بیده نگی هه لبژار دووه و به سه رنجدان به م خاله که له دوسیه قه زاییه کانی دادگا زورجار بینراوه هه ندیکات تاوانباران بی هه لاتن له سزا ئه و کارانه ده که ن و ئه م تاوانباره یش ئه م پیگه ی گرتو ته به رو دلنیام ئه مجاره یش بیده نگی ختی ناشکینیت، له به رئه مه پیشنیار ده که م دادوه ره

به پیزه کان بزجیبه جیکردنی داد په وه ری و ریگرتن له پشیوی له کقمه لگا بریاری خقیان بفه رموون و له گه ل نه وه بشدا بیریان بیت بق تاوانبار سیزای له سیداره دان به پینی یاسای سیزای گشتی، دیاریکراوه.

داوكارى گشتى بيدهنگ و لهشوينهكهى دانيشت.

چاوی ئامادهبووان بهرهو تاوانبار سوورا. بهههمانشیوه کهخهمنیکی بی کوتایی لهروخساری شهپولی دهدا، بزیه کی نهرم و گالته نامیزانه لهسهر لیوه کانی نه خشی بهست. دواتر له کاتیکدا چاوه خهمباره کانی بریبووه دادوه ره کان، به نارامی له شوینه که ی ههستا.

بيدهنكى بالى بهسهر دادگادا كيشا بوو.

تاوانبار له کاتیکدا به دهنگی له رزق ک چه ند و شه یه کی به شیاو بق تیگه یشتنی هینایه سه ر زمان، لیوه کانی ته پ کرد و دواتر به دهنگینی ئارام و له سه رخق ده ستیپیکرد:

به پیز سه رق دادگا، دادوه ره به پیزه کان، گه نجیکی نهم کومه نگایه م، کومه نگایه که که کینوه ی دادوه ر و نیوه ی خه نک به شیکن لینی. نها به تومه تی کوشتن له پیشگای داد په روه ریدام و باله زیرینه کانی فریشته ی داد په روه ری له پیش چاوه کانم ده بینم که مزگینیم پیده ده ن داد په روه ری هه میشه زیندووه.

داديهروهري!

به لی، دادپهروه ری زیندووه و منیش له و که سانه ی نهم نهرکه در واره یان له نه ستودایه داوا ده که م گوی له و ته کانم بگرن و دواتر فه رمان و بریاری پیویست ده ربکه ن.

خوینده واریم نییه، به لام به و مانا نییه که ده رسم نه خویند بیت، نه وانییه، به لکو دهمه ویت بلیم ئاستی خوینده واریم ناگاته ئاستی ئیوه که ده تانه ویت حوکمینک ده ربکه ن. مافی خومه، چوونکه خویندنی دوانا وه ندیم به نیوه ناچل به جیهیشت به لام به مئاسته یش، به ناچاری خوم به رگریکردن له خوم ده گرمه ئه ستق و له کوتا دانیشتنی دادگا قسه کانم ده که م.

شهرمم لهخه لک ده کرد له وه ی راستییه کان بلیم به لام ئیستا هه ست ده کهم ئه مه هه له بوو چوونکه خه لکیش به شیکن لهم کومه لگایه، کومه لگایه ک که زور خیرا منی له دواناوه ندی راونا و هاو پولییه کانمی گهیانده شوینه به رزه کان. نه مه مافی خویانه چوونکه نه وان ده رسیان خویند و من نه مخویند و ده بیت سزاکه ی و هربگرم.

من دوای خویندنگا، وانه کانم له ناو ئهم کرمه لگایه که ئیره ی خه لک پیکی ده هینن، خویند و ئهم کرمه لگایه بوو پشتی شکاندم و من له ناو تاریکییه کانیدا له ناوچووم. لهم کرمه لگایه دا بوو ده نگی خه لکانی سته ملیکراو و بی گوناحم بیست و له گه ل ئه وان بوومه یه ک و بریارمدا بیمه هاوپولی ئه وان و ده رس بخوینم.

به لام ئهم وانه، وانه یه که نه بوو پیریستی به ماموّستا و خویندنگا هه بینت چوونکه گهوره ترین ماموّستاکه ی کوّمه لگا بوو.

من ئەر ھاوپۆلىيانەى لەكۆمەلگا بەدەستىم ھىنابور، ھەمرومان يەك بريارمان بور، ئەرەپش بەدىھىنانى خەرنەكانى گەنجىمانە. خەزمان دەكردئىمەپش وەك كەسانى دەسترۆپشتور و دەولەمەند چىڭ لەژيان وەربگرين. دەمانوپست ئىمەپش بەھەبورنى ترۆمبىل و پارە و قىلا لەريزى ئەر كەسانەدابىن كە لەم شىتانە كەلكيان وەردەگرت.

به لام ئه نسبووس ئیمه گوناحکار بووین و گوناحه که مان نهبوونی واسته و پاره بوو، ئه گهری هه یه ئه گهر منیش ئه و دوو شته م دهبوو ئه مرق له جینگه ی تاوانبار دانه ده نیشتم و خه و نه دیرینه که یشم به مشیوه یه له قور نه ده چه قی.

دهستهیهک پنیان وایه له ژیاندا چارهنووس بوونی نییه و مرزق هه رچی دهکات، خوّی دهیکات، به لام ئهمه ئهگهر تارادهیه ک راست بینت، لهسه داسه د راست نییه. میروویک که دوای بیست جار هه لگه ران و که و تنه خوار له دیوار، ده نکه گهنمیک ده گهیینیته هیلانه کهی، هه ولیکی ماندوونه ناسانه ی بغ سه رکه و تن ئه نجامداوه به لام ئهگه رئه میرووه گرفتاری لافاویکی خروشان بینت، ده توانیت چی بکات.

منیش که و تمه نه و بارود نوخه و لافاوی خروشان له گه ل خنری بردم بی نه وه ی ته نانه ت هیوام به ژیان هه بینت، به لام زیندو و مامه وه. به هه مانشیوه که نه گه ری هه یه میرو و به ریکه و ت له ناو نه و لافاوه به ته خته ییکه وه بلکیت و له مه رگ رزگاری بینت، منیش له ده ریای کرمه لگا له مه رگ رزگارم بو و هه رچه ند وه ک خن تان ده بینین نه مرق وه ک بکوژیک دادگایی ده کریم.

داواتان لیکراوه بریاریکی دلنیاکهرهوه دهربکهن و مهحکومم بکهن.

بق، چوونکه بیدهنگ بووم، ئایا ئهگهر کهسینک نهیتوانی قسه بکات دهبیت بهخیرایی حوکمی سیدارهی بق دهربکهن؟

نیوه پیم بلین ئهگهر کهسینک زمانی بهسترابیت و نهیتوانی لهبهر ئابرووی بهرگری لهخوّی بکات، دهبیت بمریت و دوو بهردی فهراموّشی بکریته کیلی گورهکهی.

ئیره بهردهوام باسی دادپهروهری دهکهن به لام نازانن قسه کردن له دادپهروهری به جوّریک لهجوّره کان نادادپهروهرییه.

داديەروەرى!

راستی چهند وشهیه کی قهشه نگ و جوانه به لام به داخه و هیچ که سینکدا به مانای راسته قینه ی و شه ده ستناکه و یت و یاسا مرزییه کان هه رگیز ناتوانن به مانای راسته قینه ی خوی جیبه جینی بکه ن.

ئه ی دادپهروهری! لهبهرتو لهسنگی خوّیان دهکوتن و ئاژاوه دهنینهوه به لام هیچکات ئاماده نین دان بهوهدا بنین بهناوی دادپهروهری چ تاوان گهلیک و چ کار گهلیکی قیزهون ئهنجام دهدهن.

ئەمرۆیش بەناوی دادپەروەری داواکرا حوکمیک سەبارەت بەمن دەربکریت و بەدلنیاییەوە بەدەرکردنی حوکمهکه، بەبۆچوونی ئیرە دادپەروەری جیبهجی کراوه.

وترا جیبه جیکردنی حوکمی سیداره، تاوانه کان کهم ده کاته وه به لام زورجار بینراوه به یانییه ک که سیک له سیداره دراوه و شهوه که ی که سیکی دیکه کوژراوه.

ئەمرۆ لەياساى ولاتە پېشكەوتووەكان حوكمى سىدارە ھەلوەشاوەتەوە و دادوەرەكانىش دەبىت رەچاوى ئەم خالە بكەن ھەموو ئەو كەسانەى وەك قاتل لەدادگاكان دادگايى دەكرىن، وەك قاتل لەدايك نەبوون.

من نالیم حوکمی سیداره جیبهجی مهکهن، دهلیم لیکولینهوه لهمبارهوه بکهن و بزانن هوکاری کوشتنه که چییه؟ ئیوه که بهینی یاسای سزادانی گشتی، بو ههر بکوژیک داوای حوکمی سیداره دهکهن، ئایا بیرتان لهوه کردوتهوه ئهگهری ههیه پوژیک بوخوتان بارودوخیکی ئهوتو بیتهپیش بهشه قهزللهیه کهسیک بکوژن، ئایا لهوشیوهدا ئیوهیش دهبیت لهسیداره

بدرین؟ ئەمانە دەلیّم بابەتی كوشتنەكان روون ببیتەوه و لیكوّلینهوهی پیویست ئەنجام بدریت. یاسا بەبروای من دەبیّت بق بكوره راستەقینەكان جیبهجی بكریت نەك بق هەركەسیک بەبكور بناسریت لەكاتیكدا گوناحكاریش نییه.

باشتر وایه لهم بابهته تایبهتانه، چارپیاخشاندنهوهیهک بهیاسادا بکریّت چوونکه من تهنیا تاوانباریّک نیم لهم دادگادا، دادگایی دهکریّم و بهدلنیاییهوه دوای من و پیش منیش چهندین دادگایی دیکه ئهنجامدراوه و دهدریّت.

هـهمـووتـان چـاوه روانـن خـۆم هـۆكـارى كوشتنهكه روونبكهمه وه، له كاتتكدا ئه ركى ئيوه يه لهمباره وه ليكو لينه وه بكه ن بى ئه وه ى پيويستتان به من بيت.

ئنوه جيبهجيكردنى ياسا بهناوى دادپهروهرى وهك سهركهوتنيكى گهوره بۆخۆتان لهقه لهم دهدهن به لام ئايا تا ئيستا بيرتان كردۆتهوه ئهگهر هه له بكهن، چى روودهدات؟ بهدلنباييهوه هيچ!

چوونکه حوکمتان دهرکردووه و چیتر شیاوی گهراندنهوه نییه.

 لهم کاته دا داواکاری گشتی به نیشانه ی نارازیبوون له شوینه که ی هه ستا و روویکرده سهر و کی دادگا و وتی: به ریز سهر و ک، تاوانبار له بابه ته که لایداوه. باشتره له جیاتی ئه و قسانه، بابه ته سه ره کبیه که روونبکاته وه.

تاوانبار بهساردی سهیریکی داواکاری گشتیکرد و وتی:

نه، لهبابهته که لامنهداوه و بابهته که سهره کییه پهیوهسته

بهم شتانه ی ئیستا باسمکرد. مه گهر به کوشتن تاوانبار نه کراوم

و نابیت دووایین بهرگرییه کان له خوّم بکهم، که واته ده بیت ئه و

ئازادییه م پی بدریت زهینی دادوه ره کان به و بابه تانه ی له هه ر

کوشتنیکدا دینه پیش، ئاماده بکهم، له به رئه وه ی ئه و بابه تانه ی

به لاوه کی ناوی ده به ن به ته واوی پهیوهسته به م دانیشتنه وه و

له به رئه وه راشکاوانه ده لیم له بابه ته سهره کییه که لامنه داوه.

بهههر حال داوا لهدادوه ره به پیزه کان ده که م سه رنج بده ن به و ته کانم. له پاستیدا ئه و به به به هاتی ژبانی منه و وه ک دووایین به رگری لهم دادگایه ده یکیپمه و و ده کریت بی بینه ران و دادوه ره کان به سه رهاتی پیاویک بیت که نه م پینه ران و دادوه و ده بیت تا کوتایی تهمه نی له که ل بیره و ه ربیت کانی پیاویک بیت که نه ربیات.

تهمهنم ۱۷ سال بوو و لهپرلی ۱۱ دواناوهندی دهمخویند. بهداهاتوو گهشبین و دهمویست روّژیک ههست بهبهختهوهری بکهم. حهزم دهکرد ههرچی زووتر دوو سالی کوتایی خویندنی دواناوهندی کوتایی بینم و برومه زانکو.

ژیان بهجوان و دلخوشکه ردههاته به رچاوم و لهجوانییه کانی چیژم وه رده گرت و لهوه ی هه ستم ده کرد دوای کوتایی هینان به خویندن، سه رئه نجام ده بمه سه رچاوه ی کاریک، شادوومان بووم. چه ندین پلانی گهورهم له میشکمدا ئاماده کردبوو. له و کاتانه دا زهنگی خویندنگا، خرشترین ئاهه نگم بوو به تاییه ت له کاتی نیوه پر چوونکه له که ل زهنگی خویندنگه که ی ئیمه، زهنگی خویندنگه ی کچانه ی خوار خویندنگه که مان ده بیسترا.

کاتی نیوه پر کاتیک کوپان و کهان لهخویندنگه ده هاتینه ده ر، قه ره بالفییه ک له سه ر شهقام و شنوسته کان دروست ده بوو، له سهیر کردنی کهان چیژم وه رده گرت به لام هه میشه نه خواز راو ده مویست له کهان خزم به دوور بگرم. له گه ل نه وه ی قزر بووم و له گه ل نه وه ی شدا ها و پی کوپه کانم ده یانوت لای کهان خوشه ویستم، هه رگیز هه ولم نه ده دا بیمه ها و پییان. بیرمه چه ند جاریک ده رفه تی نه وه م ده ست که و ت بیمه ها و رنی کهان، به لام خزم حه زم نه کرد.

سەرئەنجام گەمەكانى چارەنلووس لەشوينىكەوە دەستېيدەكات كەتەنانەت مىرۆڭ خۆى ناتوانىت بىرىشى لىبكاتەوە. ئەمە گەمەيە بۆمن لەرۆژىكى ساردى پايىزىيەوە دەستىيىكرد....

ئەر دوانيوەپۆيە بۆ سەيرى كردنى يارىيەكى دورگۆلى پۆشتبورمە ئەمجەدىيە، نزيكەى ھەشتا خولەك سەيرى يارىيەكەم كرد بەلام نازانم لەگەل ئەرەى زۆر ھەزم لەيارى دورگۆلى بور، دە خولەكى كۆتايى نەمامەرە. لەنار سەيركەرانەرە تنيەرىم و ساتنك دواتىر لەكاتنكدا دەنگى ھاندانى سەيركەرانم بەگوى دەگەيشت، لەدەرگاى ئەمجەدىيە ھاتمەدەر. بهدهم پیاسه کردنه وه به ره و ماله وه به ریکه و تم. نوقمی ده ریای ئهندیشه و بیرم له داهاتو و ده کرده وه که هه ستم کرد کتیبه کانم له ده ستم که و ته خوار. کاتیک سه رم به رز کرده وه کهیکم بینی سه رقالی کوکردنه وه ی کتیبه کانمه. به خوم و ت ئه گه ری هه یه نه مه خه و بیت.

به لام دهنگی دانشینی ئه و، منی لهم خه وه هینایه ده ر و به داوای لیبوردن وتی لهبه ر ئه وه ی له وانه که ی دواکه تووه، رایده کرد بق ئه وه ی له کاتی خویدا بگات و لهبه ر ئه وه ی ئاگای له خوی نه به رشانم که تووه!

کچنک بوو زیاد له پاده جوان، قرینکی زهرد و دریز، چاوی شین. نهمده زانی چ حالیکم ههیه. قسهم نهده کرد و حه پهساو سهیری چاوه کانیم ده کرد.

ئەو زۆر بەخىرايى كتىبەكانى كۆكردەوە، مالئاوايى كرد و ھاوشىيوەى برووسكە، چەند ھەنگاو ئەولاتر رۆشتە ناو بىنايەك كەشوينى خويندنى وانەكانى بوو. كچە لەبەرچاومدا نەمابوو.

جوانی و نیگای سهرنجراکیشی ئهو، کاریگهری لهسهر دانام بهشیوهیه نهمده توانی ههنگاو هه لبگرم و بق پیشهوه برقم. وه ک بلینی ئه و چهند ساته ی تیپه ری، زیاتر له خهونیک نهبوو. ویستم شوینی که وم به لام درهنگ بوو.

بههانگاوی هیواش و لهرزوک بهرهو مالهوه بهریکهوتم. دهمهوئیواری گهیشتمه مال، بی ئهوهی وهک ههمیشه برومه ژوورهکهی خوم و دوای داخستنی دهرگاکه، نوقمی دهریای ئهندیشه بووم.

ئه و شهوه دایکم ههرچهنده ی وت، نانی ئیواریم نهخوارد. دهمزانی چیم بهسه رهاتووه. پیداگرتنی دایکم بق ئه وه ی قسه بکه م، بی سوود بوو. سه رئه نجام بی حالی کرده بیانوو و نه دور شتمه سه ر میزی نانخواردن. دایکم ژووره که ی به جیهیشت و جاریکی دیکه نوقمی ده ریای ئه ندیشه بوومه وه.

بهردهوام بیرم له و کچه قرزهرده جوانه دهکردهوه و نه و په رووداوهم بیر دههینایهوه. سهرئهنجام لهبهر نهوهی نهمتوانی دوای چهندین کاترمیر، لهبیری بکهم، بریارمدا ههرچونیک بووه بیدوزمهوه.

شهویکی نائارام و سهیر بوو، کهسیک کهههمیشه گالتهی به عهشق دهکرد، ئیستا لهبهر کچیک، خهو لهچاوهکانی تورا بوو. ئهوشهوه بهدهم بیرکردنهوهی پهریشان و ئالوز، دوای چهندین کاتژمیر بیهو تیفکرین، روشتمه سهر قهرهویلهکهم و بهدهم بیرکردنهوه لهکچهکه، خهوم لیکهوت.

بهیانی کهمیک درهنگتر لهههمیشه ههستام و دوای خواردنی نانی بهیانی، لهکاتیکدا بهدرق خوم بهخوشحال نیشان

به لام نه روشتمه خویندنگا و روشتمه نه و شوینه ی دوینی کچه که م بینی. به خوم وت له وانه یه ماله که ی لهم نزیکانه بیت و بتوانم بیبینم. به لام هه له بووم و کچه که م نه بینی.

دەمـهو نيوەرق تەلەڧۆنم بى ماللەۋە كىرد و بەبيانوى خويندنى زيادە بى نيوەرق نەرقشتمەۋە و بەدريژايى نيوەرقى لەوى مامەۋە، بەلام نەمبينى.

دەمەوئىنوارى، خەمبار رىكەى ماللەوەم گرتەبەر. ئەو رۆژە بۆ يەكەمجار نەچوومە خويندنگە و لەبەر ئەوە لەرىكە بەردەوام بىرم لەوە دەكىردەوە ئەگەر ماللەوەمان لەلايەن خويندنگەوە لەئامادەنەبوونم ئاگادار بېنەوە، ئابرووم دەچىت.

رینگهچارهیهکهم دوزیسیه وه. بریارمدا بره پارهیهک به پرسته چی بدهم بو نه وهی نامه که به خوم بدات. نیواریی نه و روژه کاتیک پوسته چی نامه که ی بو باوکم ده هینا، پینج تمه نم پیدا و داوام لیکرد نامه ی ناماده نه بوونم له خویندنگه به خوم بدات. نه ویش رازی بوو. له مکاره ی خوم شادوومان بووم چوونکه نه گهر به و شیوه یه چه ند روژیکیش نه ده روشتمه خویندنگه، کیشه نه بوو.

رۆژى دواترىش رۆشتمە ئەوى و ھەرچەند چاوەروان بووم، كچە دەرنەكەوت. دەمەوئىوارى رۆشتمە ئەو بىنايەى خويندنى شەوانەى تيابوو بەلام ھەولەكانم بۆ دۆزىنەوەى كچەكە لەبەر نەزانىنى ژمارەى بۆلەكەى بى ئەنجام بوو.

رۆژى سىنىيەم و چىوارەم و پىنجەمىش تىنپەرى و نەمتوانى بىدۆزمەوە تا ئەوەى دوانىوەرۇى رۆژى شەشەم، لەو كاتژمىرەى چەند رۆژ پىش بۇ يەكەمجار بىنىبووم، لەھەمانشوىن بىنىمەوە بەلام پىش ئەوەى ھىچ كارىك بكەم، رۆشتە ناو دووكانىك. چاوەرىمكرد تا لەدووكانەكە ھاتەدەر.

Ø

بی ئیراده دهلهرزیم و نهمدهزانی بق، دلم بهخیرایی لیی دهدا، رقحم لهبهر خقیهوه ئاههنگیکی دهوت کهبقم نامق بوو. ئهگهری ههیه ئهمه، عهشق بووبیت، گهنجی بووبیت یا ههست و سنوز. ئهوهندهی نهمابوو لهخقشحالیدا شیت بیم. خقم لهحالی خقم سهرمسورمابوو.

بیرمدهکردهوه کاتیک لهدووکانهکه هاتهدهر، چی پیبلیم و چون سهری قسهی لهگهل بکهمهوه. لهم کاتهدا لهدووکانهکه هاتهدهر، زمانم گیرابوو. ئهو بهرهو لام دههات، ئیستا بهتهواوی نزیک بووبوویهوه. پالم بهدیواری ئهو شهقامه لاوهکییهوهدا که لهسهر ریگهی کچهکه بوو.

ورهم بهدهست هینا و وتم:

سلاو!

له کاتیکدا بزهیه کی شیرینی هینایه ر سه ر لیو، وتی: سلاو. به دهم ترس و له رزهوه پرسیم:

تەنيان؟

بەلىخ.

دەتوانىن كەمىك پىكەوە قسە بكەين؟

بزهیه کی گرت و هیچی نهوت.

بیدهنگی نیشانهی رهزامهندی بوو. لهبهر نهوه منیش قسهم نهکرد.

پیکه وه به پیکه و تین. زمانی ئیمه ته نیا نیگاکردن بوو. دوای که میک له سه ر پیشنیاری ئه و روشتینه ناو کافه یه ک.

چاوه شین و قره زهردهکهی بهتهواوی شیتی کردبووم. روخساری ئینجانهیهک گول بوو. لیوهکانی کال و ئال.

نوقمی سهیرکردنی بووم، هاته قسه و وتی:

بق قسه ناكهيت، مهگهر ميوانت بانگيشت نهكردووه؟ بق ناپرسن حهزم لهچييه؟

وهک کهسینک تازه لهخهوینکی قورس ههستابیت، شلهژام، داوای لیبوردنم کرد و دواتر بهشهرمهوه وتم:

ببوون، راستى حەزتان لەچىيە؟

ھەرچى ئىرە بىخۇن.

ئيوه حەزتان لەچىيە؟

بەزۆرى قاوە دەخۆمەوھ.

منيش ههروهها.

داوای دوو قاوهم کرد و چهند خولهک دواتر گارسون دو قاوهی هینا. بهدهم خواردنهوهی قاوه، قسهم دهستپیکرد و دوای کهمیک قسهکردن سهبارهت بهشته لاوهکییهکان، سهبارهت بهخوشهویست یا دهزگیران پرسیارم کرد. وتی نهخوشهویستی ههیه و نهدهزگیران. ئهوسا بهخوشحالییهوه پیشنیارم پیدا.

بیدهنگ بوو و هیچی نهوت. لهقسه کردن بهردهوام بووم و باسم کرد کهچهند روّژه نهگه راومه ته و بق خویندنگه و لهبه ر دوزینه و هی نه و به دومه اله و شوینه چاوه روان بووم.

چاوهکانی حالهتیکی شهیتان ئاسای بهخویهوه گرت و بهبزه لهوهلامدا وتی: بههوی نهخوشییهوه چهند روزیک نههاتوتهوه بو خویندن و وتی ئهویش لهم ماوهدا بیری لهبهریهککهوتنهکهی ئهو روزه کردوتهوه.

بهم وشانه تیشکی هیوا لهدامدا درهوشایه وه و دهنگی لیدانی دام به باشکرا دهبیست. بن منیک کهتا ئیستا لهگه ل کچیکدا ئاشنا نهبووم، ئهم ساتانه زیاد له راده تایبه و خنشحالکه ر بوو. به راده یه که هستم به به خته وه ری ده کرد تا ئه و رنزه و ئه و ئه ندازه یه خنوم به حنش حال نه بینیبوو.

چاوهکانی دهدرهوشایهوه، درهوشانهوهیهکی تایبهت، درهوشانهوهیهک پیاوی دهکوشت، ئهگهری ههیه پیش کوشتن

دەيسووتاند و دەيكردە خۆلەميش. بق من لەھەمووان سەرتر و جوانتر بوو. جوانى سەرنجراكيش، جادوويى و سەرسامكەر بوو.

ماوهی کاتژمیریک بهسه رگفتوگزی ئیمه لهکافیکه تیهه پی و لهناکاو ههستم کرد روخساری گورا. چاوهکانی حالهتی ئاساییان لهدهستدا و هاوشیوهی کهسیک گرفتاری ئازاری دل بووبیت، لهخوی دهئالاً. دهمارهکانی روخساری ئاوسان و شینبوویه وه.

بهتهواوی نارهحهت بووم و پرسیم:

حالتان باش نبيه.

بهزور بزهیه کی گرت و وتی: نه، نه، باشم.

تهنیا کهمینک دلم نازاری ههیه، دواتر ههستا، داوای لیبوردنی کرد و بهرهو دهسشورهکه روشت و کاتیک گهرایهوه، کهمینک باشتر بووبوو.

له کاتیکدا له و گزرانه سهرمسورمابوو، به گومانی نهوهی نهگهری ههیه ههوای ناو کافیکه وای لیکردبیت، پیشنیارم کرد برزینه دهر و پیاسه بکهین.

رهزامهندی نیشاندا و دوای پیدانی حسیبه کهمان، له کافیکه هاتینه دهر.

بهچهند شهقامیک گوزهرمانکرد. چهند خولهک دواتر لهیهکتک لهشهقامه لاوهکییهکانی نزیک کوشک بووین. شهقام چۆل و ههستمان بهدهنگدانهوهی پنی خومان دهکرد.

ئەو رۆژە يەكىك لەباشترىن رۆژەكانى ژيانم بوو چوونكە ھەستم دەكرد بەبەدەستھىنانى ئەو، بەختەوەرى راستەقىنەم بەدەست ھىناوە.

بق کهسیک بهردهوام گالتهی به عه شق دهکرد، ئهم دیمه نه وهک خهونیک بوو نه شیاو بق باوه رپیکردن به لام پیشها تبوو.

له و ساتانهی دهسته سووتینه رهکانی من دهستی نهرم و ناسکی ئهوی دهگوشی، تهنیا بزهیه کی دهگرت.

لهکاتیکدا چاوم بریبووه برهی شیرینی، پیم وت خوشمدهوییت، زور زور خوشم دهویت. تهنانه هم ریگهدا ئامادهم گیانم پیشکهش بکهم. ئهویش خوشهویستی خوی بو دهربریم. ئهم بیرهوهرییهی ئهوم بو ههمیشه لهدلما هیشتهوه و هیچکات لهبیری ناکهم.

ههستیکی بی وینه لهناخمدا شهپولی دهدا، لهوهی کچی خوازراوی خومم دوزیبوویهوه، ههستم بهبهختهوهری دهکرد. ئیستا وهک بت دهمپهرهست.

پیکه وه ماوهیه کی زور له شهقامه کاندا پیاسه مان کرد. کاتیک شه و دهیویست عابای ره شی خوی به سه ر په ردهی

شيني ئاسمان بلاو بكاتهوه، بهرهزامهندى ليكجيابووينهوه.

به راده یه که م ناشنایی و تیکه نبرونه سه رسام بووم، بیرمچوو ناوی بپرسم به جوّریک له کاتی ماناوایی خوّی نهم بابه ته ی بیر خستمه وه و وتی: ناوم روّئیایه و له سالی یه که می پهیمانگای یاسا، سه رقالی خویندنم. منیش خوّم ناساند و وتم ناوم به همه نه و له دواناوه ندیم.

دواتر دەستى يەكمان گرت و نيگاكانمان بەريەك كەوت و دواى ساتتك بندەنگى، بەپنچەوانەى ويستى خۆمان جيابووينەوە و لەگەل ئەوەى بەلنينم پندا بەيانى دەرۆم و دەيبينم، رنگاى مالەوەم گرتەبەر، بەلام بيرەوەرى ئەو رۆژە بۆ ھەمىشە لەدلما مايەوە.

7

بهیانی ئه و روژه نهچوومه خویندنگه و بن بینینی روئیا بهره و زانکو بهریکهوتم. لهریگه بیرم لهبهریهککهوتنهکهی ئه و روژه دهکردهوه، ههستم بهوه کرد بهپنی ئهوهی یهکهم سالی زانکویهتی، دهبیت تهمهنی لهمن زیاتر بیت بهلام گرنگیم به و شتانه نهدهدا.

ههستم دهکرد روئیام خوش دهویت و بوم گرنگ نهبوو نهو لهمن بچووکتر یا گهورهتر بیت. لهکاتیکدا بیرم لهو دهکردهوه، نیو کاتژمیر دواتر گهیشتمه بهردهم دهرگای زانکق لهبهر نهوهی زانکق داخرابوو و خویندکاران بهمهبهستی نانی نیوهرق دهرقیشتن، بهباشم زانی لهبهردهم دهرگای چوونه ژوورهوهی زانکق کهلهنزیک پهیمانگاکهی روئیا بوو، چاوهریی بکهم.

لەساتەكانى چاوەروانىدا بوو دىمەنىكى چاوەرواننەكراوم بىنى.

لهم کاته دا ترومبیاینک لهجوری (کارمین)ی سوور له شه قامی پهیمانگاوه به رهو دهرگای چوونه ده ره ی زانکن ده پوشت،

له کاتی وهستانی له به رده رگای زانکو، سه رنجی منی به لای خویدا راکیشا.

دوو که س له ناو ترو مبیله که دا بوون، گه نجیکی نه ناسراو که چاویلکه ی ره شی له چاوا بوو و که سینکی دیکه که به باشی ده مناسی و ئه ویش که س جگه له خوشه ویسته که م، روئیا نه بوو.

کاتنک دلنیابووم هه له ناکهم، له وهی رونیام له ناو ترونبیلی پیاویکی بیگانه دا بینی، به رچاوم لیل بوو. بو چه ند ساتیک کونترولی خوم له ده ستدا و ته نانه ت نه مده توانی شوینیان که وم، به لام ژماره ی ترونبیله کهم نووسی و دواتر بریارم دا هه رچونیک بووه، راستییه کان بخه مه روو.

دوای ئهوهی خویندکاران لهزانکو هاتنهدهر و حهوشی زانکو چول بوو، پوشتمه سهر شهقامی ئهو پهیمانگایهی روئیا لهوی دهیخویند و راستهوخو پوشتمه لای هولی وانهخویندنهکان و دوای پرسیارکردن لهچهند خویندکاریک، هولهکهی روئیام دوزییهوه. کاتیک لهدهرگا نزیکبوومهوه، سهبارهت بهروئیا لهفهراشیکی پیر کهسهرقالی پاککردنهوهی ژوورهکان بوو، پرسیارم کرد.

فه راشی پیر که له زوربله یی و پیداگری من بیزار بووبوو، وهلامی بی سه ره و به ری ده دامه وه و کاتیک چه ند تمه نیکم پیدا،

بزهیه کی گرت و وتی:

ببوورن باش لهپرسیارهکانتان حالی نهبووم، ههرچیتان دهویت بپرسن بهریز! تا نهو شوینهی بتوانم هاوکاریتان دهکهم.

نیشانی روئیام بیدا و دهرکهوت روئیا باش دهناسیت.

دواتر خوّم وهک خوازبینیکه ری نه و ناساند و وتم چوونکه دهمه ویت پیش هاوسه رگیری به وردی سهباره ت به روئیا لیکوّلینه و مکهم، دهخوازم هه رچی دهزانیت پیم بلیت.

لهبهر ئهوهی نارهحهت و نیگهران بووم، سهرهتا ویستم خاوهنی تروّمبیله که بناسم و بو ئهوهی پیش ههر شتیک بابه ته کهم بو روون ببیته وه، به فه راشه پیره کهم وت: راستی ئیستا روئیام له ناو تروّمبیلیکی سووردا بینی.

ئەو ترۆمبىلە سوورە هى كىيە؟

ساتیک بیدهنگ بوو، دواتر وتی: خاوهنه کهی ناوی ئه حمه ده و هاوپی لی پوئیایه و باوکی که سیکی ده و لهمه ند و خویشی که سیکی ده ستری پیشتووه.

له کاتیکدا له به رخومه وه چه ند جوینیکم به نه حمه ددا، پرسیاره کانم سه باره ت به روئیا ده ستیپیکرد. بزهیه کی گانته نامیزی کرد و وتی:

وهک کورهکان ده لین، ئه و دووانه هاورین و زوربهی

كاتەكانى رۆژ پېكەرە بەسەر دەبەن.

ده لین ئه حمه د هیروئین ده کیشیت و روئیایشی ئالووده کردووه و روئیایش بن ئه وهی هیروئین له نه حمه د وه ربگریت، ناچاره له هاورییه تی کردنی به رده وام بیت.

ئەحمەد سالى پار بەھۆى گەران لەگەل كەسانى خراپ لەدەرەوەى زانكۆ، ئالوودەى ھىرۆئىن بوو و لەبەر ئەوەى باوكى پارەى پىويستى بۆ دابىنكردنى ھىرۆئىن پىنەدەدا، ناچار بوو، لەباندىكى بازرگانىكردن بەمادە ھۆشبەرەكان چالاكى بكات بەلام بەرپرسانى زانكۆ پىيانزانى و دەريانكرد.

به لام باوکی ئه حمه د بق پاراستنی ئابرووی ریگهی له نه حمه د گرت و ئه وی له نه خق شخانه خه واند بق ئه وه ی واز له به کارهینانی مادده بیه ق شکه ره کان بینیت و دواتر به دانی به لیننامه، ئه حمه د جاریکی دیکه گه رایه وه بق زانکق.

به لام کهم تازنر دووباره دهبیستریت کهئه حمه ددووباره ئالووده بزته وه و ئهویش بزته هزی گیرزده بوونی رزئیا.

بهبیستنی قسه کانی ئه و فه راشه که و تمه له رزین، ئه ژنز کانم شل بوو و ئه وهندی نه مابوو بکه وم. به خیرایی مالئا واییم له فه راشه که کرد و به ره ته ل بردن له زانکق ها تمه ده در.

نەسىمىتكى فىنك ھەلىكردىبور، گەلاكان گۆرانىيان دەخويىد. وەك كەسىتكى مەست بورم كەھەر سات ئەگەرى بور بكەرم. تهلهفونه که مداخسته وه و نوقمی دهریای نهندیشه بووم. بیر کردنه وه له نالووده بوونی روئیا نازاری دهدام. هه رچونیک بوو تا کاتژمیری چواری به یانی چاوه ریم کرد و له و کاتژمیره دا به ته کسی روشتمه شوینی ناماژه بیدراو.

روئیا چەند خولەكنك درەنگتر ھات، لەشوينەكەم ھەستام و لەگەل ئەوەى ھەولم دەدا بەزۆر پېبكەنم، داوام لىكرد دانىشىت. وتم:

دواكه وتيت.

داوای لیبوردن دهکهم کارم بوو، چهند خولهکیک دواکهوتم. باشه چی دهخویت؟

بەستەنى.

زۆرباشە.

داوای بهستهنیم کرد. روئیا دهستی به قسه کرد، له حالی منی پرسی و بن ئهوهی ههست به ناره حه تیم نه کات، زور ئاسایی وه لامی پرسیاره کانیم دایه وه.

گارسوّن بهستهنییه کانی هینا و دهستمان بهخواردن کرد. بهزور بهستهنییه کهم دهخوارد. کاتیک تهوای بوو، پیشنیارم کرد برزینه دهر و پیاسه و لهگهل ئهوهیشدا گفتوگر بکهین. رازی بوو.

له کافتریا که هاتینه ده و روشتینه شهقامی رامسه و. خور دووایین پاشماوه ی خویناوی خوی له پشت چیا کانه و ه شارده و و میواری و جوانییه دلگیره که ی ده ستی پیکرد.

بسهدهم پیاسه کردنه وه له شه قامی رامسه ره وه به ره و شه قامی سوره ییا رزشتین. جه نگتکی سه یر له ناخمدا هه لگیرسابوو، هه ستم ده کرد به زهییم به روئیادا دیته وه، به لام ئه مه به زهیی نه بوو، به لکو خوشم ده ویست و ئه مه یش منی ناچار به رزگار کردنی روئیا کرد.

سهرئهنجام بریارمدا ئهم بابهته لهگهل روئیادا باس بکهم بر ئهوهی بههاوکاری خرّی رینگهچارهیهک بر رزگاربوونی بدوزینهوه. کاتیک بابهته کهم درکاند، حههسا. فرمیسک لهچاوهکانی کوبوونهوه و قولبی گریان، قورگی گرت و لهوهی زانی ههموو راستیهکان دهزانم، نارهحه و بوو.

دلنیام کردهوه تهنیا لهبهر خقشهویستی باسی نهم بابهتهم کردووه و دهمهویت هاوکاری بکهم. بهلینم پیدا تا دوایین سات بق پزگارکردنی ههول بدهم. لهگهل نهوهیشدا داوام لیکرد لهمهودوا سواری ترقمبیلهکهی نهجمهد نهبیت و لهبهر وهرگرتنی هیروئین، هاورییهتی نهکات. بهلینی پیدام نهو کاره

بكات. ئەم بەلىنە بۆ من بەلگە بوو.

دوای ئه و روژه روئیا به شیوه یه کی هه ستپیکراو گورا و دوای ئه و لیکو لینه وانه ی کردم، ده رکه و ت پهیوه ندی به ته واوی له گه ل ئه حمه د پچراندووه و گرنگی به هه ره شه کانی ئه حمه د نهداوه.

لهبهر ئهوهی پوئیا ئالوودهی هیروئین بووبوو، نهیدهتوانی بهخیرایی وازی لیبینیت، به و برهپارهی لهباوکی وهردهگرت وئهوهی من پیم دهدا، هیروئینی دهکری و دهیکیشا بهلام ههولی دهدا ههموو روژیک کهمتر لهروژی پیشتر بکیشیت تا بتوانیت بهتهواوی دهستبهرداری بیت. له و بارودوخه رازی و دلنیابووم روئیا به و ریگهی گرتوویهتیه بهر، دهتوانیت بهزووترین کات دهستبهرداری هیروئین ببیت و دوای ئهوه دهمانتوانی ژیانی هاوبهش دهستبیکهین.

لهم بگره وبینه دا دهسته و تاقمه که ی نه حمه دیش بیکار دانه نیشتن. ئه وان بق تۆلهسه ندنه وه له پوئیا، باوکیان له ئالو ده بوونی کچه که ی ئاگادار کرده وه. باوکی پوئیا که پیاویکی ده وله مه ند و سوو خور بوو، تا ئه و پوژه گرنگی به ژیانی کچه که ی نه دابو و.

ئەو پیاویکی سووخور و زیاتر لەھەموو شتیک گرنگی به کارهکه ی دهدا. زیاد لهراده لهخورازی بوو، کاتیک

لهبهدبه ختی کچه کهی ناگادار بوویه وه هه زاران باوکیتر، بی گرنگیدان به هیچ شتیک، ته نیا کاریک که کردی نه وه بوو چیتر پاره ی به روئیا نه دا.

ئهم پیاوه لهجیاتی ئهوهی بیر لهرزگارکردنی روئیا بکاتهوه، بهگومانی خوّی بهبرینی پاره، روئیا ناچار دهکات دهست لههنروئین هه لبگریت.

روئیا کاتیک ئەمەی بۆ باسکردم، بەلینم پیدا ھەرجۆریک بوره ناھیلم بی پاره بیت و بەو پارەی من بەروئیام دەدا، چیتر پیریستی بەپارەی باوکی نەبوو. باوکه نەزانەکەی پیی وابوو بەمشیوەیە کچەکەی رزگار دەکات.

ئیستا من و روئیا زوربهی روزهکان له و کاتانهی بی ئیش بووین، چاومان بهیهک دهکهوت و کاتهکانمان پیکهوه بهسه دهبرد. روز و مانگهکان بهسه رچوون و وهرزی تاقیکردنه وهکان نزیکبوویه وه. لهسه رپیشنیاری روئیا به هه و لاانیکی بیرچان دهستم به خویندن کرد و ویستم هه رجوریک بووه، قه رهبووی دواکه و تنم بکهمه وه. روئیایش له وانه کاندا ها و کاری ده کردم و سه رئه نجام توانیم به سه رکه و توویی تاقیکردنه وهکان ته و او سه رئه نجام و به نمره ی زور باش ده رچووم.

روئیا کاتیک لهدهرچوونم ئاگاداربوویهوه، زیاد لهراده شادوومان بوو. ئهوهنده لهیهک نزیکبووبووینهوه، خهم و

شادىيەكانمان پەيوەست و پەيوەندىدار بوو. من و ئەو رۆحتك بووين لەدوو جەستەدا.

چەند حەفتە دواتر تاقىكردنەوەكانى روئيايش كۆتايى ھات و بەنمرەى زۆرباش دەرچوو. ھەم من لەدەرچوونى ئەو شادوومان بووم، ھەم ئەو لەدەرچوونى من.

کاتنک پشووی هاوینه دهستیپیکرد، باوکی پوئیا کهگومانی دهکرد بهنهدانی پاره توانیویهتی ببیته هزی ئهوهی کچهکهی دهست لههیرزئین هه لبگریت، به خهیالی خوی و بز هاوکاریکردنی پوئیا بپیاریدا ئهو بز باخهکهیان له (مهیگون) لای دایه گهورینی پهوانه بکات.

روئیا کاتیک ئاگاداری کردمهوه، شادوومان بووم چوونکه منیش دهمتوانی بز پشووی هاوین برزمه باخی مام لهمهیگون و لهوی دهمتوانی کاتیکی زیاتر لهگهل روئیا بهسهر ببهم.

سهرئهنجام ئهمه روویدا و من و ئهو ههرکام لهماوهی چهند روّددا روّشتینه مهیگون.

لهبهیانی ئه و روژهوه، من و روئیا چهندین روزی خوشمان لهگهل یهکدا دهستپیکرد، ههمو و بهیانییهک دهروشتینه چیا، بهباخهکاندا دهسووراینهوه، لهگهل کوران و کچانی دیکه گهمهمان دهکرد و بهکورتی کاتهکانمان بهخوشی بهسهر دهبرد و بهمشیوهیه روژ لهدوای روژ خوشهویستیمان زیاتر دهبوو.

رۆژە گەرم و دريژهكانى هاوين تيپەرين و ژبان بۆ دۆخى ئاسايى گەرايەوھ.

رۆژىك ئاگاداريان كردمەوه باوكم داواى كردووه بەپەلە بگەرىمەوه بۆ تاران. لەبەر ئەوە بەخىرايى مالئاوايىم لەروئيا كرد. لەكاتىكدا فرمىسك لەچاوەكانى دەبارى، بەلىنىم پىدا ھەرجۆرىك بووە بگەرىمەوە. رۆشتم.

کاتنک لهمهیگونهوه گهیشتمه تاران، پنگهی مالهوهم گرتهبهر. بارودوخ نائاسایی بوو، ههموو شتنک لهگهل پابردوو جیاواز بوو. ژمارهیه کی زوری خزم و کهسوکار لهماله کهمان دهبینران، ههمووان خهمبار و چاو بهگریان بوون. لیرهدابوو، پاستییه کی تالم بو دهرکهوت و تیگهیشتم دایکم بو ههمیشه مالئاوایی له ژیانکردووه.

بهبیستنی ههوالی مهرگی دایکم فرمیسک لهچاوهکانم داباری و لههوش چووم بهشیوهیهک چهند کهس لهکهسوکار، هاوکاریان کرد و بهئاگایان هینامهوه، نهمدهزانی چارهنووسم دوای مهرگی دایکم بهکوی دهگات.

مه رکی دایکم بارود قضی نالوگو و چاره نووسی گوریم. دوای مه رکی ئه و چیتر نه روشتمه خویندنگه و شهش مانگ دواتر باوکم ژنیکی دیکه ی هینا و ژیان له و ماله بوو به جهه هه ننه م.

ئهگەر باوكم لەكاتى ژيانى دايكم، ژنى دەھينا ئەوەندە نارەھەت نەدەبوم بەلام چوونكە بەماوەيەكى كەم دواى مەرگى دايكم ژنى ھينا، بەتەواوى لنى بيزار بووبووم.

ته نیا هیوای من له دنیا روئیا بوو. بریاریمدا ئیستا که چاره نووس به مه رکی دایکم، رینره وی ژیانی گزریم، له گه ل روئیا پهیوه ندی هاوسه رگیری ببه ستم و دوای ده ستبه ردار بوونی له ماده سرکه ره کان، ژیانیکی ئارام و خوش ده ستبینکه ین.

بهم خهیالهوه، ههرچهنده حهز بهچارهی باوکم نهدهکرد، داوام لیکرد کاریکم بق بدوزیتهوه. چهند حهفته دواتر باوکم کاری بق دوزیمهوه و لهسهر راسپاردهی ئهو لهشهریکهیهکی بیناسازی لهبهشی ژمیریاری دهستبهکار بووم.

له کاره که م رازی بووم و هه و لم ده دا سه رق که کانی شه ریکه ش لیم رازی بن، به مشیوه یه به و په ری ده ستیاکی و نییه تیاکی له ماوه یه کی که مدا توانیم پیشکه و م و ببمه سه رق کی خه زینه ی شه ریکه. بارود ق خم باشتر و داها ته که م به شی پیکه پینانی خیزانی ده کرد.

له و مانگانه ی و هرمده گرت، هه م به شی روئیام ده دا و هه م به شی خوم هه لده گرت.

تهنیا کیشه م ئالوودهبوونی روئیا بوو و من بق ئهوهی پهیوهندی هاوسه رگیری لهگه ل ببه ستم، دهبوا ئه و دهستبه رداری هیروئین ببیت. بق ئه مهبه سته روزیک که پیاسه مان ده کرد، له ریکه پیشنیاریم کرد له نه خوشخانه یه کی تایبه ت بیخه وینین بق ئه وه ی پزیشکه کان پشکنینی بق بکه ن و بزانین بق رزگار کردنی چهنده ی پاره ی ده ویت.

روئیا رازی بوو و پیکهوه سهردانی نهخوشخانهیه کی تایبهتمانکرد. پزیشکی به رپنوه به ری نهخوشخانه دوای پشکینی روئیا وتی دههه زار تمه ن وه رده گریت بو ئه وهی چاره سه ری بکات. هه و له کانم بو که مکردنه وهی ئه و بره پاره بیسوود بوو. پزیشک وتی چوونکه ماوه یه کی زور به سه رئالووده بوونی روئیا ده گوزه ریت، ده بیت خوینه که ی بگوریت. قسه کردن بیسوود و مالئاواییمان کرد و هاتینه ده ر. له ریگه دوای به راورد کردنی ها که زایی بینیمان دوو سالی پیده چیت تا بتوانم ئه و پاره یه پاشه که و به م دوو ساله ئه گه ری می به ده یان روود او بیته پیش و ببیته هوی جیابوونه وه ی من و روئیا. له به رئود نه و بریارمدا هه رچونیک بووه ئه و بره پاره یه و رزگار کردنی روئیا له زوو ترین کاتدا دایین بکه م.

4

لهبهیانی ئه و پوژه وه هه وله کانم بن دابینکردنی پاره ی نه خوشخانه که ده ستپیکرد. سه ردانی هه مو و شوینیکم کرد و ده ستی ها و کاریم بن هه مو و ها و پی نزیکه کانم دریز کرد به لام هیوابرا و بووم. بیرم له وه کرده وه برن مه لای خوشکه گه وره که م له شیراز. خوشکم له شیراز ژنیکی ناودار و ده وله مه نبو و. ده یتوانی ها و کاریم بکات. میردی خوشکه که مسی سال پیش به هن ی کاره ساتی ترزمبیله وه گیانی له ده ستدا و چوونکه منالیان نه بو و و هه روه ها میرده که یه میراته هلگریکی نه بو و، ته و اوی سامانه که ی به خوشکه که م گه شت. خوشکه که م دوای مه رگی میرده که ی شووی نه کردوه و به ته نیا له شیراز ژیانی به سه ر ده برد و له داهاتی ئه و مولکانه و ئه و پاره زوره ی به سیرده که ی بنی مابو و یه وی وی وی باره زوره ی له میرده که ی بنی مابو و یه وی وی ده گوزه راند. ده یتوانی له میرده که ی بنیدات.

ئەمە باشترین ریکه بوو. بەتەلەفۇن روئیام لەمەبەستەكەم ئاگادار كردەوە و دواتر بەمەبەستى مالى خوشكم ریگەی شیرازم گرتهبهر. دهمهوبهیانی گهشتمه شیراز. لهپاسه که دابه زیم. هه وا سارد و بارانی بوو، هه وره رهشه کان به ناسماندا بلاو بووبوونه وه. به دلینکی خه مبار و ناره حه ت به ره و مالی خوشکم به رینکه و تم له کاتینکدا روئیام ده بینی به جلوبه رگی سپی و نوقمی خشل و مرواری دهسته کانی به ره و لام درین کردووه، بزه ده گریت و منیش به لینی پیده ده م به دبه ختیبه رزگاری بکه م. نازانم چه نده له و حاله دابووم که هه ستم کرد ماوه ی نیوان گاراج و مالی خوشکم ته واو بووه.

کاتژمیر پینج بوو، لهبهردهم مالی خوشکمدا بووم. به هیواشی دهسته سارده کانم له گیرفان دهرهینا و زهنگم لیدا. ماوه ی سن خوله ک زهنگم لیدا تا نهوه ی خزمه تکاری خوشکه که م لهخه و هه ستا و دهرگای بو کردمه و ه

منی ناسییهوه. سلاوی کرد و لهکاتیکدا بهبینینی من لهو کاته دا حه په سا بوو، ریگه ی ژووره و هی نیشاندام.

بن ئەوەى گرنگى بەسەرسورمانى خزمەتكارەكە بدەم، بەرەو ژوورى خوشكم رۆشتم. ئەو كە بەدەنگى زەنگەكە ئاگاى بووبوويەوە، بەبىنىنم شادوومان و لەئامىزى گرتم. دواى چاكوچۆنى و هـەوال پرسى، لەبەر ئەوەى ھىلاك بووم، بەباشمزانى ئىستا سەبارەت بەداواكارىيەكەم ھىچ نەلىم. جىگەيان بۆ راخستم بۆ ئەوەى بحەويمەوە. نازانم

چهند کاتژمیر خهوتم به لام کاتیک لهخه و ههستام، نزیکهی دوانزهی نیوه پن بوو. ههستام و دوای دهموچاو شوردن، نانم خوارد و دواتر له گه ل خوشکم لهمیوانخانه که دانیشتین. دوای پیشه کییه کی کورت سهباره ت به هیلاکی پیگا، بابه ته کهم بو باسکرد و پیم وت چون پوئیام ناسیوه و بارود قضی چونه و داوای نه و بره پاره م لیکرد.

خوشکهکهم سهرهتا بزهیهکی گرت و شادوومان بووم لهوهی پارهم پی دهدات به لام لهناکاو روخساری مؤن و وتی: راستی چهندهت پاره پیویسته.

دەھەزار تمەن!

وتى:

تق برامیت و حهز دهکهم هاوکاریت بکهم به لام نهوهی تق داوای دهکهی لهئیستادا نیمه، نهگهر دهتهویت، سی ههزارت پی دهدهم و پاشماوهکهی تا شهش مانگی دیکه بوت دهنیرم. جیاواز لهوه ناتوانم لهئیستادا نهو بره پاره بدهم.

قسه کانی خوشکم خهریک بوو شیتم بکات. بهم وه لامه ی کوشکی هیوا و ئاواته کانی رووخاندم، به دلیکی پر له هیوا و ئاره زوو روشتمه لای به لام بیهیوای کردم.

 لهدلدا بهخودام وت بر دهستهیه کهوهنده پارهیان ههیه نازانن چون ههلیبگرن و دهستهیه کهوهنده نیازمهندن کهنانی شهویان نبیه و برسی دهرونه سهر جنگه به لام وه لامم بر ئهم پرسیارهم دهستنه کهوت. هیوابرا و نوقمی بیرکردنه وهی پروپوچ، هاتمهدهر و دوای مالئاوایی کردنی سارد و سر له گهل خوشکه کهم و خزمه تکاره کهی، گرنگیم به خولقی ئه و بر مانه وه له شیراز نه دا و هاتمهدهر. ماوهیه که بیکار به ناو شهقامه کانی شیرازدا پیاسه م کرد و سهرئه نجام بیهیوا، له کاتیکدا نهمده زانی چیم به سهر دیت، سواری پاسیکی شهق و شر بووم و به رهو تاران گهرامه وه.

درهنگانیک گهیشتمه تاران و کاتی کارکردن لهشهریکه بهسهر چووبوو. لهبهر ئهوه بهتهلهفوّن سهروّکی شهریکهم ئاگادار کردهوه بههوّی نهخوّشییهوه نهمتوانیوه ئاماده بم و دوای نیوهوو بهکاری زیاده قهرهبووی ئامادهنهبوونم دهکهمهوه. دوای ئهم تهلهفوّنه، لهتاران سهردانی ههموو ئهو شوینانهم کرد کههیوام پییان بوو به لام بهداخهوه هیچ ئهنجامیکم دهست نهکهوت.

بیهیوایی وهک خوره تهواوی جهستهمی کون کون کرد، ههستمکرد روّحم لهجهستهم دهفریت و جهستهی شهکهتم بهدهستی فهراموّشی دهسپیریت به لام نه، ههرگیز نهوه رووی

نه دا. نه مردم و خوراگریم کرد و له هه و له کانم بو به ده سته ینانی سه رکه و تن به دده و ام بووم. زیندو و مامه و تا سروشت گه مه کانی له گه لم دریژه پیبدات و چاره نووس، هه ر به لایه ک ده خوازیت به سه رم بینیت.

دوانیوه پر به ناره حه تی پر قشتمه شه ریکه و له ژووری کاره که م، نیگه ران و په ریشان له پشت میزه که دانیشتم و سه رقالی کارکردن بووم. له به رئه وه ی کاره کانم به هوی سه فه ره که م بق شیراز دواکه و تبوو، دوای داخرانی شه ریکه و پر قشتنی فه رمانیه ره کان، بق ئه نجامدانی کاره دواکه و تووه کانم له شه ریکه دا مامه وه.

کاتیک ههمووان روشتن و جگه لهفه پاشه که که س نهمایه وه، سه رقالی کاره دواکه و تووه کانم بووم و دوای تهواو کردنی کاره کهم، ویستم بروّمه ده رکه هیزیکی نامق منی بو لای سنووقه که برد.

پارهکانی ناو سنووقه که چاویان لیدادهگرتم. لهخهیالدا پوئیام دهبینی که پزگارکردنی پهیوهسته بهم پارانه و لیم دهپاریته وه و ده لیت پزگارم بکه. هه رکاریکم دهکرد نهم دهنگه نامی و نالیزه له ناخمدا کپ بکه م، نه متوانی، پاره کان له به رابه رم بوو به لام توانای هه لگرتنیانم نه بوو.

بيرمكردەوە ئەگەر پارەكان ھەلبگرم، رىسواييەكى

گهوره بهروکم دهگریت جیاواز بهوه بو کهسیکی وهک من کهبرواپیکراوی سهروکی شهریکه بووم، کاریکی نهشیاو بوو. بهلام سهرئهنجام لهدوخیکی دهروونی و بی ئهوهی توانای بیرکردنهوهم ههبیت، بره پارهی پیویستم لهسنووقهکه ههلگرت و لهشهریکه روشتمهدهر.

بیرمکردهوه لهبهر ئهوهی خوّم بهرپرسی ژمیریاریم بوّ ماوهی حهفتهیهک دهتوانم ئهم بابهته بشارمهوه و رینگه نهدهم کهس بهکهمبوونهوهی پارهکه بزانیّت لهگهل ئهوهیشدا هیوادار بووم بتوانم لهماوهی ئهم حهفتهدا پارهکه دابین و بیگهرینمهوه بو شوینهکهی. ئهم گرمانه فیروّیه بووه هوّی ئهوه پاره لهسنووقی شهریکه بدزم.

بهیانی روزی دواتر بهترس و لهرزهوه پارهکهم ههلگرت و روزشتمه مالی هاوریی نزیکم حهمید.

حهمید یه کنک له هاو پی نزیکه کانم بوو. باوکی چه ندین باخ و ملکی له دهوروبه ری تاران بوو و حهمید کاروباره کانی باوکی به پیوه ده برد. زورجار هاوکاری ده کردم و ته نانه ت بی دابینکردنی ئه و بره پارهی پیویستم بوو، داوای له باوکی کرد به لام نه پیوانی لینی و ه ربگریت.

من و حهمید زور نزیک بووین و لهمنالییه وه ههموو راز و نهینییه کانمان بر یه که باس دهکرد. حهمید بهرواله ت کوریکی

باش بوو به لام به ته واوی گویزایه لی باوک و بی قسه یی نه ده کرد چوونکه جیاواز له وه باوکی پاره ی پینه ده دا. له گه ل نه مه یشدا نه و به رواله ت هاورییه کی نزیک و باشی من بوو.

ئه و روّره به رهبه یان زهنگی مالی حه میدم لیدا، نوکه ره که یان ده رگاکه ی بق کردمه وه، سلاوی کرد و دوای ئه وهی وه لامم دایه وه، به ره و رووره که ی حه مید روّشتم..

تازه لهخهو ههستابوو، بهبینینی من حهپهسا. وتم پرووداویکی گرنگ روویداوه و بی پیشهکی ههموو شتیکم بر باسکرد. حهمید دوای بیستن پیداگری دهکرد لهوهی بهخیرایی پارهکه بر سنووقی شهریکه بگهرینمهوه. ههروهها بهلینی پیدام لهماوهیهکی کهمدا نهو پارهیه دابین بکات. دلنیامکردهوه تا دابینکردنی پارهکه دهتوانم رینگه نهدهم کهس بهم دزییه بزانیت و دواتر دهیگهرینمهوه. حهمید پیداگری دهکرد لهوهی پارهکه بگهرینمهوه و دهترسا لهوهی شتهکه ناشکرا ببیت و من وهک در تهسلیم بهیاسا بکهن.

دننیامکرده وه شتی وا پرونادات. ئهگهر ئهویش نهتوانیت پاره که دابین بکات، کاتیک باوکم ئاگادار دهبیته وه، پاره ی شهریکه که دهدات چوونکه خاوهنی شهریکه که هاورینی نزیکی باوکمه.

حهمید وتی: تو شیتی، تو لهبهر کچیکی هیروئینی بی بهها، پیگه و ئابرووی خوت دهخهیته مهترسییهوه، باشتره ئهو کاره نهکهیت.

قیژاندم بهسه ریا و نهمهیشت قسه که ی ته واو بکات. و تم نه و کارهم کردووه و پهشیمان نابمه وه. حه مید کاتیک سوور بوونی منی بینی، ده ستی له دژایه تی کردن هه لگرت و هیچی نه و ت

Θ

رۆژى دواتر بەنىگەرانى و ترسەۋە رۆشتمە سەركارەكەم و بەھەرچۆرىك بور، بى ئەرەي كەس بزائىت، سەرقالى كاربووم. دواي تهواوبووني كار، پهكسهر روشتمه لاي روئيا. لهههمیشه جوانتر و سهرنجراکتشتر بوو. کاتبک نیگامان بەرپەک كەوت، ھەستمكرد دلم دەلەرزىت، لەپەراپەر ھىزى عەشقى ئەر بى ھىز دەبورم. بەخۆم دەرت لەبەرابەر ئەر ههموو یاکی و خوشهویستییهی ناخی روئیا، ژبانیش کرنگ نييه. بهخوشحالييهوه دهستم خسته ناو قرى، دواتر سهبارهت بهدابینکردنی یارهکه، درویهکم بیکهوهنا و وتم بههوی یهکیک لههاوريكانمهوه يارهكهم دابينكردووه. لهكاتتكدا بهكومانهوه سەيرى دەكردم، دەيويست بزانيت يارەكەم چۆن و لەكوى بهدهست هيناوه بهلام لهوهلامي يرسيارهكاني كالتهم دهكرد و كاتيك پيداگرتني بيسوود بيني، تهسليم بوو. بريارماندا ئيوارني ئەو رۆژە لەگەل ھەمىد بچىنە ئەو نەخۆشخانە تايبەتە و روئيا لهوي بخهوينين.

روئیا کهشادومان و خوشحال بوو، سوپاسی کردم. لهوهی شادوومانی و خوشحالی روئیام دهبینی، کهمترین گرنگیم بهکارهکهم نهدهدا. شادوومانی ئه و بو من ههموو شتیک بوو. من و ئه و دهمانتوانی دوای رزگاربوونی ژیانیکی خوش دهستهییکهین. دوای ئهم قسانه لهبهر ئهوهی نزیک نیوه پو بوو، پیشنیارمکرد نانی نیوه پو له پیستورانتیک بخوین. رازی بوو و پیکهوه روشتینه پیستورانتیک و نانمان خوارد. دواتر روشتینه سینهما و دوای ئهوه روئیام بردهوه بو مال بریاربوو دوای نیوه پو روئیا بهماله و ماوه یه که راز ده رواته سهفه و دواتر لهبهردهم نهخوشخانه هاوه چاوه پی بکات تا پیکهوه بروینه نهخوشخانه به بروینه نهخوشخانه.

کاتژمیر شهش بهخیرایی جلهکانم پزشپی و تهلهفونم بز حهمید کرد تا بیته نهو شوینهی بریاربوو چاومان بهروئیا بکهویت. دواتر لهمال هاتمهدهر.

کاتنک گهیشتمه شوینی دیاریکراو، روئیا پیش من گهیشتبوو به لام هیشتا حهمید دیار نهبوو. لهم کاته دا دهنگی و شکی ستزبی تاکسییه کی شهق و شپ به رزبوویه و حهمید دابه زی.

دوای ناساندنی روئیا و حهمید بهیه که ههرسیک بهرهو نهخوشخانه که بهرپیکه و تین. نزیکه ی شهش و نیو لهنه خوشخانه که بووین. لیپرسراوی زانیاری ئیمه ی بهره هوّلی چاوه روانی رینوینی کرد و به تهله فون دوکتوری ئاگادار کرده وه. چهند خوله ک دواتر دوکتور هات و ئیه ی برده ژووره که ی.

دوای گفتوگزیهکی زور ببریاردرا روئیا بخهوینن. پارهی خهواندنی روئیامدا و بریک پارهم بهخویشیدا تا بو پیریستیهکانی خهرجی بکات. داوام لهدوکتورهکه کرد بهجوانی ناگایان لهروئیا بیت و نهویش به نینیدا ههموو ههو لهکانی بو بهدهستهینانی رهزامهندی روئیا دهخاتهگهر و کاریک دهکات بهئاسانی دهستههرداری نهو به دبه ختییه بیت.

لهم کاته دا دوکتور ئه و ژووره ی نیشانداین که ده بوا پوئیا تیایدا بخه ویت. به جینی هیشتین. حه میدیش به بیانوویک له ژووره که روشته ده رو من و پوئیا ماینه وه.

کاتیک به ته نیا ماینه و ه، روئیا ده ستی به گریان کرد و خق ی خسته باوه شم. دواتر لیوم که و ته سهر لیوی و یه کترمان له نامیزگرت. جهسته ی گهرم و سووتینه روچاوه کانی فرمیسکیان ده باراند. شیوه یه کی سه یر به روخسارییه و ه نیشتبو و . بق چه ند ساتیک بی ئیراده منیش هه ستمکرد ده مه و یت بگریم.

چەند ساتىك بەمشىنوەيە تىپەرى و كاتىك گەراينەوە دۆخى ئاسايى، ساتى مالئاوايى كردن بوو.

حهمید هاته ژوور و بن نهوه ی زیاتر له وه نا رهحه تنه نه به روئیا داوای کرد زووتر نه خن شخانه به جیبینین. هه رچه ند له دله وه نه مده ویست له م بارود زخه دا روئیا به ته نیا جیبینیم به لام به هن ییداگرتنی خنی، له گه ل حه مید مالئاواییمام لیکرد و له ژووره که هاتینه ده د. روئیا تا نزیک ده رگاکه هات و پالی به دیواره که وه دا و سه یری روشتنی ئیمه ی ده کرد. کاتیک له کوتایی ریزه وه که له به رچاوی ون ده بووین، قسه کانی له ناو ریزه وه که دا ده نگیدایه وه: به همه ن، زووزو و وه ره بزلام، نووزوو!

گریان قسه کانی پیبری. روشته ژوور. دهنگی به سترانی دهرگای ژووره که یم بیست. نازانم چ حالیکم بوو به لام فرمیسک له چاوم دهباری.

چیتر توانای روشتنم نهمابوو، بههاوکاری حهمید، لهدهرگای چوونهده رهوه هاتینهده ر.

کاتیک له حهوشی نه خق شخانه هاتینه ده ر، شه و داهات و ئه ستیره کان له ئاسماندا چاویان داده گرت. حه مید که زانی ته واو نیگه ران و په ریشانم، د آنه وایی ده کردم. ئه و شه وه بق من تاریکتر له هه مو و شه وه کانی خواوه ند بو و . له وه ی روئیا

لەنەخۆشخانە خەوينرابوو، رازى بووم بەلام بەھۆى ئەر دزييەى كردبووم، خۆم بەداماو و بەدبەخت دەھاتەبەرچاو. لەدۆختكى قەيراناويدا بووم و نەمدەزانى سەرئەنجامم بەكوى دەگات. لەبەر ئەوەى باوكم منى بەشەريكە ناساندبوو، نەمدەزانى ئەگەر ئەو دزييە ئاشكرا ببيت، چى روودەدات. بۆ پياوتك كەژيانى شەرەفمەندانە بەسەر بردبوو، دزى كاريكى شياو و گونجاو نەبوو. دەمزانى بۆ رزگاركردنى گيانى مرۆڤتك دزيم كردووه بەلام لەرووانگەى كۆمەلگە، ئەمە پاساويكى شياوى رازيبوون نييە، دزى، دزييە چ لەبەر رزگاركردنى گيانى گيانى كەستكى بيت يا بۆ دابينكردنى ژيان!

ئهم بیرکردنه وهیه ئازاری دهدام به لام چاره نهبوو دهبوا خرقم به چاره نووس بسپیرم. ئهوهی بن من روویدابوو، چیروکیک بوو که س کوتاییه کهی نه ده زانی.

نوقمی ئهم بیرکردنه و و ئهندیشه پهریشانانه هاوری لهگهل حهمید ماوهیه کی بی مهبهست بهشه قامه کاندا سوو راینه و ه دلنه وایی حهمید نهیتوانی ئارامم بکاته و ه مالئاواییم لیکرد و ریگه ی ماله و هم گرته به ر

راسته وخن روشتمه ژووره کسه م. له تاو شه که تی و ماندوویی روشتمه سه ر جنگه که م و نوقمی ده ریای ئهندیشه بووم. بایه کی سارد له ناو لقی داره کانه و ه ده یلووراند و سه ری

دەكىشا بەشووشەي پەنجىرەكە.

خهمبار و نیگهران بیرمدهکردهوه. سهرئهنجام لهبیرکردنهوهیش بیزار بووم و بهدهم بیرکردنهوهی تیکهل و پیکهل خهوم لیکهوت.

رزژی دواتر، زووتر لهرزژانی پیشوو لهخهو ههستام و بهترس و لهرزهوه روومکرده شهریکه. کاتیک گهیشتم جگه لهخزمهتکار و فهراشهکه کهسی دیکهی لینهبوو. رزشتمه ژووری کارهکهم. ترسیکی بی وینه سهرتاپای جهستهمی داگرتبوو. بیرم دهکردهوه ههرسات ئهگهری ههیه سهرقکی شهریکه بهرووداوهکه بزانیت و راپیچی زیندانم بکات.

لهگومانی ئهوهی بهدهستی بهستراو پادهستی یاسام بکهن، دهلهرزیم به لام چاره چی بوو. خوّم به چارهنووس سپاردبوو و چارهنووس بهدلی خوّی دهکرد. وهک شهپوّلیّک بووم کهدهگهیشتمه کهنار و لهناودهچووم.

دهبوا چاوه پنی بریاری چاره نووس بم. به پنکه وت نه و نیوارییه چاره نووس قوماری به ژیانی منه وه کرد و سه رکه وت! دهمه وئیواری، خاوه ن شهریکه بق به ستنی گریبه ستیکی گرنگ داوای پاره ی سنووقه که ی لیکردم. گیژ و ویژ بووم و نهمده زانی ده بیت چی بکه م. ته له فقن م بق مالی حه مید کرد، له مال نه بوو. که سیکم به دوای باوکمدا نارد به لام نه یتوانی باوکم

بدۆزىتەرە. سەرئەنجام بەھۆى شلەژانى خۆم، بەرىوبەرى شەرىكە لەدزىيەكە ئاگادار بوريەرە.

لهبهر ئهوهی هاوریّی باوکم بوو، ههمانشه و باوکمی بانگکرد و لهرووداوهکه ئاگاداری کردهوه. باوکم راشکاوانه پیّی وت:

لهبهر ئهوهی خوّم کورهکهم بهئیّوه ناساندووه، رادهستی پوّلیسی بکهن بو ئهوهی تهمی بکریّت. ئهو دره و کهسیّک دهستی بو دری دریژ کرد دهبیّت سزا بدریّت تهنانهت ئهگهر کوری من بیّت.

به و وه لامه پاشکاوانه ی باوکم، سه رقکی شه ریکه به ناچاری منی ته سلیمی پولیس کرد. له کاتیکدا وه لامی پولیسه کانم سه باره ت به هو کاری دزینه که نه دایه وه، له گه ل نه و دوسیه ی بولیس کرام.

سى مانگ دواتر لەيەكىك لەدادگاكان، دادگايى كرام. ئەوان سووربوون لەسەر ئەوەى ھۆكارى دزىيەكەيان بۆ روونبكەمەوە بەلام راستىيەكانم نەوت بۆ ئەوەى كەس لەبەسەرھاتى من و روئيا ئاگادار نەبىتەوە. لەبەر ئەوە لەوەلامى پرسيارى دادوەرەكان بىدەنگىم ھەلبژارد. كاتىك ئەوان بىدەنگى منيان بىنى و زانىيان بەھىچ جۆرىك ئامادە نىم راستىيەكان بلىم، دواى كۆتايى ھاتنى دادگا بەتۇمەتى دزىنى دەھەزار تمەن، سالنك زيندانىيان بۆ بريمەوه.

گرنگ نهبوو کهمنیان وهک دز دادگایی کرد و مهحکوم کرام. ئهوه گرنگ نهبوو وهک دزیک منیان برده زیندان بق ئهوهی سالی لهوی بمینمه وه، گرنگ پزگارکردنی پوئیا بوو. من بق پزگارکردنی ئهو لهم بهدبه ختییه، ئاماده بووم بهم پیسواییه پازی ببم و سالیک لهزیندان بمینمه وه.

بهههرحال بیدهنگی لهوبارهوه، بیروّکهی خوّم بوو. لهو ساتانه دا بیرم لهخوّم نه دهکردهوه، به لکو بیرم له پرگار کردنی پوئیا لهبه لای هیروئین دهکردهوه لهبه رئه وه به په دوامه ندی به و حوکمه پازی بووم.

لهزینداندا بوو راستییه کی تالی ژیانم بن دهرکهوت و ههستم به تام و چیژی ئازادی کرد. نها لهنیوان زیندان و ئازادی دیواریکی بلند جیگر بوو. لهو لای دیواره که مرق فه به خته وهر و ئازاده کان به هیوای داها توو، هه ولی زیاتریان ده دا و له ملای دیواره که، زیندانییه کان رقر ژیان ده کرده شه و شه و یان ده کرده رقر بن نه وه ی کوتایی به قرناغی دیلبوونیان

مرۆڤ لەزىندان لەپۆحى ھەندىك لەزىندانىيەكان سەرىسوپ دەمىنىت، بۆ نمونە ئەو كەسانەى بەزىندانى ھەتاھەتايى و سىدارە مەحكوم كراون بەلام ھەرگىز ھىوايان لەدەست نەداوە. ئـهوان كهههركام بهسهرهاتيكى سهيروسهمهريان ههيه، ههرگيز نهيانويستووه تهمهنى شيرينيان لهناو ئهم چوارديوارييهدا بوگزهريت و زوربهيشيان نازانن بو چارهنووسيان بهم شوينه كوتايى هات بهلام بروايان وايه مروق دهبيت لههر دوخيكدا بيت، هيوايراو نهبيت.

ئهم زیندانییانه کاتیک لهماوهی حوکمهکهم ئاگادار دهبرونهوه، دهوریان دهگرتم و دهیانوت خوّزگهمان بهخوّت چوونکه تهنیا روّژیکی دیکه لیرهیت و سهرئهنجام ئازاد دهبیت. لهقسهکانیان سهرمسوردهما به لام کاتیک بوّیان روونکردمهوه، بینیم ئهوان راست دهکهن و بق ئهو کهسهی بهزیندانی ههتاههتایی حوکمدراوه، سالّیک وهک روّژیک وایه چوونکه بههرشیوهیهک بیت ئهم ساله دهروات و سهرئهنجام زیندانی ئازاد دهبیت.

به لام ئه و که سه ی به زیندانی هه تاهه تایی حوکمدراوه، چیتر بیر له سالّیک و چه ند سال ناکاته و به لام له گه ل ئه وه پشدا هیواداره روزیک به ر لیبوردن بکه ویت و له سیداره رزگاری بیت.

بهپنی غهریزهی سروشتی، ههر مرزقیک گیانی خوی خوشدهویت و ئامادهیه لهچواردیواری زیندان بق ههمیشه ههموو روژیک بمریت و زیندوو ببیتهوه بهلام ئاماده نییه

سيدارهي بكهن.

ئەم دەستەيە لەگەل ئەوەى دەزانىن مىرۆق بيەويت و نەيەويت دەبيت بمریت، ھەموو ھەولىكى خۆيان دەخەنەگەر بۆ ئەوەى بەئاسانى تەسلىمى مەرگ نەبن. بەبۆچوونى ئەم دەستەيە دەبيت شەرى ئەوان وانەيەك بىت بۆ ئەوانەى بەبچووكترىن كىشە، خۆيان بەلەناوچوو دەبيىن.

کاتیک باسی روئیام بن دهکردن، کاتیک ههست و خنشهویستی خنرم بن رووندهکردنه وه، دهیانوت: هیواداربه، بجهنگه، ئیمهیش دهزگیران، باوک، دایک، هاوسهرمان ههیه به لام لهزینداندا هیوای خنرمان لهدهست نهداوه.

قسه کانیان هیزی ژیانیان پیده به خشیم. کاتیک بیر مده کرده و به زیندانی بوونی من که سیکی دیکه پزگاری ده بیت، خوّم به به خته و هر ده زانی. پوئیا بق من هه موو شتیک بوو، زیندان له به رئه و گرنگ نه بوو.

ژیان لهزیندان جگه لهسنورداربوونهکهی، جیاوازییهکی ئهوتزی لهگهل دهرهوه نهبوو. لهم شوینه کهوهک شاریک بهدیواری بلند دیتهبهرچاو، مرزقهکان وهک ئهوانهی لهودیو دیوارهکه ژیانیان بهسهر دهبرد و ههولیان دهدا، ههولیان دهدا. منیش لهناو ئهم مرزقانهدا بووم و وهک ئهوان بههیوای داهاتوویهکی روون زیندوو مامهوه.

لهزیندان جگه لهحهمید کهس لهخزم و کهسوکار و هاوریّکانم سهردانیان نهدهکردم. تهنیا ئهو بوو دههات و لهگهل ئهوهیشدا ئهو پردی پهیوهندی نیّوان من و پوئیا بوو. حهمیدم پاسپاردبوو ههرچوّنیّک بووه نههیلیّت پوئیا لهزیندانیبوونهکهم ئاگادار ببیتهوه. ئهویش بهلیّنیدا ههموو کاریّک بکات بو ئهوهی پوئیا ئاگادار نهبیتهوه.

لهگهل ئهوهی لهزیندان بهردهوام هیوایان پیدهبهخشیم، به لام بی روئیا خوم وهک مردوو دهبینی. روزهکان بیرمدهکردهوه و شهوان لهناره حه تیدا خهوم لینه ده که وت. ده ترسام لهوهی روئیا لهبیرم بکات.

به لام چوونکه بپروام بهئهمه کداری پوئیا بوو، ئهم بیر قهم له میشکمدا ده سپیهوه. له لایه کی دیکه تا ئه ندازه یه ک ئاسووده بووم چوونکه حهمیدم پاسپار دبوو به پوئیا بلیت به ناچاری پر شتوومه ته سه فه ریکی دوورودری و چاوه پی بیت تا ده گه پیمهوه. به لام نازانم بن هه رکات له زیندان بیرم له پوئیا ده کرده وه، دلم ده له رزی.

چەندىنجار ئارەزووم كىرد خۆزگە ئەو كاتەى روئيا لەنەخۆشخانە دەھاتەدەر، منىش ئازاد دەبووم بۆ ئەوەى پېشوازى لىبكەم و يەكتر لەئامىز بگرىن و ماچبارانى بكەم و بۆ رزگاربوونى لەو بەلايە، پىرۆزبايى لىبكەم. دەمويست دوای پزگاربوونی ژیانیکی تازه دهستپیبکهین و بهختهوهر بین به لام بهداخهوه ههرگیز ئهو ئاواتهم نهدی چوونکه ئهو کاتهی پوئیا لهنهخقشخانه هاتهدهر، پینج مانگی حوکمهکه مابوو. بهسهرهنجدان بهوهی سی مانگ پیش حوکمهکه و دوو مانگ دوای ئهوهیش لهزینداندا بووم، دهبوا حهوت مانگی دیکه لهزیندان بمینهوه.

ئهم بابهته ئازاری دهدام و لهگهل ئهوهی دلنیابووم حهمید لهنهبوونی من بهباشی ئاگای لهروئیا دهبیت تا ئهوکاتهی لهزیندان دیمهدهر، به لام نیگهرانی داهاتووی خوم و روئیا بووم.

ههستیکی نامق و ئالوز شهو و پوژ لهزیندان ئازاری دهدام. کاتیک ئیواری دادههات و پوژ دهمرد، لهسووچیکدا دادهنیشتم و بیرمدهکردهوه. لهوانهیه باوه پ نهکهن به لام بهدلنیاییهوه دهلیم، خهمبارترین ئاوابوونی خور، ئاوابوونی خوره لهزیندان. ههموو شتیک لهزیندان لهکاتی ئاوابووندا پهنگههراو و مردوو بهرچاو دهکهویت. تهنانهت دهنگهکانیش لهو کاتهی پوژ کوتایی دیت، خهمبارترن.

ئاوابوونی زیندان بهم تایبهتمهندییانه، ئاگری تیبهردهدام و خهمباری دهکردم. لهگهل ئهوهی دهلین خهمبزوینهرترین ئاوابوونهکان، ئاوابوونی ژیانه، من بروام وایه لهئاوابوونی زیندان خهمبارتر بوونی نییه. به ناوابوونی ژیان مروق بق ههمیشه ده پواته جیهانی خاموشییه وه به لام له زیندان نهم ناوابوونه، هه موو پوژیک دووباره دهبیته وه.

له راستیدا سه ره تای ئاوابوون له زیندان، سه ره تای خهم و فرمیسکه تاله کانی من بوو.

گریان لهئاوابوونی ختری لهسووچنکی تاریکی زیندان، ئاسوودهی بهدلم دهبهخشی. ههولم دهدا لهگهل دترخی زیندان خترم بگونجینم. خوازراو و نهخوازراو بهههمانشیوه کهمرترف عاده تبهشتیک دهگریت، منیش بهزیندان عاده تم گرت. ههرکات دلم دهگیرا و بیری روئیا دهکهوتمهوه، دهروشتمه سووچیک و دهگریام و لهوهی سهرئهنجام روژیک ئازاد دهبم، تیشکی هیوا لهدلمدا دهدرهوشایهوه و مزگینهی روژه خوشهکانی لهگهل روئیا پیدهدام.

به لام به داخه و مرزف به پنچه وانه ی گومانه کانی هه رگیز ناتوانیت به ناواته کانی بگات. له راستیدا نابیت چاوه روان بین ناوات و هیواکان به و شیره ی خواستی مرزفی له سه ره، بینه دی.

ههموو کهسیک دهبیت بهمه رازی ببیت کهههرسات ئهگهری ههیه رووداو و کارهساته چاوهرواننهکراوهکان ریرهوی ژبانی مرزف بگزرن بهههمانشیوه کهریرهوی ژبانی

من به شیوه یه کی له ناکاو گزرا و دوخیک هانه پیش، هه رگیز بیرم لینه ده کرده وه.

بهرواری نهو روّرهم به ته واوی لهبیر نییه، به لام نزیکه ی دوو مانگم مابوو له زیندان بیمه ده رکه حه مید ها ته سه ردانم. پوخساری به پیچه وانه ی رابردوو نیگه ران و خه مبار بوو. کاتیک له هر کاری نیگه رانیم پرسی، سه ره تا به لینی لیوه رگرتم ناره حه ت نه بم. کاتیک به لینم پیدا، بی پیشه کی و تی:

بەھمەن روئيا دەيەرىت برواتە سەفەر.

بەبىستنى ئەو قسەيە ھەپەسام، بى ئىرادە ھاوارمكرد: بن؟ بۆ ھەمىد؟ بن دەيەويت بروات؟

ههولی زورمدا لهم سهفهره پهشیمانی بکهمهوه بهلام ئه کهراستییهکان نازانیت، بهگومانی ئهوهی دروی لهگهل دهکهم کهتو لهسهفهریت و بهخهیالی ئهوهی تو بو ههمیشه بهجینتهیشتووه، دوینی پنی وتم شوینهکهی بههمهن یا ناونیشانهکهیم پیبده تا نامهی بو بنیرم و چوونکه وهلامی نهرینیم دایهوه، باسی سهفهری کرد. کاتیک هوکارهکهیم پرسی وتی: تو ههموو شتیک دهشاریتهوه، بههمهن منی لهبیر کردووه و گهرنا تا ئیستا دههاته سهردانم، تویش بو ئهوی نیگهران نهبم، راستییهکانم پی نالییت، منیش دهرومه سهفهر به فهمه

بئ هیوا ئاورم بن حهمید دایهوه و وتم:

حەمىد ئەگەر ئەو نەزانىت من لەكويىم، خۇ تۇ دەزانى!

به لی دهزانم، ههوله کانم بن رازیکردنی روئیا و ئهوه ی تن له سه فه ریت، لهم ماوه دا بیسووده و چیتر ئاماده نییه گوی له وته کانم بگریت و ده لیت ئه گهر به همه ن رن شتوته سه فه ر، لانیکه م ناونیشانه که یم پییده تا نامه ی بن بنیرم. روئیا ده لیت به همه ن که به همه ن که به همه ی جوری که به رگه ی دووری منی نه ده گرت، چونه ئیستا چه ندین مانگ بی ئه وه ی هه والم بزانیت و بیرسیت، رن شتوته سه فه ر. به سه رنجدان به م قسانه، چیتر ئاماده نییه گوی له و ته کانم بگریت.

دوای چهند ساتیک بینیم حهمید راست دهکات به لام منیش هیچ دهره تانیکم نهبوو. من که تا ئه مروّ رووداوه که م به نهینی هیشتبوویه و هر ده کرا به هرّی حه میده و هر استیه کان به روئیا بلیم و نه و هی که نیستا له زینداندام، نه، شتی و انه ده کرا.

ههستم دهکرد بهمشیوهیه ههموو شتیک کوتایی دیت و من پوئیا لهدهست دهدهم. لهوساتهدا بهتهواوی ههستم بهنهبوونی پوئیا کرد به لام لهگهل ئهوهیشدا دلنهوایی خوم دهدایهوه بن ئهوهی بهرگری بکهم به لکو کاروباره کان به پنی دلخوازی خوم بپواته پیش، ههرچهند هیزی بهرگریکردنیشم نهما.

لهجهمید پارامهوه و داوای هاوکاریم کرد

بهئارامی و بهشیوهیهک نارهحهت نهبم، وتی:

بهداخهوه بههمهن، ئهوهى دهمتوانى كردم، چيتر لهوه زياتر ناتوانم هيچت بز بكهم.

له کاتیکدا به ته واوی په ریشان و نا په حه ت بووم، چه ند جاریکی دیکه له حه مید پا پامه وه که چونی به باش ده زانیت کاریک بکات پوئیا له سه فه ره که یه شیمان ببیته وه. ئه ویش به لینیدا هه موو هه و لیکی خوبی بخاته گه ر. دواتر مالئاوایی کرد و پر قشت. خه مبار و نیگه ران به ره و ژووری زیندان گه پامه وه. دام گیرابو و. له سوو چیکدا کز و له م کرد و نوقمی ده ریای بیر کردنه و هووم. ئاسمان که م که م تاریک ده بو و. سیبه ره پر و وناکه کانی ژیان زیندانیان به جیده هیشت. به دوای ئاوابوونی خه مبز و ی نته ربو و.

زهمان بن درهنگ بهرهو پیشهوه دهروّشت و رووداوهکانی، ههرسات ژیانی کهسهکانی دهگوری. منیش لهسووچیکی ئهم زیندانه، بیرم لهچارهنووس و ژیانی بهفیروّچووی خوّم دهکردهوه. دهگریام بی ئهوهی بمهویت. فرمیسکه تالهکانم لهقوولایی دلمهوه سهرچاوهی دهگرت و دهرژایه سهر روخسارم. ههستمکرد بو یهکهمجار وهک کهسیکی ناتهوان دهگریم، ئهویش گریانیکی تال و کوشنده.

تەواوى ئەو پياوانەى بەھەرھۆكارىك لەژياندا ناچار بوون

بگرین، له و دوخه خه مباره دا هه ست به حالی من ده که ن و باش ده زانن گریانی پیاو له کاتی ناته وانی، چه نده تال و کوشنده یه پیاو ئه گه ر کاتیک خوّی به پیسوا و ناته وان ببینیت و به زور غرووری لی بسینن، چیتر زیندوو نییه. له و ساته دا منیش له و حاله دابو و م، چاره یه که نه بو و، ده بو ا بسو و تیم و دان به خوّد ا بگرم.

ئهوشهوهی زیندانم بهبیرکردنهوهی تیکهل و دلیکی نیگهران کرده پرزر. بن بهیانی لهژوورهکهم هاتمهدهر و بی ئهوهی نان بخوم، لهحهوشی زیندانهکه پیاسهم دهکرد. لهگهل کهس نهدهدوام و بهردهوام لهناو بیرکردنهوهی ئالوزی خوم دهتلامهوه. کاتی نیوه پریش چوونکه حهزم لهخواردن نهبوو، نانم نهخوارد و تا ئیواری بهناو حهوشیکهدا سوو پرامهوه و بیرم دهکردهوه تا ئهوهی حهمید هات.

ئەو ھەوالىكى ناخۇشى بۇ ھىنابووم چوونكە لەگەل ھەولەكانى، روئيا بۇ شىراز سەفەرى كردبوو.

بهبیستنی ئهم ههواله نارهحهت و خهمبار بووم به لام حهمید دلنهوایی کردم و وتی چوونکه ماوه یه کی کهم له زیندانییه کهی تق ماوه ته وی ده توانی دوای ئازاد بوون له زیندان برقیته شیراز بق لای روئیا و له گهل ئه وهی بق ئهم ماوه یه داوای لیبوردنی لیده کهی، ده توانی ژیانیکی خقش له گه ل ئه و ده ستهیب که یت.

ئهوه ی راستی بیت و ته کانی حه مید تا راده یه کارامی پیبه خشیم. داوام لیکرد تا ئازادی من برواته شیراز و سهردانی روئیا بکات و له گه ل دانه وایی کردنی پینی بلیت من به زویی له سه فه ره که ریمه وه.

حهميد بهلينيدا لهبهر من نهو كاره دهكات.

دوای ئهوه حهمید مالئاوایی کرد تا بروات. لهکاتی روشتن داوای کرد نارهحه نهبم. لهگهل ئهوهیشدا نامهیه کی روئیای پیدام. نامه که روئیا نووسیبووی و دابووی بهحهمید تا بن منی بندیت.

دوای روّشتنی حهمید، له کاتیکدا دلّم به خیرایی لیّی دهدا, به خیرایی گه رامه وه بو ژووره که م بو نهوه ی هه رچی زووتر له ناوه روّکی نامه که ی روئیا ناگادار بیمه وه. نامه که م کرده و و خویندمه وه:

روئیا نووسیبووی و چهند خهمبارانه نووسیبووی: بههمهنی ئازیز....

ئهم نامه یه له کوتایی رو ژیکی سارد و خهماویدا دهنووسم. ئاسمان لیوانلیوه لهههوری رهش و دلم گیراوه، نها وینهی توم لهبه رچاوه و هاوشیوه ی خه و لهناو چاوه کانمدا دهسووریت.

بەھمەنى ئازىز، ئەگەرى ھەيە ئەمرۇ يەكىك لەخراپترىن رۆژەكانى ژيانم بىت چوونكە بۇ يەكەمجار تامى تالى عەشقىكى

شكقدارم چيشت.

ئەمرى ھەستمكرد چىتر منت خىرشىناويت و بى ھەمىشە بەجىتھىشتووم.

گوله جوانه کهم، به همه نی ئازیزم، ئه وه نده بی وه فا بوویت ته نانه ته کاته ی له نه خوشخانه بووم، یه کجار سه ردانت نه کردم، له کاتیکدا چاوه کانم به رده وام چاوه پروانی تو بوون.

بهردهوام بیرم لهوه دهکردهوه کهتن روّژیک سهردانم دهکهیت و کوتایی به و چاوهروانییه تاله دینیت.

به لام به داخه وه نهم چاوه روانییه هه له بوو و تن تا دووایین سات که نه خوشخانه م به جینهیشت، نه هاتی و چاوه کانم بن ههمیشه له چاوه روانی تن دا مایه وه.

هیوای ژیانم، ئازیزه خوشهویسته کهم، خوشم دهوییت تا پادهی پهرهستن به لام بی وهفا بوویت، تو بوویت بو ههمیشه منت به جیهیشت و تهنانه تنامه یه کت بو نه نووسیم.

به لام بههمهن ئهوه بزانه بن ههمیشه خوشم دهوییت و تا ئه و روژهی زیندووم به عهشقی تن وهفادار دهبم.

تن گولی جوانی ژیانی مئی، تن تهنیا پیاویکی توانیت لهدلی ویرانهی مندا هیلانه بکهیت، دلنیابه بن من جگه لهتن هیچ پیاویک بوونی نییه و نابیت. بهلین دهدهم!

بههمهنی ئازیز، حهزم دهکرد ئه و روزهی دهمرم دلم لهسینه

دەربىنى و بزانى چى لەسەر نووسىراوە، ئەو رۆۋە ئەگەر ئەم شانازىيەم پىببرىت، دەبىنى لەسەر نووسىراوە: خۆشم دەويى بۇ ھەمىشە.

ئازیزهکهم، بههمهن گیان، چاوه جوان و سهرنجراکیشهکانی تق، ئیلهامبهخشی منه و بی ئهوان هیچم، مردووم، به لام نازانم بق نه تویست چاوهکانت هی من بیت. نازانم.

نازانم بق بهجیهیشتم، نازانم.

گولی بۆنخۆشی ژیانم خۆزگە دەتزانی چەندە خۆشمدەويىت و ئارەزوومە ھەموو شتېكم لەگەل تۆ بېت و بى تۆ ھىچم ھىچ. بەھمەنە جوانەكەم، لەيلوپەرى ژيانم، حەزم دەكرد بەو ئەندازەى من تۆم خۆشدەويت، تۆيش منت خۆشبويستايە.

خـۆزگـه بـیرت دەهـاتـهوه کهکچیک لـهم زەمـانـه پر خراپهکارییهدا، لهتاریکاییهکانی ژیانی لهبهر عهشقیکی پاک دەسووتیت و دەبیته خوّلهمیش و ئهو عهشقه، عهشقی گهورهی تویه بههمهن.

خۆشەويسىتەكەم، لانىكەم داوات لىدەكەم لەبىرم مەكە چوونكە ھەرگىز فەرامۇشت ناكەم.

ئەمشەو كەشەويكى تارىك و رەشە، لەبەر تق فرمىسك لەچاوەكانم دەبارىت و دەبىت بايىم ئەمشەو شەوى فرمىسك و خەمە.

نها داخی هیوا لهدهستچووهکان دهخوم و نازانم هوکاری ئهم ههلاتنه کتاوپرهی تو چیبوو؟

بههمهنی ئازیز، ئهگهر کچینک به راستی عاشق ببیت، ههرگیز چیتر عاشقی پیاوی دووهم نابیت و سهبارهت به تق ئازیزی ژیانم، به وشیوهم.

بههمهنی ئازیز، ههرکات بینیت کچیک بهرهو گزرستان دهبن، بز یادی من چهند ههنگاویک بهدوایدا برز و فرمیسک بریژه. چوونکه ئهو جهنازه وهک جهستهی بی گیانی منه کهسووتاوه و بزته خزلهمیش و بهههمانشیوه که لهخاک ئافرینراوه، ئهسپهردهی خاک دهکریت.

بههمهنی ئازیز، ئهمرق کهدهمهویت شاری بیرهوهرییهکانم بهجیبیلم، نازانی چهنده دژواره. یهکهم روزی ئاشنایی، ئهو بهریهککهوتنه شیرینه و ئهو کاتژمیره خوشانهی پیکهوه بهسهرمان برد و بی ئیراده فرمیسک لهچاوهکانم دهباریت

فرمیسک بن عهشقیکی لهناوچوو و لهدهستچوو. عهشقیک کهههمیشه لهدلمدا دهمینیتهوه به لام تن زوو فهرامن شتکرد.

بق من خوا یه که و به همه ن یه ک، ئهمه دروشمی هه رکچیکه که به را □ستی کوریکی له قوولایی دله وه خوش ده ویت.

بههمهن، دەرۆم و دلنيام رۆژنک لەبەر ئەم جيابوونەوه پەشيمان دەبيتەوه و بۆ هەميشه لەژياندا داخ و ئەفسوس دەخزيت كەبۆ عەشقەكەمان بى ئەوەى بەرھەمى ھەبيت،

شكستى هينا.

به لام به همه ن بیرت بیت تو بوویت نه و عه شقه ت شکاند به لام من هه رگیز باوه پرم به شکاندنی عه شقی پراسته قینه نییه.

عه شقی راسته قینه، ههمیشه دهمینیته و و ته نانه ت مهرگیش ناتوانیت شکری عه شقی راسته قینه له ناو ببات.

به لام ئهم شكويه وادياره بق تق شكاوه، ئهگهرى ههيه من بهوشيوهيه گومان دهكهم.

بهپیچهوانهی خواست و تهنیا لهبهر ئهوهی تق ویستت و بهمشیوهیه پیت و تم کهفهراموّشت کردووم، لهتوّ جیادهبمهوه لهکاتیکدا دلّم تهنیا لهبهر تق و عهشقی تق لیدهدات و تا ئهو کاتهی زیندووم، ههرگیز لهبیرت ناکهم. مالئاوا بههمهن، مالئاوا ئازیزترین کهسی ژیانم، مالئاوا.

ئەو كەسەى ھەرگىز لەبىرت ناكات، روئيا.

کاتیک نامه که ی پروئیام خوینده وه، بن ئیراده نامه که له ده ستم که و ته خوار. حه زم ده کرد هاوار بکه م و به روئیا بلیم بن وه فا نیم و نهم جیابرونه وه یه کاتبیه. ده مویست له وی ده بو و حالی منی ده بینی تا ده یزانی له به رچی زیندانی کراوم و بن سه ردانم نه کردووه به لام به داخه وه هاواره کانم بن نه وه ی به گویی بگات، له قورگمدا ده خنکا و دووباره نوقمی بیر کردنه وه ی په ریشان و تیکه آل و پیکه آل بووم.

4

روّرهکان و ههفتهکان بهدوای یه کتیده په پین و سه رئه نجام دوای به سه ربردنی ماوه ی زیندانییه که م، ئازاد بووم. ئه و پرّره ی هه والی ئازاد بوونیان پیدام، له خوّشیدا ئه وه نده ی نه مابوو شیت بیم. به خیرایی مالئاواییم له هه موو هاور یکانم کرد و له کاتیکدا ئاره زووم ده کرد ئه وانیش به زووترین کات ئازاد بکرین، شادوومان و ده م به بزه له زیندان هاتمه ده دو.

رۆژىكى قەشەنگى بەھارى بوو. وەنەوشەكان رەنگاورەنگ دەھاتنەبەرچاو. گەلاى دارەكان سەوز و سروشت، خۆى رازاندبوويەوە.

قهشهنگی و جوانی به هار، هیز و وزه به مروّف ده به خشیت. نه سیمیکی فینک له ناو گه لاکاندا خوّی شار دبوویه و جارجار له پوخساری ده دام. ئارام و بی خهیال، دوای گوزهر کردن له چه ند شهقامیک پوومکرده شهقامه لاوه کی و قه ره بالغه کانی شار.

ئیستا دوای سالیک زیندانی دووباره لهناو خه لکا بووم، ههستی ئازادی سهراسهری بوونمی داگیرکردبوو. لهجموجوّلی خه لک چیژم و هرده گرت.

ئهران ئازادبرون و ئهوهی دهیانخواست، ئهنجامیان دهدا و ماوهیه کنوقمی بیرکردنهوهی ئالۆز، سهرنجی خهلکم دهدا و دواتر بهناو شار و شهقامه کاندا سوو پامهوه. دهنگدانهوهی دهنگه کان جۆریکی دیکه بوو. کچ و کو په ئاره زوومه نده کانم دهبینی که ده ست لهناو ده ست، له سهر شوّسته کان پیاسه یان ده کرد و نه خشه یان بق داهاتو و ده کیشا. ده ستگیره کانم ده بینی به ده نگی گهرمی و سهر نجراکیشی خوّیان ده یانقیژاند بو ئهوه ی که لو په له کانیان بفروشن. به رده م سینه ماکان قه ره بالغ بو و و خهلک بو پوشتنه ناو سینه ما پیزیان به ستبوو. پیر و گهنج و گهوره و بچووک هه رکام به کاریکه و هسه رقال بوون و جموجولی ئه وان هه و لدان بو ژیان یکی باشتر بوو.

گلاپه رهنگاورهنگهکان جوانییهکی تایبهتیان بهشار بهخشیبوو. وهک ئهوهی یهکهمجار بیّت هاتبیتمه ئهم شاره، حهزم دهکرد دوای سالیّک ئازار و بهدبهختی و زیندانی بوون، ئازادانه بهناو شارهکهدا بگهریم و بیرهوهرییهکانی رابردووم زیندوو بکهمهوه.

چهندین کاترمیر بی مهبهست و تهنیا لهبهر دووباره بهدهستهینانه وهی نازادی بهناو شاره که دا سوو رامه وه. نزیک نوی شه و، شه که ت و ماندوو، له کاتیکدا له کوتایی هاتنی زیندان شادوومان بووم، به رهو مالی حه مید رقشتم.

ئه و لهبینینیم شادوومان و یه کترمان له نامیزگرت و بی نیراده فرمیسک به چاوه کانمدا هاته خوار. حه مید بق نهوه ی له و ساته خوشه دا له نه بوونی روئیا نیگه ران نه بم، به پیکه نینه و ه وتی:

به همه ن، هه موو شتیک کوتایی هاتووه و تو پیاویکی به خته و هریت، هه رچه ند سالیکی پر به دبه ختیت له زیندان گوزه راند، به لام نیستا که نازاد بوویت ده توانی برویته شیراز بو لای روئیا و ژیانیکی تازه ده ستییکه یت.

تا ئەو جېگەى من بزانم، روئيا لەشىراز و لەمالى مامى نىشتەجىبووه. تۆ دەتوانى لەو شارە روئيا بدۆزىتەوە و سەبارەت بەژيانى داھاتووتان بريار بدەن. بەدلىياييەوە ژن و مىردىكى بەختەوەر دەبىن. روئيا ئىستا ئالوودە نىيە و دەتوانى دواى پەيوەندى ھاوسەرگىرى، ژيانىكى بەختەوەرانە دەستېيبكەن و دواى ئەو ھەموو رەنج و بەدبەختىيە، رۆژانىكى خۆش بەسەر بەرن.

لهگهل ئهوهی سوپاسی حهمیدم کرد، لهبهر ئهوهی هیلاک بووم و جیاواز لهوه نهمدهویست ببمه ئهرک بق حهمید، لهشوینهکهم ههستام بق ئهوهی مالئاوایی لیبکهم بهلام ئهو ریگهی نهدا برقم و فرمانی بهخزمهتکارهکهیاندا لهژوورهکهی جینگهیهکی زیاده ئاماده بکات. ئهو شهوه لهوی مامهوه.

ئیراریّی روّری دواتر، حهمید بره پارهیه کی وه کقهرز پیدام و دوای کرینی بیتاقه ی شیراز، له کاتیکدا بر مالئاوایی کردن هاتبووه گاراژ، سوار پاسه که بووم. چاره کیک دواتر، له کاتیکدا حهمید دهستی مالئاوایی به رزکردبوویه وه، پاسه که بهره شیراز به ریّکه وت.

پاس بهناو شهقامه قهرهبالغهکانی شار تنپه پی و روشته سهر شهقامیک که بهجاده ی شیراز کوتایی دههات.

ئاسمان رەنگى شىنى تارىك و زۆربىەى دووكانەكان گۆپەكانيان داگيرساندبوو. پاسەكە دواى بەجيھىشتنى دووايين شەقام، گەيشتە سەر جادەى شىراز.

دلّم بهتوندی لنیدهدا. بیرم له وه دهکرده وه لهشیراز چون رووبه رووی روئیا بیمه وه؟ راستییه که ی ته نیا بیرکردنه وه له و چرکه ساته، سه رمه ستی دهکردم. حه زم دهکرد کاتیک دهگه مه ئه وی، له گه ل دابه زین له پاسه که، روئیا بدو زمه وه و به هوی دیارنه بوونم له م ماوه دا داوای لیخو شبوونی لیبکه م. به هنری ئه و سه فه ره ی پیشووم بن شیراز و بن مالی خوشکم، بیره وه رییه کی خوشم له پر قشتن بن ئه و شاره نه بوو، به لام ئه مجاره مه به ستم مال خوشکم نه بوو. هه رچه ند ده متوانی له ماله خوشه که ی ئه و دا بمینمه و هه به لام به هنری هه لسو که و تی له سه فه ره که ی پیشوومدا، ئاماده بووم له سه ر شه قام بخه و به لام نه چمه ماله که ی ئه و .

ههستم دهکرد لینی بینزارم، ئه و ژنیکی پهست بوو کهسهروهت و سامان کویری کردبوو و گرنگی به هیچ شتیک و هیچ کهسیک نهدهدا.

خوشکهکهم لهگهل ئهو ههموو سامانه، دهههزار تمهنی پینهدام لهکاتیکدا نزیکترین کهسی ئهوم. لهبهر ئهو پارهیه ناچاربووم یهک سال لهزینداندا بمینهمهوه.

دوای زیندان، بریارمدا نهتهنیا لهخوشکم به لکو لههموو کهسوکارم خوّم بهدوور بگرم. لیّیان بیّزار بووبووم چوونکه منیان به کهسیکی دهستهاک نه ده زانی له کاتیکدا خوّیان خاوه نی چهندین میلیوّن سامان بوون و نهیانویست بریّکی وه ک قهرز بهمن بده ن.

راسته کهده آیت دهسته یه کتا پارهی زیاتریان هه بیت، له مروقبوون دوور ده که و نه وه له ناخی که سه ده و له مه نده کانی تایه نه کهی منیش، پیاوه تی و مروقبوون مردبوو. نه و ان ته نانه ت له کاتی زیندان سه ردانیان نه کردم و بق یه کجاریش هیچکامیان نه یانویست بزانن بق دهستم بق دزی دری گردووه؟ تهنانه ت باوکم یه کجار سه ردانی نه کردم بق نه وه ی راستییه کان له زمانی خق مه وه بیستیت.

که واته به مشیوه و له سه ر داوای خویان، چیتر بوون له ناو ئه م خیزان و که سوکاره که دا مانایه کی نه مابو و له راستیدا له نیوان من و ئه واندا له مپه ریکی گه وره ها تبووه ئاراوه که تا کوتایی ته مه نم مایه وه.

بهمشیوه، سهبارهت بهپچراندنی پهیوهندیم لهگه ل خیزان و کهسوکار، لهدادگای ویژدان پاساوم بر خوّم هینایهوه. بهدریّژایی ریّگه جگه لهروئیا بیرم لههیچ شتیکی دیکه نهکردهووه. کاتیک گهیشتمه شیراز، بی ئهوهی بیر لهوه بکمهوه خوشکیّکم لهم شارهدا ژیان بهسهر دهبات، روّشتمه میوانخانه و ژووریّکم بهکری گرت.

دوای ریکخستنی کاروبارهکان، بن دوزینهوهی روئیا لهمیوانخانه هاتمهدهر و بهدوای ناونیشانی روئیا، یانی مالی مامی گهرام.

ماوهیه کی زور لهسووچی شهقامه که چاوه ری بووم به و هیوایه ی روئیا لهمالی مامی بیته ده ر به لام نهته نیا روئیا، به لکو که س له و ماله نه هاته ده ر. له به ر ئه وه بریار مدا هه رچونیک

بووه سهبارهت به روئیا هه والیک بزانم. به م بیر قرکه، روشتمه دووکانی سه رکو لانه که و له پیره پیاوی خاوه نه که له پشت کیشانه که وه هستابوو، پرسیار مکرد. دوای کرینی سار دییه کی فینک، سهباره به مامی روئیا له و کابرا پیره م پرسی و تیگه پشتم ئه وان روژی پیشو و بو یه کیک له فیلاکانی ده ره وه شیراز روشتوون.

به به ده ستهینانی نهم هه واله له و پیره پیاوه، چیتر چاوه روانیم به ره وا نه بینی و له دو و کانه که هاتمه ده رو دو و باره بق میوانخانه که رامه وه.

ئه و شهوه تا بهیانی خهوم لینه که وت. به رده وام بیرم له پوئیا ده کرده و ه ، ماوه یه ک به خوم ده و تکاتیک بمبینیت ، به نا په حه تی پشتم تیده کات و من له خوی ده تارینیت و هه ندیکات له خه یالدا پوئیام ده بینی له گه ل پیاویکی دیکه تیکه ل بووه.

ههندی ساتیش خهیالم دهکردهوه که روئیا لهبینینم شادوومان دهبیت و ههردووک پیکهوه دهگرین.

به لام ههمووی ئه مانه ته نیا خه یالنکی پروپووچ بوو. خه یالنک بوو زوربه ی عاشقان له کاتی بیر کردنه وه له خوشه و یسته که یان، بزیان دروست ده بیت و پنی دلخوش ده بن. ئه و شه وه منیش لهم بارود و خه دا بووم و هه رچی هه ولمدا بخه وم، نه متوانی، ئه وه دده له سه ر جیگه که م ئه ملاولام کرد، کاتیک سه رم

بەرزكردەوە، بىنىم خۆر ھەلاتووە.

کاتیک خور له پشت چیاکانه وه وه که بووکیکی رازاوه، سه ری ده رهینا، له جیگه که م هاتمه ده ر و دوای خواردنی نانی به یانی، بریارمدا ئه و روژه سه ردانی هه موو شوینه گهشتیارییه کانی شیراز بکه م.

سهرهتا پوشتمه ئارامگای حافز و دواتر پوشتمه ئارامگای سهعدی و دواتر سهردانی چهند شویننیکی دیکهی شیرازم کرد و دوا نیوه پو بی مهبهست بهناو شهقامهکاندا دهسوو پامهوه و شهکهت و ماندوو بو میوانخانه که گهرامه و وخهوتم. بهیانی پوژی دواتر پوشتمه تهختی جهمشید و ئیواریکهی بو شیراز گهرامه وه و سهردانی شوینه واره کانی کهریمخانی زهندم کرد. کاتیک له (ئهرکی) شیراز گوزه رم کرد، لهناکاو دیمهنیکی چاوه رواننه کراو سهرنجی پاکیشام. سهرهتا گومانم کرد ههله دهکهم به لام کاتیک وردبوومه و بینیم ئهوه ی دهیبینم، راستییه.

لهناو ترزمبیلیکی رهنگ لیمؤیی، که لهسووچیکی گورهپانهکهدا پارک کرابوو، روئیا دانیشتبوو و گوهاری دهخوینده وه.

حه په سام. ویستم برومه پیش که پیاویک له پشت دووکانیکی نانه وایی هاته ده رو سوار ترومبیله که بوو. پیش ئه وه ی بتوانم

هەنگاونك برۆمە پىش، ترۆمبىلەكە رۆشت.

تروّمبیله که روّشت و من سهرسورماو له شوینه که دا چه قیم و سه یری شوینه خالییه که م ده کرد.

سەرئەنجام دواى ماوەيەك وەستانى بيهق، لەسووچيكى شەقامەكە، نارەھەت بەرەو شەقامىكى لاوەكى بەرىكەوتم.

ئاسمان تاریک و تیشکی خوّر دیارنهبوو. بایه کی فینک هه لیکرد و قرّی پهریشان کردم. بیرم له و پیاوه غهریبه ی ناو ترزمبیله که دهکرده وه که تا ئه وساته نه مبینیبوو. بیری ئه وه ی نه کا روئیا ئه م پیاوه ی خو شبویت، ئازاری ده دام به لام هه ولمدا تا روونبوونه وه ی راستییه کان هیچکاریک نه که م، له گه ل ئه وه یشدا هه ستمکرد به ته واوی توانای تیگه یشتنم له ده ستداوه و شیت بووم.

ههستمکرد عهشقه که مه له ناوچووه. سویندم خوارد نه گهر ئهم که سه هاورینی روئیا بینت، تولهیه کی مهترسیداری لی دهستینم به لام نازانم بو کاتیک بیرم له توله ده کرده وه، نهمده توانی دری روئیا هیچکاریک بکه م، دلم به ته واوی ریگه ی بیزار بوون له روئیای لیده گرتم چوونکه هه ستمده کرد له قوولایی دلمه وه روئیام خوشده ویت.

من بروام بهروئیا بوو. دلنیابووم بهههمانشیوهی بوی نووسیوم هیچکات تیکهل بهپیاویکی دیکه نابیت به لام نهو

پیاوه کن بوو. ههرچی بیرمکردهوه، بههیچ شتیک نهدهگهیشتم، تهنیا چاره ئهوه بوو چاوه پی بم تا ئهو کاتهی روئیا دهبینم.

ئه و هاته پیش، تا ئه وه ی به ته واوی لیم نزیکبوویه وه. به ده نگیکی کز که ده توت له قوو لایی چالیکه و ه دیت، بی ئیراده و تم:

تۆيت..... روئيا

هیچی نهوت.

بهئارامی دهستم دریژکرد و دهستیم گرت. ههردووک بیدهنگ بووین. ساتیکی نهشیاو بو وهسفکردن بوو، زمانیک باشتر لهبیدهنگی. فرمیسک لهچاوی ههردووکمان کوبوویهوه. ماوهیهک بهمشیوهیه تیهوری. بی نهوهی هیچ بلیین لهسهر شوسته که بهریکهوتین.

به هنری نهم دیداره کتاوپره، زمانی ههردووکمان گیرا. من و روئیا که دوای ماوهیه کی زور یه کترمان دوزیبوویه وه،

هیچکام توانای قسهکردنمان نهبوو.!

لهگهل ئهوهی دهمویست هاوار بکهم و لهئامیزی بگرم و پنی بلیم خوشمدهویت و لهم ماوهدا لهبهر ئهو زیندانیکرابروم، بهلام نهمتوانی، یانی توانای دهربرینی ئهم نهینییانهم نهبوو، لهوانهیه دلم نهیدهویست ئهو بزانیت که لهماوهدا لهبهر ئهو زیندانی بووم.

ئامادهبووم ئه و بهبیوه فا ناوم ببات به لام هیچکات له پووداوی دزییه که و هزکاری زیندانیبوونه که شتیک نهزانیت. به لام هه رچزنیک بووه دهبوا پیکه وه قسه بکه ین چوونکه بیده نگی زیاتر له وه وه وا نه بوو.

بق ئەوەى بىدەنگى بشكىنم و لەگەل ئەوەيشدا باشتر بتوانم قسەى لەگەل بكەم، پىشنىيارمكرد برۆينە شوينىنك و دانىشىن و دواى ئەم ماوە دوورودرىيرە پىكەوە گفتوگۇ بكەين.

رازی بوو، روشتینه چایخانه یه داوای چایی کرد. کاتیک چایچی، چای هینا، سه رقالی خواردنه وهی چایی بووین و دهستیکرد به گله یی و گازنده له من و به کورتی تا توانی سکالای کرد. بیده نگ بووم و هیچم نهوت. ههستمده کرد دلم ده یه ویت به ره و لای بفرینت. به هه موو بوونمه وه ده مهه ره ست و به و مهرجانه ی بووی، شیاوی په رهستن بوو. روئیا به رده وام باسی بیره فایی منی ده کرد و منیش بیده نگ گویم له و ته کانی ده گرت.

دوای ئهرهی قسه کانی هینایه سهرزمان و گلهیه کانی کرد، پاره که مدا و بق ئه وه ی که لک له هه وای پاک وه ربگرین، له چایخانه که هاتینه ده و به ره و شه قامینکی چول که به ده ره وه ی شار کوتایی ده هات، به رینکه و تین. کاتینک گه شتینه کوتایی شه قامه که، له شویننینکی چول، لای دارچنارینکی کون وهستاین. له مکاته دا خوی خسته ئامیزم و گریانی ده ستېینکرد. هه رچونینک بوو ئارامم کرده وه.

لهوساته شکودارهدا ههستمکرد جاریکی دیکه بیرهوهری ئاشناییمان زیندوبوته و عهشقهکهمان دووباره ژیاوهتهوه. وهک ئهوهی ههموو رهنج و ئازارهکانمان کوتایی هاتبیت و ئیستا خومان بهبهختهوه دهزانی.

ئه و پۆژه دووباره بهختهوهریم دۆزىیهوه و بۆ ئهم دیارییه، لهدلهوه ههستم بهشادوومانی دهکرد. چهندین کاتژمیر قسهی لهگهل کردم و بههزی قسهکانییهوه تیگهیشتم هیشتا به من وهفاداره.

کاتیک سهبارهت بهترونمبیله لیمویی رهنگه و نهو پیاوه غهریبه لیم پرسی، بزهیه کی گرت و وتی: نهو گهنجه کوره مامیه تی.

بهبیستنی نهم قسه به شادوومان بووم. دوای نهوه روئیا بابه ته که ی گذری و ناگاداری کردمه وه ماله مامی تا دوو رۆژى دىكە دەرۆن بۆ تاران بەلام ئەو لەبەر من و بەبيانويەك لەشىراز دەمىنىتەوە.

لهم بریارهی روئیا شادرومان بووم. لهبهر ئهوهی درهنگی بوو، تا نزیک مالی مامی گهیاندم و بریارماندا له ماوهی ئهم دوو روزهیشدا چاومان بهیهک بکهویت.

ثه وساله کاتیکدا هه ردووک له م جیابوونه وه کاتییه نا په مه بووین، پرقشتینه سه رئه و شه قامه ی مالی مامی له وی بوو، مالئاواییمان کرد و ئه و پرقشت. به هه مانشیوه که سه یری دووربوونه وه یم ده کرد، بینیم دووباره ده ستی به نیشانه ی مالئاوایی به رز کرده و و دواتر رقشته ژوور.

گهرامهوه بر میوانخانه و بهبیرکردنهوهی تیکه ل بهشادوومانی خوّم سهرقالکرد. بینینی کتوپری روئیا تایبهت بوو. هیوادار بووم بتوانین چهند روّریّک دوای روّشتنی مالی مامی بو تاران، کاتهکانمان لهشیراز پیکهوه بهسهر بهرین و سهبارهت بهداهاتوو و ژیانی خوّمان گفتوگو بکهین.

بهمشیوهیه چاوه پی بووم تا ئه وهی دوای چهند دیداری کورت له دوای ئه و پر ژژه، ئیواریی دووهم پروئیا ئاگاداری کردمه وه که مام و خزمه کانی به ره و تاران به پیکه و توون و ئه و به بیانووی حه وانه و هی زیاتر له گه ل خزمه تکاره که ی مامی له شیراز ما وه ته وه.

ئهو شهوهی مامی روئیا روشت، ئیمه چاومان بهیه کهوت و بریارماندا روئیا بهجوریک خزمه تکاره کهی مامی رازی بکات که سهباره ت بهمن هیچ لای ئهوان نه در کینیت و من و ئه و چهند روزیک بو گهران و پیاسه بروینه یه کیک لهناوچه دلگیره کانی شیراز.

ئه و خواسته مان هاته دی و روزی دواتر من و روئیا، دوای به لین وهرگرتن له خزمه تکاره که ی مامی، به پاس به ره و گوند یکی دلگیر له پانزه کیلزمه تری شیراز به ریکه و تین.

چهند سات دواتر، پاسه که شاری شیرازی به ره و گوندی ناماژه پیدراو به جینهیشت له کاتیکدا من و روئیا لای یه که بووین. روئیا له هه میشه جوانتر و سه رنج را کیشتر به رچاو ده که و تا بایه کی فینک له در زی شووشه که وه ده هاته ناو پاسه که و قره زهرد و جوانه که ی روئیای په ریشان ده کرد. نه و بیده نگ و نارام سه رقالی سه یر کردنی کویستانه سه رسه و زه کانی ده و روبه ری جاده که بوو.

لهداوینی ئهم کویستانانه، خه لکی دیهات سه رقالی هه و لدان بر دابینکردنی ژیانی داهاتووی خزیان بوون. ژن و پیاو شان به شانی یه ککاریان ده کرد. شوانه کان رانه کانیان لهداوینی کویستانه کان به ره لا کردبوو و خزیان له ژیر داریکدا سه رقالی ژهنینی شمشال بوون. روئیا نوقمی جوانی خورسک، له کاتیکدا

زور بهوردی سهیری ژیانی ئه وخه لکه ی دهکرد، روویکرده من و وتی: به راستی ئهم خه لکه چهنده به خته وه رن، به و په ری کار ده که ن عاشق ده بن و ژیان به سه ر ده بن.

دلیان شوینی پق و بیزاری شارییهکانی تیا نابیته وه. دل و زمانیان وهک یهکه، ئهگهر کچیان عاشق ببیت، شیته. شیتیکی پاک و ئهگهر کوریان عاشق ببیت، بن همیشه به عهشقه کهی وهفادار دهبیت. وانییه؟

قسه که یم پشتراستکرده وه. دو و باره بن ما وه یه ک بیده نگ بو وینه و ه، به لام ناو پاسه که قه ره بالغ بو و. کچ و کور پیکه و ه قسه یان ده کرد و پیره پیاو و پیریژنه کانیش پیکه و ه.

ههرکام سهبارهت بهشتیک قسهیان دهکرد و ههندیکات دهنگهکان بهرادهیهک بهرز دهبووینهوه، مروّق ههستی دهکرد شهر دهستیپیکردووه.

به لام له راستیدا هیچ شه ریک له نارادا نه بوو و نهم ده نکه ده نگه له گفتو گوی هاو رییانه و گیرانه و هی بیره و هرییه کانی نه وانه و هسه رچاوه ی ده گرت.

من و روئیایش نوقمی تهماشای یه کتر بووین، وه ک نهوه ی هه ستمان به بوونی نه و که سانه نه ده کرد. روئیا بیده نگ و نارام دانیشتبو و گومانی ده کرد من له تهماشای روخساری جوانی چیژ وه رده گرم. روخساری نه وه نده پاک و خزشه و سبت بوو

بهزمان ناتوانم وهسفی بکهم. دلم بی ئیراده لیی دهدا. وهک فریشته یه ک دههاته به رچاوم که جگه له پاکی و خزشه ویستی هیچی دیکه ی لی نه ده بینرا. روئیا فریشته یه ک بوو پاک و بی تاوان، چاوه کانی سیحراوی و ئه فسوونکه ر و منیش هه ستم ده کرد یویسته ریزی ئه م فریشته یه بگرم.

نوقمی ئهم بیرکردنهوه شیرینه بووم که لهناکاو دهنگی ستزپی پاسهکه رایچلهکاندم. گهشتبووینه شوینی مهبهست. ئیره گوندیکی جوان و دلگیر بوو.

کاتنک لهپاسه که دابه زیم. کچ و کوره مناله کانی گونده که له کاتنکدا سهوه ته ی میوه یان له سهر سهردانا بوو، بهره پیرمان هاتن.

دهنگهدهنگیکی سهیر لهپاسه که دروستبوو. بریک میوه م له کورینکی دینهاتی کپی و پروئیایش گولینکی سووری له کچیکی دینهاتی به دیاری وهرگرت. میوه کانم به روئیادا و نه ویش گوله سووره که ی پیشکه ش کردم. دواتر له کاتیکدا دهستمان له ناو دهستی یه کدابوو، لای خه لکان گوزهرمانکرد و به ره و ماله کانی گوند به پیکه و تین که دوور تر له و شوینه بوو. کاتیک گهشتینه ناو گوند، به پینوومایی خه لکه که، پرشتینه مالی کویخا و خزمان به ژن و میرد ناساند و پیمان و ت به مه به ستی مانگی هه نگوینی رۆژەمان لەوى ئاگادارمان كردەوە. ئەويش بەخۆشحالىيەوە مالى پىرىژنىكى حەفتا سالەى نىشانداين كەژوورى بەكرى دەدا. ئىمەى پىناساند و پىشنىارىكرد بەشىوەيەكى رىكوپىك مىواندارىمان بكات.

پیریژنی پشت چهماوه، بهباشی پیشوازی کردین و ژووریکی خالی لهتهنیشت ژوورهکهی خوّی بو ئاماده کردین. سوپاسی ئهو پیریژنه دیهاتییه دازیندووهمان کرد و لهبهر ئهوهی نزیک نیوه پو بوو، پوئیا هیلکه و پونی دروستکرد. نانمان خوارد و لهبهر ئهوهی پوئیا هیلاک بوو، حهواینه وه.

دهمهوئیواری بق پیاسهکردن و گهران لهکویستانهکانی دهوروبهری گوندهکه هاتینهدهر. ئاسمان ساف و شین بوو. خور به لهدهستدانی دوواین تیشکه سوورهکانی لهپشت چیاکانهوه خوی شاردهوه. چیاکان سهرسهوز و داوینهکان بهگول دایوشرابوون.

لهگهل روئیا بهناو گوله وهحشییه کاندا دهگه راین. کاتیک گولیکی سووری وهحشی دهبینی، لنی ده کردهوه و دهیدا به من و منیش گوله کانم کو کردهوه و چه پکیکی جوانم لیدروست کرد.

بهدهوری گوله سوور و رهنگاورهنگهکان راماندهکرد تا ئهوهی گهشتینه لای تاقهداریک لهنزیک جوّگهیهکی ئاو. ههردووک لهبهرابهر تاقه دارهکه وهستاین. گوله وهحشییه شکوفهکردووهکان بهماچی تیشکی خور، دهوراندهوریان گرتبووین. ئاو بهدهنگی تایبهتی خوی لهباریکه پیگهییکهوه گوزهری دهکرد و لهسووچیکی ئاسمانی شینپهنگ کهکهم کهم بهرهو تاریکی دهپوشت، دوو کوتری پهش و سپی دهبینران. لهکاتیکدا سهرمهست لهجوانی سروشت بووم، لهژیر کاریگهری ئهو بارودوخه، بهنائاگا، پوئیام لهئامیز گرت و ماچم کرد.

لهبهرابهر ئهم ماچه بیدهنگ بوو. ساتیک دواتر بزهیه کی هینایه سهر لیو و سهیری چاوه کانی کردم.

جاریکی دیکه لهئامیزم گرت و لیوم خسته سهر لیوی. ئهمجاره وهک کهسیک که لهخومارییه کی بهرده وام هاتبیته دهر، دهسته ی لهده وری گهردنم ئالقه کرد و لیوه سووتینه رهکانی خسته سهر لیوم.

بهههرماچنک زیاتر گهرم دهبووین و چهند سات دواتر گهرمی جهستهییم ههستپیکرد. وهک شکوفهیهک لهئامیزی داریکدا، سهری خستبووه سهر شانهکانم و قری لهروخسارم دهسوو.

لهم كاته كەبەردەوام ماچى ليوى يەكمان دەكرد بەدەنگىكى لەرزان وتى:

دەترسىم.... بەھمەن.... دەترسىم.

وتم: بۆچى؟

وه لامی نه دایه وه. ده ستم له که مه ری کرده وه. گوله سروره کان له ده ستم که و ته خوار. نه و ده گریا. گومانم کرد له وانه یه له کاره که ی من ناره حه ت بووبیت. له به ر نه وه باوه شم پیاکرد و له گه ل نه وه ی بق نه و کاره کتاو پرهم داوای لیبوردنم لیکرد، سویندی خق شه ویستیم بق خوارد.

چاوه فرمیسکاوییهکانی بق لای من سووراند و بزهیهکی ناسک لیوهکانی رازانده وه. له وه لامدا و تی:

بههمهن منیش سویند دهخوم تهنانهت ئهگهر دوای سهد سال لهمهرگم گورهکهم ههلبدهیتهوه و دلم مابیت، دهبینی لهسهری نووسراوه: تهنیا توّم خوشدهویت.

له کاتیکدا بی ئیراده ده گریایین، له نامیزی یه کدا نغرق بووین و سویندی وه فاداریمان خوارد، سویندمان خوارد عهشقه که مان بی هه میشه پایه دار بیت به شیره یه ک تا ئیستایش یه ک سات له و عه شقه پاکه بی ناگا نیم.

له و ساته لهبیر نهکراوانه، بق ماوهیهک لای نه و تاقه داره ماینه و دواتر بریک لهگوله جوانهکانی سهرزهویمان کوکرده و و بهره و گونده که گهراینه و ه

لهناوه راستی ریکه گهشتینه داوینی کویستان. کوساریک بوو قسهکردن و هاوار، دهنگیده دایه وه. له و شوینه دا بوو

لهسهر داوای روئیا وهستاین و لهکاتیکدا چاوی بریبووه چاوهکانم، قیژاندی:

بەھمەن..... خۆشمدەويىت.

دهنگ لهناو كۆسارەكەدا لوولى خوارد و دەنگىدايەوه.

لهوه لامدا هاوار مكرد:

منیش دهتپهرهستم و ئامادهم گیانم.....

دهستی خسته سه ر لیوم و نهیهیشت قسه کهم ته واو بکه م به لام دهنگدانه و هی هاواره که مان بیست.

بهدهم قاقای پیکهنین ریگهی گهرانهوه بن گوندهکهمان گرتهبهر.

دوای نیو کاتژمیر ریگه روشتن گهشتینه گوندهکه. لهبهرابهر دهرگای چوونهژوورهوهی ژوورهکهمان، پیریژنی خانهخوی پیشوازی لیکردین و بو سهرسفره بریک ماست و سهوزهی پیداین. سوپاسمانکرد و روشتینه ژوور و دوای خواردنی نانی ئیواری، گفتوگومان دهستییکرد.

له و ساته لهبیرنهکراوانهی لای یهکبووین، خوّم بهبهخته وهرترین پیاوی سهرزهوی دهبینی. له و ساته خوّش و تیهه رانهی من و روئیا، چهندینجار سویّندی خوارد لهقوولایی دلییه وه منی خوّشده ویّت و من لهبه رابه رئه و عهشقه پاکه خوّم بهناته وان دهبینی.

راستییه کهی لهبه رابه ر ده ربرینی عه شقی نه و هیچم نهبو و بیلیم جگه لهوه ی به کرده و بیسله مینم منیش به راستی خون شمده ویت.

ئه و شهوه من و ئه و سهبارهت به عه شقه که مان چه ندین کاتژمیر گفتوگومان کرد. نزیک دوانزه ی شه و بوو دوای به سهر بردنی پوژیکی دلگیر و خوش، هه رکام روشتینه سه جیگه ی خومان. پوئیا جیگه کانی لای یه ک پاخستبوو. ساتیک دواتر له ناو تاریکی دلبزوینی شهو که تیشکی مانگه شه و دی زانده و ه، خزایه ناو باوه شم و وتی:

بههمهنی ئازیزو و خوشهویست، هیوای ژیانم، ئازیزهکهم...
بی ئهوهی هیچ گوناحیک ئهنجام بدهین، وهک دوو هاوریی خوشهویست شهومانکرده روژه.

M

زهمان بهخیرایی تیدهپه ری. من و روئیا له گهل یه ک و له گونده جوانه و دلگیره، باشترین قوناغی ژیانمان به سهر دهبرد.

رۆژەكان بۆ گەران و پياسە و ئەسپ سوارى روومان دەكردە سارا و شەوانىش لەو ژوورە بچووكەى پيريژنى دىخەواينەوە.

ههردووک له و روّره خوشانه چیژمان وهردهگرت، به لام لهبهر ئهوهی پارهکهم ته واو و له لایه کی دیکه مامی روئیا تا چهند روّریّکی دیکه له تاران دهگه رایه وه، دوای چهند روّریّک مانه وه له و گونده دلگیره، شه ویّک بریارماندا بگه ریّینه وه بر شیراز و دوای که رانه وه بر شیراز، من ریّگه ی تاران بگرمه به بر ئه وه ی بتوانم کاریّک بو خوم بدورمه و روئیایش سه باره ته به من قسه له گه ل مامی بکات تا ئه ویش بتوانیت ئه م بابه ته له گه ل با وکی بکاته وه.

بهم بریاره، دوای مالئاوایی کردن لهمالی پیریژنی خانهخوی و کویخا و ئه و کهسانه ی له و چهند روژهدا ئاشنایان بووبووین، بهپاس به ره شیراز گهراینه وه. روئیا گهرایه وه بق مالی مامی و بریار درا به یانییه که ی یه کتر ببینین.

له و دیداره دا دووایین قسه کانمان سه باره ت به ژیانی داها توومانکرد و بریار درا بگه ریمه و م تاران بق نه وه ی کاریکی گونجا و بد قرزمه و و دواتر خواز بینی روئیا بکه م.

کاتنک ویستمان جیاببینهوه، جاریکی دیکه روئیا سویندی خوارد جگه لهمن هیچ پیاویکی دیکه له ژیانیدا دروست نابیت و چاوه ریّم دهمیّنیتهوه و تهنیا مهرگ دهتوانیّت لیّکمان کاتهوه. له کاتیکدا فرمیسک له چاوه کانماندا قهتیس مابوو، جیابووینهوه و بریاردرا لهتاران یه کتر ببینینه وه.

بهدلیّک لیّوانلیّو له عه شقی روئیا و دنیایه ک ئومیّد و ئاوات، بق دهستپیّکردنی ژیانیّکی به خته وه رانه به یه کهم تروّمبیلی شه و ره و، روومکرده تاران. ده مه ونیوه رق گهیشتم، سه ره تا ویستم بروّمه مالی حه مید به لام چوونکه پاره ی قه رزار بووم به باشم زانی تا دوزینه وه کاریّکی گونجاو نه روّمه مالیان. دواتر روّشتمه میوانخانه یه ک و ژووریّکم به کری گرت.

بهیانی ئه و روزه بن دوزینه وه کار رووم له هه ر شوینیک کرد به لام بی ئه نجام و ناره حه ت بن میوانخانه که رامه و ه.

چەند رۆژى بەردەوام بى وچان بەدواى كاردا دەگەرام بەلام ھەمىشە وەلامى نەرىنىم دەبىست.

شهوانه بهردهوام پروپاگهندهی روّژنامهکانم بو دامهزراندن دهخوینده و بهیانییان زوو پیش ههمووان دهروّشتمه نهو شوینانه به لام دوای سهردان دهمبینی کهسانیتر به پینشیار دوستان و هاورییان دامهزراون و چیتر پیویستیان بهکهسی تازه نییه.

لهبهر ئهوهی نهمتوانی کار بدۆزمهوه، بهناچاری پوومکرده مالی حهمید. بهبینینم شادوومان بوو و تهواوی بهسهرهاته کهم بۆگیزایهوه. کاتیک زانی بیکارم و پارهم نییه، پۆشته لای باوکی و بهناوی خویهوه بریک پارهی لیوهرگرت و دای بهمن. پیشنیاریکرد لهبهرابهر کیشهکان خوراگر بم تا ئهو کاتهی کاریک دهدوزمهوه. سوپاسمکرد و ناونیشانی میوانخانه کهم پیدا و دواتر گهرامهوه.

ماوهی یهک مانگی بهردهوام بهدوای کاردا دهگه رام. لهم ماوه دا زورم هه ولدا هه رچونیک بووه کاریکی ئابروومه ندانه بدو زمه وه و خواز بینی روئیا بکه م به لام سه رنه که و تم.

رۆژنک بى هيوا و نارەحەت لەميوانخانەكە دانىشتبووم، كەحەمىد ھاتەسەردانم. روئيا لەشيرازە نامەيەكى بەناونىشانى ئەو ناردبوو. ھەمىد نامەكەى پىدام و لەبەر ئەوەى كارىكى گرنگی بوو، روشت و به لینیدا دووباره سهردانم بکات.

بهلام نه، دهسخهتی روئیا بوو. روئیا کهسویندی خواردبوو بق ههمیشه بهعهشقهکهمان وهفادار بیت، روئیا کهبهردهوام باسی خقشهویستی دهکرد، بق لهناکاو ههمووشتیکی فهرامقشکرد و بهم نامهیه کوتایی بههیوهندییهکهی نیوانمان هینا.

نازانم، ئهگهری ههیه هۆكاری نووسینی ئهو نامهیه لهلایهن پوئیا، ئهوه بینت نهمتوانی برۆمه خوازبینی. بهرههحال بۆ تیگهیشتنی راستییهکان و بهمهبهستی راوید كردن رووم لهمالی حهمید كرد. نامهكهی روئیام بۆ خویندهوه و داوام لیكرد هاوكاریم بكات. ژماره تهلهفونی مالی مامی روئیام پیبوو، داوام لهحهمید كرد بهخوشكهكهی بلیت و لهگهلمان بیت بو ئهوهی پهیوهندی بهشیرازهوه بكهین و خوشكی حهمید روئیا بینینته پشت تهلهفونهكه تا بتوانم قسهی لهگهل بكهم.

حهمید رازی بوو و خوشکهکهی ئاگادار کردهوه و دواتر ههرسی هاتینهدهر. کاتیک زهنگی تهلهفزنهکه لیدرا، کهسیک ههلیگرت و بهخیرایی تهلهفزنهکهم دا بهخوشکهکهی حهمید.

خوشکی حهمید داوای روئیای کرد به لام ئه و که سه وتی: روئیا له گه ل ده زگیرانه که ی بن کرینی که لوپه لی بو و کینی رزشتو و نه ته بازار. دره نگانیک ده گه رینه و ه.

کاتنک ئهمهم بیست، فرمیسک لهچاوم کوبرویهوه. نها باوه پم کرد روئیا خوّی ئهم نامهی نووسیوه. لهبهر ئهوه ههرچهند حهمید و خوشکه کهی زوّر داوایان کرد بروّمه مالی ئهوان، به لام رازی نهبووم و نیگهران و ناره حهت مالئاواییم لیکردن و بوّ میوانخانه که گهرامهوه. جاریکیتر نامه کهی روئیام ده رهینا و خویندمهوه:

نووسيبووي:

بەھمەنى ئازىز

سلاو، یهک مانگ بهسهر دوا دیدارمان تیهه ری و تق به پیچه وانه ی به لینه که ت، سه ردانت نه کردم.

بهردهوام چاوله پنی تر بووم به لام چاوه پروانییه کهم نه ماوه دریزه به سه بر شهوه گورانکاری له دیانی ههرکه سیکدا پروبدات و به سه رنجدان به وه تر له درانیت، له م ماوه دا باوکم بی ئیش دانه نیشتو وه و

چەند بریاریکی سەبارەت بەژیانم گرتووه و بەداخەوه بەھۆی نەھاتنی تۆ و بەپیچەوانەی خواستی خۆم، ناچار بووم رازی بېم.

بههمهن ئهگهری ههیه ئهمه دوا نامهی من بیت، بهلام داوا دهکهم لهجیاتی ئهوهی رق و کینهی من لهدل بگریت، بق ریزگرتن لهبیرهوهری عهشقهکهمان، بق ههمیشه ههلیبگریت. بهههرحال، بریار بریاری خوته، ئهگهر نهتویست نامهکهم بدرینه، بیسووتینه یا فریبده.

به همه نی تازیز، ئیستا که سه رقالی نووسینه و هی تهم نامه م، نیوه شه و یکی تاریک و ره ش و مهترسیدار.

دهزانم لهم ماوهیه، لهبهر من ههولی زورتداوه و ئهگهری ههیه یهک شهویش بهئاسوودهیی سهرت نهنابیتهوه، بهلام ئیستا کهئهم نامه دهنووسم هیوادارم چاوه جوانهکانی تو لهخهویکی ئارامدا بیت.

چهنده خرّشمدهوییت، ئهوهندهی تهنانه گومان ناکهیت، زرّر حهز دهکهم جاریکی دیکه بتبینمهوه و بهچاوه جوانهکانت بلیم چیتر نیگهرانی من مهبه، چوونکه ئهمشهو کهشهوی کرتایی مانگه، چیتر ههموو شتیک کرتایی هاتووه.

ئەمشەو لەھەموو شەوەكانى خوا، تارىكتر و رەشترە، راستى ئەمشەو شەوى بىست و نۆيەمى مانگە و مانگىش

لهئاسمان تۆراوه و رۆشتووه.

به لام به یانی، به یانی کاتیک خور هه لدیت و جاریکیتر خه لک ژیانی روزانه یان ده ستپیده که ن، چیتر لیره نیم.

راستييه كهى ناتوانم چيتر ليره بمينمهوه.

ئیستا بهزور لهئه حمه ماره براوم و ئهم ماره برینه، وهک خوت دهزانی به پیچه وانه ی خواستی منه. ئه حمه د به هم فیلیک بوته هاوری یا وکم و توی به هو کاری به دبه ختی من ناساندووه و دواتر وه ک خوی ده لیت بو پرگار کردنی من له خرا په کاری و به دبه ختی، خواز بینی کردووم.

باوکیشم کهپیاویکی بی ئهزموونه، بی لیکولینهوه بروای بهوتهکانی ئهحمه کرد و بهزور منی لی ماره کرد. بریاره بهم زووانه بهرهسمی بیمه ژنی ئهحمه د.

بههمهنی ئاریز، بهداخهوه دهبیّت بلیّم چهند روّژیکه بههوّی ئهحمهدهوه دووباره ئالوودهی مادههوٚشبهرهکان بوومه تهوه. ئیستا کچیکی خراپهکارم و بهدلنیاییهوه شیاوی هاوسهری تو نیم چوونکه تو پیاویکی پاک و بیکهردی و منی خراپهکار دهبیت لهگهل خراپهکاریکی وهک ئه حمه د ژیان به سه ر به رم.

باوکم لهوهی دهبمه خیزانی ئهجمهد شادوومانه، چوونکه ئهجمهد کهسیّکی دهستروشتووه، پارهی ههیه، خاوهنی قیّلا و ترومبیّله، باوکم گرنگی بهوه نادات ئهمانهی لهکویّوه هیّناوه،

لەرنگەي حەلال يا حەرام.

کن کاری به و شتانه یه هه مووان گرنگی به پوخسار و پووکه شی مرق قه کان ده ده ن به هه مانشیوه که باوکم گرنگی به پووواله تی ئه حمه د ده دات، له کاتیکدا نه زانراو به م کاره ی من ده کاته قوربانی.

باوکم لهم پهیوهندییه زیاد له راده شادوومانه و به رده وام باسی که سایه تی، ده سه لات، تروّمبیل و پاره ی نه حمه د ده کات ته نیا گرنگی به و شتانه ده دات له کاتیکدا نازانیت نه حمه د چه ند که سینکی په ست و بی ویژادنه و هه و له کان بو نه وه ی که سایه تی باوکم به نه حمه د بناسینم، بی نه نجام بوو، ناله کان کاریگه ری له سه ر دلی باوکم دانه نا و بق ها و سه رگیری من له که ل نه حمه د بینداگری ده کات.

له وانه یه زور به ی دایک و باوکه کان به و شیره یه بن. ئه وان گومان ده که ن پاره ده بیته هوی به خته و هری. بو ئه و دایک و باوکانه گرنگ نییه ئه م پاره چون و له کویوه به ده ستها تو وه ئه وان ته نانه ت کچه گه نجه کانیان له به ری پاره به پیره پیاوه ده و له مه نده کان ده فروشن و گرنگی ناده ن به وه ی داها تو وی کچه که یان به کوی ده گات.

منیش یه کیکم له و هه زاران قوربانییه ی بیر کردنه و ه یه مخوره دایک و باوکانه.

ئه حمه د هه پهشه ی کردووه که هه رچی زووتر ئه م شاره به جیدیلین. ئه و چوونکه له په یوه ندی من و تق ئاگاداره، بق نه وه ی گرفتاری ئاژاوه نه بیت، ده یه ویت بمباته یه کیک له شاره کان و له وی به زم و ره زمی حه فله ئاماده بکات.

بههمهن داوات لیدهکهم بو نهم بابهته ناخوشه هیچ پهرچهکرداریک نیشان نهدهیت چوونکه من بهکهلکی تو نایهم و بهسهرنجدان بهوهی دووباره نالوودی هیروئین بوومهتهوه، چیتر ناتوانی من لهو بهدبهختییه پزگار بکهیت. نهحمهد بو نهرهی ههمیشه لهگهلیدا بم، دووباره تووشی کردمهوه و داوات لیدهکهم بهگهورهیی و پیزداری خوت فهراموشم بکهیت. بهیانی من لهگهل نهحمهد شاری بیرهوهرییهکانم بهجیدیلم بهیانی من لهگهل نهحمهد شاری بیرهوهرییهکانم بهجیدیلم

کچ تەنيا يەک دلى ھەيە و ئەگەر بەكەسىكى بدات ھەرگىر ئەم دلە نابىتە ھى كەسىتر.

دڵی منیش بهوشیوهیه.

بههمهنی ئازیز، عهشق و هیواکهم:

داوات لیده که م لهبری نهوه ی ناره حهت بیت و فرمیسک بریز یت و خهم له دلتا هیلانه بکات، ته نیا بیر له به خشینی من بکه یته وه و بن نه و گوناحه گهوره یه بمبووریت.

به لام ئهوه تهنیا داواکاری من نبیه و داواکارییه کی

گهور هتریشم ههیه و هیوادارم بز ریزگرتن لهعه شقه که مان نه و خواسته یشم بینیته دی و به قسه ی منی گونا حکار که له گونا حی خومدا سووتام و له وانه یه مردبیتم، رازی ببیت.

خۆشەويسىتەكەم، كاتنك ئەم نامەت بەدەست دەگات كەچىتر لاى تۆ نىم و بەدلنىاييەوە ئەفرەت و نەھلەتم بۆ دەننرىت و باسى بنوەفايىم دەكەيت و ئەگەرى ھەيە فرمنسك ببارىنىت.

به لام ئازیزه کهم، نابیت بگریت، پیبکه نه، ئه وه نده ی ههمو و خهمه کانی دل فه راموش بین. دواتر به لین بده ئه گهر کچیکی دیکه سه رنجی رأکیشایت، خوشت بویت، ئه وه نده خوش بویت بتوانی من له بیر بکه یت.

ئهمه داوای کچیکه کهتا کرتایی تهمهن تری خوشدهویت. بههمهن، کاتیک ههستم بهعهشقه گهورهکهی ترکرد کهدلم مردبوو و خویشم لهناو خراپهکاریدا روچووبووم. تازه ئهو کاتهبوو ههستم بهراستی بابهتیک کرد و سهرمسورما. راستییهک کهتق لهمنت شاردهوه و کاتیک پیمزانی، وشک بووم، لهگهل ئهوهیشدا فرمیسک لهچاوهکانم دهباری، چوونکه تهنیا چاوهروانی ئهوه لهتق دهکرا.

نازانم به چ زمانیک سوپاسی تو بکه م، له تو که بو پرگار کردنی من یه کسالی ته مه نت له زینداندا به سه ر برد و تومه تی دزیت خسته پال خوت به لام ثاماده نه بووی ثابرووی من بروات، نازانم چۆن دەتوانم ئەم كارە گەورەى تۆ قەرەبوو بكەمەوە.

ناتوانم هیچ کاریک بکهم جگه لهوهی بق ئهو ههسته مهزن و خق شهویسته، دهسخوشیت لیبکهم و ئیستا کهخوت دووریت، لهبهرابهر وینهکهت کورنوش ببهم و فرمیسک ببارینم.

تق ههموو شتیک، تهنانهت بنهمالهکهت، کارهکهت، ئابرووت خسته ژیر پی و به ته واوی تقمه ت و بوختانه کان رازی بوویت تا من رزگار بکهیت، لهبه رابه رئه م کاره گهوره ی تق ده توانم چی بکه م، هیچ، هیچ.

چیتر نامهویت لهمهزیاتر بهبیرهینانهوهی بیرهوهرییهکان نارهحه تت بکهم.

راستییه که ی له نیستادا زمانم لال، دلم مردوو و روحم شکاوه.

چاوهکانم نووسراوهکانی سهر کاغهزهکه نابینیت و دهستم توانای راگرتنی پینووسهکهی نییه، فرمیسک ریگه نادات ئهوهی لهدامایه بینووسم.

خوایه گیان، چیتر ههست بهلیدانی دلم ناکهم، خوینم مهییوه و جهستهم ساردبی تهوه.

مالئاوایی لهچاوه جوانه کانت ده کهم، فرمیسک دهبارینم و دووباره هیوادارم بمبه خشیت. داوای لیبوردنت لیده کهم!

هيوادارم لهعهشق و ژياني داهاتووت بهختهوهر بيت!

ئەرەندەى فەرامۆش بكەيت كچيك بەناوى روئيا رۆژيك لەرۆژان لەژيانتا بووە.

بهمشیوهیه بن ههمیشه مالئاواییت لیدهکهم و هیوادارم سهرکهوتوو بیت.

کهسیک کهتا کوتایی تهمهن لهبیرت ناکات و توی خوشدهویت، روئیا.

دوای خویندنه وه ی دو و باره ی نامه که ی روئیا ئه وه نده ی نه مابو و شینت بیم، به لام ته نیا به گریان به سه نده م کرد و له به رفوه ی زور ناره حه ت بووم، له میوانخانه که هاتمه ده روزشتمه دو و کانیکی عه ره قفر قشی رووبه رووی میوانخانه که برینکی زور مه شروبم خوارده و و دواتر بی مه به ست به ناو کو لانه کاندا ده سوورامه و ه

ئەمە سەرەتاى ئاوارەپى و بەدبەختىم بوو. رەنگ بەزيانمەرە نەما، بىرم لەدەستخستنى كارىكى گونجاو نەدەكردەوە و لەبەر ئەوەى پارەم بەھىچ دەزانى، بۆ دابىنكردنى پارەى مەشروب، ھەركارىكم دەكرد، تەنانەت ترۆمبىلەكانم دەشۆرد بۆ ئەوەى پارەم دەستكەرىت.

به و پارهی لهم ریکایانه وه به دهستم ده هینا، هه مو و شه و یک ده مخوارده و و به ناو کو لانه کاندا ده سوو پامه و ه. بریار مدابو و خوم له ناو ببه م و مه شروب خواردن و گوینه دان به ژبیان بق

ئەو مەبەستە ھاوكارىيان دەكردم.

شهو و روّ بق لهبیرکردنی ئه و خهمه گهورهم، ئهوهندهم مهشروب دهخوارده وه گیژ و مهست دهبووم و بق ماوهیهک بهزوری کحول ههموو شتیکم لهبیر دهکرد.

ئەگەر مەستى نەدەبوو، نەمدەزانى چۆن لەدەست ئەم خەم و خەفەتە ھەلبيم، ئەگەر مەيخانەيەك نەدەبوو، لەوانە تا ئىستا حەوت كفنم دراندبووبىت.

تهنیا لهئامیزی مهیخانه کاندا بوو بق چهند ساتیک خهمه کانم لهبیر ده کرد. زوربه ی شهوان شهوه ندهم ده خوارده و به نهمده توانی به پیگه دا بروم و به پهتل بردن لهمهیخانه که ده هاتمه ده و ده خزامه سووچیک و تا به یانی له ویدا ده خه و تم.

ئەوەندە بەتۆمەتى مەستى بى ئازار منيان بردبووە بىكەكانى پۆلىس و نەخۆشخانە كەچىتر ھەموويان دەيانناسىم و كاتىك دەيانبىنى لەسووچىكدا كەوتروم، كاريان پىم نەبوو.

ئىستا ئەلكولىيەك تەواق بىووم، ئەلكولىيەكى تەواق سەرخۆش كەبىرم دەكردەۋە ئەگەر عارەق نەخۆم، دەمرم.

کاتیک عاردهم پینه ده گهیشت، جه سته م کو لنجی ده کرد، ده ست و پیم ده له رزی، زمانم و شک ده بوو و هه رسات چاوه روانی مه رگم ده کرد.

هـهر رۆژ زياتر لـهرۆژى پيشوو عارەقم دەخـواردەوه.

ئەوەندە زىدەپۆيىم كرد خەلك بەزەييان پيامدا دەھاتەوە و بەردەوام ئامۆژگاريان دەكردم بۆ ئەوەى دەست لەم كارەم ھەلبگرم.

دەيانوت ئەگەر بەمشىنوەيە لەمەشروب خواردن بەردەوام بىت، لەسووچى يەكتك لەمەيخانەكان بەشىنوەيەكى خراپ دەمريت. بەلام من كەمەرگ ئەوپەرى ئاواتم بوو، لەمەشروب خواردن بەردەوام بووم، لەمردن نەدەترسام بەلام بەداخەو، مەرگ خۆى لىدەشاردمەوه.

قوماربازیک بووم لهگهمه لهگهل ژیان ههموو شتیکم دۆراندبوو جگه لهغرورم.

به راستی مه شروب شتیکی باشه بق ده رده داران، یا لانیکه م بق من. هه ندی شه و ئه وه نده م ده خوار ده و م بیه ق شه و ئه وه نده م عارم ق ده خوار ده و ه به رگم ده سووتا و توانای کونتر ق لکردنی خوم نه ده ما.

شهویک کاتیک وهک ههمیشه روشتمه ناو مهیخانهیه کی بچووک و قهرهبالغ، بریارمدا زیاتر لههموو شهوانیتر بخومهوه، بهردهوام داوای مهشروبم دهکسرد، خاوهن مهیخانه که چهند دهسته مشتهری بهریکرد به لام من لهپشت میزه کهم دانیشتبووم و بهردهوام دهمخواردهوه، زیاد لهرادهم خواردهوه و کوتایی شهو نهمتوانی لهشوینه کهم ههستم و لهو

شوینه دا که و تمه سه رزه وی و له هنوش خنوم چووم.

وهک دواتر خاوهن مهیخانهکه دهگیریتهوه، ئهو شهوه ئهوهنده حالم خراپ دهبیت بهناچاری دوکتور بانگ دهکات و دوای پشکنینی سهرهتای فهرمان دهدات بهخیرایی بق نهخوشخانه بمگوازنهوه.

خاوهن مهیخانه بهخیرایی پۆلیس لهم پووداوه ئاگادار دهکاتهوه و ئهوان بهترومبیلی فریاکهوتن بو نهخوشخانهم دهبهن.

ماوهی بیست کاتژمیر لهسه و قهرهوینه نهخوشخانه بیهرش بووم و کاتیک هاتمه هرش و چاوه کانم کرده وه، به سه رسور مانه و ه روئیام بینی له سه رسه رم و هستاوه.

خوایهگیان! ئایا هه لهم نهده کرد و ئایا نهمه روئیای ئازیزم بوو که جلوبه رگی پهرستاری پوشیبوو و بن هاو کاریکردنی من له سهرسه رم و هستابوو؟

بهههرحال بهتهواوی خوشحال بووم.

نازانم چۆن وەسفى ئەو كاتەى خۆم بكەم بەلام شادوومانى لەروخسارم دەبارى.

دهمویست لهتهخته کهم بینههخوار و روئیا لهنامیز بگرم، سوپاسی بکهم کهجاریکی دیکه هاتزته لام. دهمویست هاوار بکهم و پنی بلیم هیشتا خوشمده ویت و لهبه ر نه و که و توومه ته

ئەم بارودۆخە.

به لام به داخه وه توانام نهبوو. نه مده توانی یه ک وشه بینمه سه رزمان. ماوه یه که حه په ساو سه یرم کرد، چاوم لیهه لنه گرت و نهویش نارام و بیده نگ له سه ر سه رم وه ستابوو و سه یری ده کردم. به لام روانینه که ی به ته واوی بینگانه بوو.

كەمنىك جىوولام، دانىهوى، دەستى خستەسەر سىنەم و بەئارامى وتى:

تكايه مهجوولي.

خوايهگيان! ئەمە دەنگى روئيا نەبوو، ئەمە روئيا نىيە؟

ئهمه عهشق و هیوای من نییه؟ نه، ئهو پهرستاری نهخوشخانه بوو و زیاد لهراده لهروئیا دهچوو وهک بلیّی دوانهن.

سهرسورماو سهیرم دهکرد و نهویش نارام و بیدهنگ سهیری دهکردم. لهم کاتهدا پهرهستاریک هاته ژوور و پینی وت:

شههلا گیان، دهزگیرانهکهت هاتووه و کاری پیته، من لیره دهمینمهوه تا دهگهرییتهوه.

به دوای ئهم قسه یه، ئه و پهرهستاره ی زیاد له پاده له پوئیا دهچوو و زانیم ناوی شه هلایه، له ژووره که پر شته ده ر.

دوای رؤشتنی ئهو، من کهتا رادهیه باش بووبوومهوه،

سەبارەت بەشەھلا لەق پەرەستارەى دىكە پرسىيارم كرد. وتى:

راستییه که ی شه هلا تازه له م نه خوشخانه یه دامه زراوه و زور تیکه ل نین و زانیاری که مم له سه ر نه و هه یه.

سەبارەت بەدەزگیرانەكەي شەھلا پرسیارم كرد، وتى:

لهمبارهیشه وه زور نازانم به لام ئه و پیاوه ی شه هلا ده لیت ده زگیرانییه تی، که مانچه ژه نیکی به ناوبانگه و هه ندیکات له گه ل شه هلا که ده نگی خوشه، راهینان ده کات. شه هلا به یه کیک له په ره ستاره کانی و تووه دو و مانگ پیش له میوانییه کدا له گه ل ئه م که مانچه ژه نه ئاشنا بووه و له به رئه وه ئه و پیاوه ده نگی شه هلای پیخوش بووه، پیشنیاری کارکردنی پیداوه و به هوی ها توچوی به رده وام، سه رئه نجام ماره ی کردووه. ئه و روژانه ی شه هلالیزه یه دو دو شه نوره شه هلالیزه یه دی ته نه خوش خانه و پیکه وه ده روزه وه.

بن ئەوەى پەرەستارەكە گومان نەكات، ھىچىترم نەپرسى. زانيارىيەكانم سەبارەت بەشەھلا ئەوە بوو، بەلام دەمزانى بەتەواوى ھاوشىيوەى ونبووەكەى خۆمە، ئەگەرى ھەيە ئەگەر دەنگى لەدەنگى روئيا دەچوو، ھەرگىز نەمدەتوانى بزانم ئەوە روئياپە يا نە.

له کاتیکدا نوقمی ئهم بیر کردنه وه بووم، دو کتور هاته ژوور و له حالی پرسیم و دوای پشکنینیکی کورت، پیروزبایی

لیکردم بن ئهوهی لهمه رگ رزگارم بووه و ژیانیکی تازهم پیبراوه. لهبه رئهوهی شههلا لهم کاته دا گهرایه وه، دوکتور و پهرهستاره که ی دیکه ژووره که یان به جیه پیشت.

دوای رۆشتنی ئەوان، كاتنىک بەتەنيا ماينەوە، دەمويست قسەی لەگەل بكەم، بەلام نەمدەتوانی.

جینگه که ی پیککردم و دوای ئهوه ی پرسی هیچم پیویسته یا نه، مالئاوایی کرد و روشت و داوای کرد ئهگهر کاریکم بوو، زهنگ لیدهم.

دوای روّشتنی شههلا، بیّزارییه کی سهیر لهو، سهراسه ری ناخی داگیرکردم. بیرهیننانه وهی بیره وهری شههلا و هاوشیّوه یی ئه و لهگه ل روّئیا بووه هوّی دروستبوونی ئهم بیّزارییه. له و ساته قهیرانییه دا به پاده یه که نیی بیّزار بووم چیتر نهمده و بیینم.

لهبهر ئهوه کاتنک دوکتور هاته ژوورهکهم بن ئهوهی پشکنینم بن بکات، به سهرهاتی ژیانم بن باسکرد و داوامکرد شههلا بن پهرهستای من نه نیریت و لهجیاتی ئهو پهرهستاریکی دیکه بن ژوورهکه م دیاریبکات.

دوکتور رازی بوو و پهرهستاریکی دیکهی نارد که بهپیچهوانهی شههلا زور ناشیرین بوو. ئهم پهرهستاره ناشیرینه، لهگهل ئهوهیشدا خهمبار و توره بهرچاو دهکهوت،

بهلام ههرچی بوو لهشههلا باشتر بوو. بهدلسۆزىيهوه پهرهستاری دهکردم، نازانم دوکتۆرهکه چی پی وتبوو تا ئهر رادهیه کی میهرهبان ههلسوکهوتی دهکرد و ههندی کات چهندین کاتژمیز لای تهخته کهم داده نیشت و قسه یی دهکرد. زور حهزم دهکرد هو کاری خهمی پوخساری ئهو پهرهستاره بزانم تا ئهوه ی پوژینک له کاتی گفتوگو تیگهیشتم که لهناشیرینی پوخساری پهنچ دهبات و خهمی گهورهی ئهوهیه و لهبهر ئهوهیه زیاد له پاده وه که کهسینکی لهخوبایی بهرچاو ده کهویت. لهبهر ئهوه ی ناماده نییه هیچ پیاوینک بهبهزهییه وه لهبهر ئهوی خوش بویت و ئهمه هو کاری سهره کی ناپه حهتی ئهوه. خهمبار بووم و بهخوم وت: سروشت چی ناکات، ژنیک خهموان و کهسینک ئهوه ده میشته و پردی سهر زمانی همهمووان و کهسینک ئهوه ناشیرین دروست ده کات، کهس فاماده نییه لی نزیک بهبیته و و تهنانه ت خویشی له پوخساری همهمووان و کهسینک ئهوه نده ناشیرین دروست ده کات، کهس فاماده نییه لی نزیک بهیته و و تهنانه ت خویشی له پوخساری

کاتیک زانیم ئە پەرەستارە پینى خۆش نییە زۆر لەمبارەوە پرسیارى لیبکەم، چیتر هیچم نەپرسى و بابەتەکەم گۆرى.

خۆى ھەلدىت.

پۆژى دواتر، دواى تەواوبوونى كاتژمێرى كاركردن، كاتێك دەيويست لـەژوورەكـەم بـپواتـەدەر، پوويـكردە من و وتى: پاستى بەيانى بريارە بۆ بەھێزكردنەوەى ورە و

رۆحىيەى نەخۆشەكان ئاھەنگىك لەھەوشى نەخۆشخانەكە بەبەشدارى چەند ھونەرمەندىك ساز بكرىت، ئىوەش ئەگەر حالتان باشبورە دەتوانن بەشدارى لەم ئاھەنگە بكەن.

به لینمدا و روزی دواتر منیش له گهل نه خوشه کانی دیکه که تا راده یه ک حالیان باش بووبوویه و ه، روشتینه شوینی ناهه نگه که. له م کاته دا چه ند گورانبیژ و ژهنیاری به ناوبانگ چه ند

به رنامه یه کیان بن نهخزشه کان پیشکه شکرد و رووبه رووی پیشوازی گهرمی نهخزشه کان بوویه وه.

کتاوپر پیشکهشکار رایگهیاند نها شههلا، پهرهستاری نهخزشخانه کهدهنگه دلنشینهکهی بز ههمووان ئاشنایه، هاوری لهگهل دهزگیرانهکهی کهکهمانچهژهنیکی بهناوبانگه، ئاههنگیکی سهرنجراکیشتان پیشکهش دهکات.

شههلا لهناو چهپلهی ئامادهبووان، لهگهل کهمانچهژهنهکهی دهزگیرانی، هاتهسهر شانق و گورانی خویند.

دهنگی ناسک و دلنشینی شههلا، نهشیاو بن وهسف کردن بوو. تا ئه و روژه زور وهسفی دهنگی ئهویان بن کردبووم بهلام ههرگیز گومانم نهدهکرد دهنگی تا ئه و رادهیه دلنشین بیت.

به راده یه که به هه ست و سوّزه وه ده یخویند، ره قترین دلی دهکرده ئاو.

کاتنک یه کهم گزرانی ته واو بوو، ئامادهبووان بق ماوه ی چه ند خوله کنک چه پله بارانیان کرد و به هن ی چه پله و داواکاری به رده وامی ئامادهبووان، چه ند گزرانییه کی دیکه ی پیشکه ش کرد. له کاتنکدا به رده وام داوای دو و باره کردنه وه یان لیده کرد، به هن ی نه بوونی کات داوای لیبوردنی کرد و له شانت که هاته خوار.

کاتیک ئاههنگهکه ته واو بوو، له کاتیکدا بن کرده وه یه نه شیاو م به رابه ر به شه هلا، په شیمان بوومه وه، خه مبار و بیرمه ند بن ژووره که م گه رامه وه.

دەنگى شەھلا كارىگەرىيەكى قوولى لەسەر دانام، ئاوازى ئەو، لەقوولايى دلىيەوە سەرچاوەى دەگرت و بەشتوەيەكى دىنشىن لەقورگى دەھاتەدەر.

دهنگی به راده یه که رم و سه رنج راکیش بوو، خوم به شهیدای دهنگی ده زانی.

ههندیکات ئهگهری ههیه، چهند شتیک کاریگهری لهسهر ژیانی مروّق دابنیت بهشیوهیهک بوّچوونی کهسیک سهبارهت بهشتیک به شههادیش به و شیوه بووم و بوّچوونم سهبارهت به و بهته واوی گورا.

سەرمسورمابوو ئەو بەم دەنگە دلگىرە بۆ پىشەى گۆرانىبىزى ھەلنەبراردووە، لەوانەيە ھۆكارىكى بىت كەمن لىنى بى ئاگام.

له رزژه بهدواوه چیتر لهشههلا رامنهدهکرد بهلکو حهزم دهکرد قسه ی لهگهل بکهم، به لام ئه و ههرکات دهرفهتیک دههاته پیش و رووبهرووی یهکدهبووینهوه، بهخیرایی هه لدههات و ههولی دهدا رووبهرووم نهبیته وه.

لهگهل ئهوهی چهندین جار پهیامم نارد و بز ئهو ههله تنگهیشتنه داوای بهخشینم کرد به لام ئهو بهههمانشیوه سارد و وشک ههلسوکهوتی لهگهل دهکردم. ئهم بارودوّخه بهردهوام بوو تا ئهوهی روّژیک دوکتور بو پشکنین هاتهژوورهکهم و دوای پشکنینیکی گشتی وتی:

خۆشحالم لەوەى ئاكادارتان بكەمەوە، حالتان بەتەواوى باش بووە و دەتوانن نەخۆشخانە بەجنبىلان.

له کاتیکدا له کرده وه ی شه هلا به ته و اوی نا په همه به بووبووم، پر قشتمه لای په ره ستاره کانی دیکه و دوای سوپاسکردنیان، له هزلی نه خوشخانه هاتمه ده ر. ئه و کاته ی به مه به ستی مالئاوایی له گه ل پاسه وانه کانی نه خوشخانه له به رده م ده رگای چوونه ده ره و هستابووم، یه کیک له په ره ستاره کان به پاکردن هات و نامه یه کی بچووکی پیدام و وتی شه هلا ناردوویه تی دوای مالئاوایی له پاسه وان و ئه و په ره ستاره، له ده رگای نه خوش خانه هاتمه ده ر.

ههوای دهرهوهی نهخوشخانه روحیکی تازهی بیبهخشیم،

ههستمکرد ژیان له پوه وتی ئاسایی خوی ده پواته پیش و هه رکه سیک سه رقالی کاری خویه تی.

چەرخى سروشت دەسىوورا و چارەنووسى مرۆۋەكانى دياريدەكرد.

ئەو مرۆقانەى زۆربەيان شارەزاى راستىيە تالەكانى ژيان نەبوون و لەھەولى ئەحمەقانەنى خۆيان بۇ ژيان بەردەوام بوون.

منیش دوای ماوهیه کی زور که و تن له سه و قه ره و یله ی نه خوشخانه، دو و بساره گه پرامه و ه بو ناو مروقه کان، ئه و مروقانه ی لای یه کده ژین، خیانه تا له یه کده که نه چاکه ده که ن توله له یه کده ستینن و به کورتی بو گهیشتن به مه به سته کانیان و ته نیا بو زیندو و مانه و ه نه ک ژیانکردن، ژمارهیه کی زوریان که ته نیا ناوی مروقیان پیبراوه، هه رکار یک ده که ن.

دوای چهند مانگ دووری لهکومه نگای نهم مروقه چاک و خراپانه، گه پامهوه بق ناویان، لهکاتیکدا چاره نووس لهگهمه کانی بهرده وام بوو.

۵

ئه و شهوه دووباره گهرامه وه بز ئه و میوانخانه ی پیشتر لینی نیشته جینبووم. ژووره که یان دابووم به کری و خاوه ن میوانخانه ژووریکی دیکه ی پیدام. ماوه یه ک به ناو ژووره که دا که رام و دواتر له سه ر ته خته که دانیشتم و نوقمی ده ریای ئه ندیشه بووم.

ژیانی رابردووم کهوتهوه بهرچاو، ماوهیهک بی ئیراده گریام، دهمویست بهمشنوهیه قورسایی ئهو خهمه گهورهی سهرشانم نهمینیت.

به لام به داخه وه فرمیسکیش نهیتوانی ئارامم بکاته وه، دهماری خهم به شیوه یه که له ناو دلما رهگی داکوتابوو، نهیده هیشت بق یه ک ساتیش ئارام بم. لهم کاته دا بوو له ناکاو بیری نامه که ی شه هلا که و تمه وه. ده رمهینا و خویندمه وه.

ئەو زۆر بەكورتى نووسىبووى:

دویننکه پهیوهندییهکانم لهگهل ئهو پیاوه کوتایی هات، ئهگهر دهتهویت بمبینی ئهوه ناونیشانهکهمه. دوو سن جار کاغهزهکهم ئهمدیواودیو کرد به لام هیچی تیا نهنروسرابوو، لهکاتیکدا لهبریار گورینهکهی سهرمسورمابوو، نامهکهم نووشتانه وه و خستمه گیرفانم بو ئهوهی لهدهرفهتیکی گونجاودا سهردانی بکهم.

له ساته دا بیری تیکه ل و پیکه ل هیرشیانده کرده سه ر میشکم، هه مانسات بیرم ده کرده وه بروّمه مالی شه هلا و بو رزگار کردنی خوّم له و به دبه ختی و ئاواره بیه داوای لیبکه م شووم پیبکات.

به لام زوو پهشیمان بوومه و ههستی بیزاری سه راسه ری جهسته می داگرت. له وه ی تا نه و نه ندازه یه هاوشیوه ی روئیا بوو، ره نجم دهبرد، جیاواز له وه له هه نسوکه و تی له و ماوه ی له نه خوشخانه خه وینرابووم، بیزار بووم، له به رئه وه نه روشتمه ماله که ی و بق کاتیکی دیکه دوامخست.

بهدهم بیرکردنهوهی پهریشان و ئالوز لهسهر جیگهکهم کهوتم. جگهرهیهکم داگیرساند و لهبهر ئهوهی تهواوی روّژ بهیئ ریمکردبوو، چهند سات دواتر لهبهر هیلاکی خهوم لیکهوت.

بهیانی روزی دواتر، درهنگتر له کاتهی لهنهخوشخانه هه لدهستام، لهخه و ههستام و دوای شوردنی دهست و دهم و چاوم بهسابوون، بهمهبهستی نانخواردنی بهیانی لهمیوانخانه که

هاتمهدهر و برپارمدا سهریک لهشهقامه قهرهبالفهکانی شار بدهم بز ئهوهی پیاسهیهکم کردبیت. سهرهتا رزشتمه شهقامی نادری و دوای تیپهرین لهشهقامی ئیسلامبزل، چوومه سهر شهقامی لالهزار. لهریزی دریژی ترزمبیلهکان که بههیواشی دهروشتن، قهرهبالغی خهلکان لهبهردهم دووکانهکان و قهرهبالغی شوستهکان و هاتوهاواری دهستگیرهکان چیژم دهبرد.

ماوهیهک به ناو قه ره بالغییه که دا سوو رامه و و سه رئه نجام بریارمدا بق کات به سه ربردن برقمه سینه ما. له به رده م شویننی بیتاقه فرقشتنی سینه ما له شه قامی لاله زار وهستام، له به رئه وهی بق ده ستینکردنی فیلمه که زقری مابوو و بیتاقه یان نه ده فرقشت، به سه یر کردنی وینه کان خقم سه رقالکرد، دواتر رقشتمه دوو کانینکی شه ربه تبقی ناو میوه یه که بخقمه و کات به سه ربیه م به لام هیشتا ناومیوه که م نه خوار دبوویه و که له ناکاو ده ستینک به رشانم که و ت. کاتینک ناو پم دایه و ه که له ناکاو ده ستینک به رشانم که و ت. کاتینک ناو پم دایه و ه گرت و دواتر کچه که ی پیناساندم که یه کینک له خزمه کانی بوو. به بینینی حه مید شادوومان بووم. راستییه که ی دوای به بینینی حه مید شادوومان بووم. راستییه که ی دوای به بینینی خه می زوری قه رزار بووم، سه ردانم نه کرد. کاتینک گله یی کرد، برینکی زقری قه رزار بووم، سه ردانم نه کرد. کاتینک گله یی کرد،

لهبهر ئهو کچهی لهگه لی بوو هیچم نهوت و وتم تق راست دهکهیت.

بهزور داوای کرد پیکهوه بین, رازی بووم و سوار تاکسی بووین. ئه و کچه ی گهیانده مالهوهیان و دوای مالئاوایی کردن له و، حهمید بهردهوام گلهیی دهکرد که بوسهردانم نهکردووه. روشتینه شهقامی پههلهوی.

لهسهر داوای حهمید روشتینه ریستورانتیک. داوای خواردنی کرد، تا هینانی خواردنهکه، ههموو بهسهرهاتی خوم بو حهمید گیرایهوه.

دوای نانخواردن، ماوهیهک بیدهنگ بووین. دواتر حهمید له کاتیکدا سهیری روخساری دهکردم، بی پیشه کی وتی:

بههمهن، راستی ئهو کاتهی لهنهخوشخانه بوویت، روژنامهت دهخویندهوه.

نا، زۆر كەم.

کهمیک وهستا و لهکاتیکدا بن وتنی قسهکهی دوودل بوو، وتی:

بەھمەن دەمەويت شتيكت لى بېرسىم، ئايا ئىستايش وەك جاران روئيات خۆشدەويت.

به لن مهرچهند ئه و منى لهبير كردووه، به لام من بهرده وام لهبيرمه.

دەمەويىت سەبارەت بەروئيا شىتىكت پى بلىم كەدلىيام لىي بى ئاگايت، بەلام بەلىن بدە نارەھەت نەبىت.

گومانم کرد دهیهویت سهبارهت به هاوسه رگیری ئه حمه و روئیا قسه بکات، لهبه رئه و مهاینم پیدا ناره حه تنهم.

دووباره کهمیک وهستا. دهترسا لهوهی قسه بکات، به لام من کهبیرم له هاوسه رگیری روئیا و ئه حمه د ده کردهوه، دووباره به لینمدا ناره حه ت نهبم و سویندم بق خوارد.

باوه پی نه ده کرد نه و به نینه م پیداوه و سه پری ده کردم، له کاتیکدا ده پویست خوینسارد بیت، ماوه په باسی مه رگ و ژیان و نه وهی هه موومان پر ژیک ده مرین و نه و شتانه ی کرد. کاتیک زانیم به لا پیدا ده پوات، به گومانی نه وه ی ده یه ویت باسی ها و سه رگیری پوئیا و نه حمه د بکات، جاریکی دیکه به نینه و سویندم بر خوارد که به قسه کانی نا په حه ت نابم و تکام لیکرد پیم بلیت چی بووه و چی پرویداوه.

ئەم جارە دوودل وتى:

ماوهیه ک پیش کاتیک لهماله وه سه رقالی خویندنه وه ی پر رزامه بووم، له ناکاو چاوم به وینه ی پوئیا و گهنجیک به ناوی ئه حمه د که وت.

به گالته وه قسه که یم بری و وتم:

بەدلنىيايىيەرە نووسىبورى ئەم دورانى پەيرەندى

هاۋسەرگىرىيان بەستورە.

نه، نووسىبووى. بەنارەھەتى يەوە وەستا.

وتم»

چى نووسىبوو؟

نووسيبووي:

ئەو دووانە بەھۆى كارەساتى ترۆمبىيلەوە مردوون.

ناباوهرانه و پهريشان وتم:

کوژراون؟

یانی روئیا مردووه؟

بهلی مرد، بهشانازییهوه مرد.

بهبیستنی نهم ههواله کتاوپره، سهرتاپای گیانم کهوته لهرزین. جهستهم بهئاشکرا دهلهرزی و شهقهی ددانهکانم رۆژهرینیهک دهروشت. دهمویست بهدهنگی بهرز بگریم و بقیرینم بهلام فرمیسک لهچاوهکانم نهدههاتهخوار.

بهدرواری لیوم جوولاند و پرسیم:

ئاخر چۆن مرد؟

بی ئەرەی چاوەروانی وەلام بم بەردەوام بووم، نا باوەر ناكەم. بەدەستم روخسارم داپۆشی، روومكردە حەمید و بەدەنگی كز وتم: چەندە بەدبەخت و داماوم، ئای كەبەدبەخت و بېچارەم!

حهمید کاتیک پهریشانی منی بینی، دلنهوایی دهدامهوه و داوای لیکردم بق ئهوهی ریستقرانته که نه شلهقیت، خقم کونترول بکهم. چوونکه سویندم بق خوار دبوو و به لینم پیدابوو ناره حهت نهبم، به ههر شیوه یه کوفترول بکهم.

دواتر داوام لیکرد رووداوهکهم بهوردی بن بگیریتهوه و نهو لهکاتیکدا سهری رادهوهشاند، وتی:

ماوهیه کله مهوبه رسه رقائی هه ندانه وهی په پهی په رهی په پهی پوژنامه کان بووم و له ناکاو چاوم به وینه کهی پوئیا و نه حمه د که وت که له خواره وهی نووسر ابوو: دوو نامزه دی گهنج که بق نه نجامدانی پیر په سمی بووکینی ده پیشتن، به هنری کاره ساتی ترومین له جاده ی شیراز کوژراون.

بهشیوهیهک له پر ژنامه که دا نووسرابوو و پهیامنیرانیش له شیراز و ئیسفه هانه وه پاپورتیان له سه ردابوو، تر قرمبیله که یا له کاتیکدا پوئیا لینیخو پیوه، به هز کاریکی نادیار له ناوه پاستی جاده ی شیراز ئیسفه هان، ده که ویته ناو دو له که و به هزی ئه م پروداوه و هه دردووکیان ده کو ژرین.

پسپۆرى بوارى هاتوچۆ كاتنك سەردانى شوينەكەى كىردووە، رووداوەكــەى بۆ خنرايى زۆر و كەمتەرخەمى لىخورەكە گەراندۆتەوە. بهسهرنجدان بهههوالی روزنامهکه، رووداوهکه بههوی ئهوهوه بوو کهترومبینهکهی ههلگری ئهجمهد و روئیا بههوی خیرایی و کهمتهرخهمی لیخورهکه یانی روئیا، دهکهویته دولهکه و ههردووکیان دهستبهجی دهکوژرین، بهلام نامهیهک کهسی روژ دواتر، دوای بلاوبوونهوهی ئهو ههواله بهدهستم گهیشت، باسی لهراستییه کی تالی دیکه دهکرد. دوای خویندنهوهی نامهکه کهنووسهرهکهی کهس نهبوو جگه لهروئیا، تیگهیشتم نامهکه کهنووسهرهکهی کهس نهبوو جگه لهروئیا، تیگهیشتم کاردووه.

روئیا پیش روشتن لهشیراز ئه و نامهی بو من نووسیبوو. کاتیک کردمه وه، بینیم نامه که بو تو نووسراوه و لهبه رئه وهی هه والی توم نه بوو، لای خوم هه لمگرت.

لهمکاته دا جهمید لهجانتاکه ی شانی نامه یه کی ده رهینا و پیدام. به خیرایی نامه کهم کرده وه و خویندمه وه: له نامه که دوای سلاو و هه والپرسی نووسرابوو:

بههمهنی ئازین، ژیان درهنگ یا زوو کوتایی دیّت و هموومان پوژیّک دهمرین، دهستهیهک بهمنالی دهمرن و دهستهیهک لهپیریدا، بهلام بمانهویت و نهمانهویت دهبیت تهسلیمی مهرگ ببین.

هیچ رنگهیه کی هه لاتن لهمه رگ نییه و دهبیت بزانین ههموو

شتنک لهم جیهانه دا ته واو ده بیت ته نانه ت عه شقیش له گه ل هه موو شکو و مه زنییه ک، روزیک کوتایی دیت، به لام ئه وانه ی عاشقی راسته قینه ن، بیره و هرییه کی نه مر له دوای خویان به جیدیلن، حه زده که م عه شقه که ی نیمه یش به و شیره یه بیت.

لهنامهکهی پیشوو برّم نووسی لهگهل ئهوهی داوام لی کردی له ژیان به ردهوام بیت، ههوالی هاوسه رگیری خرّم و ئه حمه دم پیدایت. بریاره به زوویی به رهو تاران به ریکه وین و چاومان به چهند که س له خرمه کان بکه ویت و دواتر بن ئاهه نگه که مان بروّینه یه کیک له شاره کان.

تەنانەت بىركردنەوە لەوەى شەوى بووكىنى بەجلوبەرگى سىپى كەتايبەت بەفرىشتەكانى ئاسمان، لاى ئەحمەد بى، ئازارىم دەدات، ئەگەرى ھەيە تا ئەمرۆ گومانت كردبىت بەو پەپى بىيوەڧايى، ئەحمەدىم بۆ ژيان ھەلبژاردبىت بەلام دلنيابە ناھىلام ئەحمەد بەئاواتەكەى بگات. بريارمداوە يا لەگەل تۆ بريىم يا بىرىم، ئىستا كەناتوانىم لەگەل تۆبىم، مەرگىم ھەلبژارد. بەلام ئەر نازانىم چۆن خۆم لەدەست ئەم ژيانە رزگار بكەم، بەلام ئەو كارە دەكەم.

بهدلنیاییه وه کاتیک ئهم نامه یه دهنیرم که چهند کاترمیر دوای ئه وه پلانه که م جیبه جی ده که م و ئهم نامه کاتیک به ده ستی تو ده گات که چیتر زیندوو نیم به لام وه ک له نامه که ی پیشوودا بزم نووسی، رازی نیم لهبهر من یه کد لؤپ فرمیسک بریزیت و ئه گهر ده ته وی لیت رازی بم، به و عهشقه پاکهمان سویندت دهدهم، ئه گهر کهینک سهرنجی راکیشایت، بز زیندو وکردنه وه عهشقه کهمان، خزشتبویت دانیام به وشیره یه رزحم ئاسووده دهبیت.

بههمهن، دانیام تو اهبهر ئاسوودهیی روّحی منیش بیت ئهو کاره دهکهیت، به لام هیوادارم بریاریک نهدهیت روّحم گرفتاری ئازار ببیت.

دهخوازم تق له ژیان به ردهوام بیت و به ههمووان بسه لمینیت له گه ل نهوه ی ناجوامیرانه په روبالیان بری، به لام هیشتا له سه رینی خوت و هستاویت.

له ژیاندا زور شت روودهدات که مروق له مافه کانی بیبه ش ده کات. ئه م ناداد په روه درییه له هه موو ره هه نده کانی ژیان ده بینریت و جیبه جیکارانی کویله کانی ده سه لات و پیگه و پاره ن.

به لام بههمهنی ئازیز، دلنیابه دادپهروهری خوایی ههمیشه لهسهروو ههموو یاساکانهوهیه و ئهوانهی بر دوو روژ ژیانی ئهم دنیا، ههموو شتیک و ههموو کهسیک دهکهنه قوربانی بهرژهوهندی کهسیتی خویان، دهبیت بزانن مهرگ روژیک، بهروکیان دهگریت و ئهوان ناچارن، خوازراو و نهخوازراو،

ریسوایانه مالفاوایی له ژیان بکه ن به لام به دلنیاییه وه، بیره وه ری کاره خراپ و نه شیاوه کانیان بق هه میشه ده میننیته وه. بنه ماله که م دوای مه رگم، به پازی بوون به و پیسواییه ناچارن زیندووبن، له پاستیدا ئه وان بوون به کاره کانیان منیان کرده قوربانی تا خوم به ره و پیری مه رگ بروم و شانازی ده که مسه ربلند و بی ئه وه ی ملکه چی بریاره کانی ئه وان بم، به ره و مه رگ ده پروم و ده مرم.

زیاتر له وه کاتت ناگرم و هیوام به خته و هریته. هیشتا نازانم چ کاتژمیریک و چون پلانه کهم جیبه جی ده کهم به لام دلنیام ئهم نامه دوای مه رگم به ده ستی تو ده گات.

لهبیرت نهچین لهنامه که یه پیشوو به آینم لیوه رگر توویت بچوو کترین په رچه کردار یک بق مه رگی من له خوت نیشان نهده یت چوونکه نه و کاته نه وانه ی له په یوه ندی من و تو ناگادارن ده آین، شتیکیان له نیواندا بووه و له به رئه وه ی نه متوانیوه به و سه رشتر پیه پازی بیم، به ناچاری خوم کوشتووه. د آنیام تو حه ز به نابر و و چوونی من ناکه یت، د آنیام.

ئازیزهکهم مالئاواییت لیدهکهم و لهبهر ئهوهی له پوانگهی کرمه لگا، من ماره براوی که سینکی دیکه م، تکا ده کهم دوای ئهوه ی نامه که خوینده وه، بیسووتینه. ئه و که سه ی هه رگیز له بیرت ناکات روئیا.

دوای خویندنه وهی نامه که به ته واوی سار دبو و مه وه،

ئنستا ههموو راستییه کانم بن ده رکه وت و روئیا بن ریزگرتن له عه شقه که مان، له کاتیکدا لیخوری ترزومبیله که بووه، به ثه نقه ست ترزمبیله که یه رهو دز له که بردووه و به مه رگی خزی و نه حمه د، وه فاداری بن من سه لماندووه.

ئەو لەبەر ئەو بەلىنەى سەبارەت بەعەشقەكەمان پىنىدام و بۆ رىزگرتن لەھاورىيەتى پاكى نىوانمان، بەپىچەوانەى ئەوەى بىرم لىدەكردەوە، گيانى خۆى كردە قوربانى عەشقەكەى.

وهک خوی نووسیبووی لهم ژیانه بیزارکهر و ماندووکهره مالئاوایی کرد و بق ههمیشه ئاسووده بوو، بهلام هیشتا بهخواستی ئهو، مهحکوم بهزیندوو مانهوه بووم، دهنگی لهقرولایی ناخم دهزرنگایهوه کهدهیقیژاند:

کوله قهشه نگه که م، ئه گهر سه د سال دوای مه رگم، گزره که مهلیده یته و دلم مابیت، دهبینی له سه ری نووسراوه: ته نیا توم خوشده و یت.

مرزق لهبهرابهر رووداوهکان چهنده لاوازه و لهبهرابهر عهشقیکی راستهقینه چهنده ناتهوان. مرزق ههرکات بلیسهیهک لهعهشقی راستهقینه دادهگیرسینیت، رووداوهکان زور بهخیرایی خاموشی دهکهن.

روئیا بلیسه یه که بور له عه شقیک که به مه رگی بن هه میشه خامن شرو و من ئیستا له تاریکی ره های ژبانی به فیر ن چوروم زیندو و ماومه ته و قرینک له تاریکی مه رگ له ناوبچم.

سویند دهخوم له و ساته تاریکه به رده وام داوای مه رگم دهکرد، دهمویست بمرم و تا کوتایی تهمه ن رهنج نهبه م، به لام کاتیک بیری نووسینه کانی روئیا ده که و تمه و شه ی مه رگم فه راموش ده کرد، تا به مشیوه یه ریزم له خواسته که ی گرتبیت. نازانم بو روئیا بیری لهمن نه کرده و ه، بو دوای مه رگی

بهمشنوهیه به ته نیا جنی هیشتم و به مشنوهیه ویستی تا کوتایی ته مه ن له په نجدا به. له و ساته به سوییه، ده متوانی چی بکه م، ئازیز ترین که سی ژیانم له ده ستدابو و، بق ده بوا بژیم؟

وهلامی ههندیک لهپرسیارهکانم دهست نهدهکهوت جگه لهوهی لهسهر خواستی ئهو زیندوو بمینهوه، رهنج بکیشم تا ئهو کاتهی دهمرم.

کاتیک ئهم بیره بهمیشکمدا هات، بی ئیراده و بهدهنگی بهرز دهستم بهگریانکرد، ههموو کهسانی دهوروبهر ئاوریان بق میزهکهی ئیمه دایهوه، حهمید کاتیک ئهمهی بینی، قولی گرتم و دوای دانی پارهی ریستورانته که هاتینه دهر.

هیچ شتیک لهگهل پیشوودا نهگزرابوو جگه لهوهی ئیستا خرّم زیاتر بهبه دبه خت دهبینی و خرّشحالی کاتژمیریکی پیشوو لهمندا نهمابوو. دلّم گیرابوو، چاوه کانم رهشکه و پیشکه ی دهکرد، ئهگهر حهمیدم لهگهل نهبوایه، چهندجاریک دهدرام به زهویدا. روّحم لهگهل کاتژمیریکی پیشووتر، زهوی تا ئاسمان گزرا، هیوام دهخواست خوزگه ئه و روژه لهسووچی مهیخانه کهس بق هاوکاریم نهدههات و کهس منی نهدهبرده نهخوشخانه و له وی دهمردم، به لام به داخه و ه وانه بو و.

دوای مهرگی روئیا، ژیان چ بههایه کی بوو، مردنی ئهو بهوشنیوه قاره مانانه، جاریکی دیکه حهماسه ی عهشقه گهرره کانی لهمندا زیندوو کرده وه و ههستمکرد تهنانه ت لهم روزگاره یشدا که سانیک ههن، گیان بکه نه قوربانی عهشقیکی پاک و راسته قینه.

روئیا مرد و دلی منیش بق ههمیشه شکا و ههستی ئهوهی دهبوا دوای ئه و زیندووبم، ئازاری دهدام. بهردهوام دهگریام و حهمید دلنهوایی دهدامهوه. نازانم چوّن ریکهم بری به لام دلنیابووم لهوهی حهمید به ته واوی ئاگای لیمه.

حهمید نهیهیشت بگهریمهوه بن میوانخانه و منی برده مالی خویان و شهوم لهوی کرده رفر ژ.

بهدریزایی شه و بهناگا بووم، بیرهوهرییهکانی رابردووم بیردههینایه وه و بهبیرهینانه وه یان نهوهنده ناره حه دهبووم، خهریک بوو شیت بیم. دهمه و به یان حهمید کاتیک نیگه ران و ناره حه تی منی بینی، دوو دهنگ حهبی خهوی پیدام و دوای خواردنی حهبه کان خهوم لیکه وت، خهویکی قوول و بهنازار.

9

زهمان بین وهستان تیدهپه پی، پرقصی نائارامی منیش گرپانی به سه بردا نه هات، ته نانه ت گوزه ری بروژه کانیش نهیتوانی پرووداوی مه رگی پروئیام لهبیر بباته وه. چه ندین پروژ بیرم له پوئیا و کاره که ی ده کرده وه، بیرم له و ساته خرشانه ده کرده وه که پیکه وه به سه رمان برد و له وه ی دوای ئه و، مه حکوم به زیندو و مانه وه بووم، ئازارم ده کیشا به لام به داخه و هیچ چاره یکم نه بوو.

جیاوازی لهنارهحهتی سهرچاوهگرتوو لهمهرگی روئیا، بیکاریش ئازاری دهدام، چیتر شهرمم دهکرد پاره لهکهس بهقهرز وهربگرم، بق ئهوهی سهرقال بم، دووباره بهدوای کاردا گهرامهوه و بریارمدا ههرکاریکی شهرافهتمهندانهم دهستکهوت، بیکهم و بهمشیرهیه لهگهل سهرقالبوونم، خهرجییهکانی ژیانیشم دابین دهکرد.

دوای ئەوەی لەدۆزىنەوەی كار لەدامەزراوە حكومىيەكان بېھىوا بووم، بىرمكەوتەوە كەڭك لەمۆلەتى شۆفىزى وەربگرم به لام تهنانه ته وه ک شؤفیریش لههیچ شوینیک کارم دهستنه که وت. ده پزشتمه هه ر شوینیک، ته نیا یه ک وه لامم دهبیست:

پیویستمان بهکهسی دیکه نبیه.

دوای ئه وهی له هه مو شوینیک بیهیوا بووم، به رینیشاندانی به ریزیه دامه زراوه ی کارد قرینه و مه به لگه نامه ی خویندن و کوپی مقله تی شفه نیرییه که م بق و ه زاره تی کار برد.

له پنرهوی وهزاره تی کار، ژماره یه کی زور چاوه روان بوون. منیش له کوتایی پیزه که دا وهستام، کاتیکی زوری خایاند تا سه رهم هات، کاتیک ویستم برومه ژوور، خزمه تکاری به رده رگاکه، پیگه ی لیگرتم و بی شه رمانه وتی:

بەرىز ھىشتا سەرەى ئىرە نىيە.

دواتر له کاتیکدا ئاماژه ی بن گهنجیکی تهنیشتی کرد و من ئهو گهنجه من نهو گهنجه من نهو دان و پیزهکه دا نهبینیبوو، وتی: سهره ی ئهم پیاوه یه، نه ک ئیره.

قسه کهی تورهی کردم و دهستم به هات و هاوار کرد و به بیاوه که دا هه اشاخامه وه.

بهدهنگی هاتوهاواری من، بهکنک لهفهرمانبهرانی وهزارهتخانه لهژوورهکهی هاتهدهر و لهکاتنکدا بهتورهبیهوه سهیری دهکردم، وتی:

ئەم دەنكە دەنكە چىيە بەريز؟

خزمه تکاره که روشته پیش و له کاتیکدا منی نیشان دهدا، بق فهرمانبه ره که ی روونکرده و و تی: ئهم پیاوه لهبه رئه وهی سه ره ی نییه و ده یویست به زور برواته ژوور و ریگهم لیگرتووه، بیه و نه ده نگه ده نگه ی ناوه ته و ه.

لەدرۆكانى ئەو پياوە تورە بووم بەرادەيەك ئەرەندەى نەمابوو شىنت بېم.

له تاو تو په نی خوم دهله رزیم، چه ند که سیکی ناو پیزه که م کرده شایه ت تا به فه رمانبه ره که بسه لمینم من پاست ده که م و و ته کانی ئه و پیاوه در ق یه .

به لام هیچکام لهوان لهترسی ئهوهی نه کا خزمه تکاره که ببیته هن ی ئهوه کی ئیشیان دهستنه کهویت، ئاماده نه بوون شایه تی بده ن.

کاتیک زانیم ئه و دهسته یه لهترسا قسه ناکهن، بهناره حه تی هرکاری شایه تی نه دانی ئه وانم بر فه رمانبه ره که روونکر ده و له گهل ئه وه یشدا پیم وت ئه م خزمه تکاره به وه رگرتنی به رتیل له ژماره یه ک، پیش ئه وانی دیکه یان ده خات و من چوونکه ئاماده نه بووم به رتیل بده م و له مافی خوم به رگریم کردووه، ئه م قاوه قیر ده ی در وستکرد.

وتهکان کاردانهوهی پیچهوانهی لهسهر فهرمانبهرهکه بوو بهشیوهیهک بهروکی گرتم و فرییدامه سووچیک، دواتر فهرمانیدا کاغهز بینن و کاتیک هینایان، داوایهکیان نامادهکرد کهتیایدا هاتبوو من نیهانهی کهسیکی شهریفم کردووه کهسهرقالی نهنجامدانی نهرکهکانی بووه و ههروهها بوومهته هوی پشیوی لهناو وهزارهتخانهکه. کاتیک نهو بارودوخهم بینی، هیچم نهوت و تهنانهت لههاتنم بو نهو وهزارهتخانهیه بهمههستی دوزینهوهی کار پهشیمانبوومهوه.

ئەران دواى ئامادەكردنى داواكە، منيان تەسلىم بەپۆلىس كرد. ئەفسەرى كىشك بى ئەرەى گرنگى بەوتەكانم بدات، دۆسيەيەكى ئامادە كرد و رادەستى بەرىيوبەرانى دادگاى كردم. لەدادگا رووداوەكەم وەك خۆى بۆ دادوەر گىرايەوە. كاتىك زانى راست دەكەم و مافيان خواردووم و تۆمەتيان بۆ ھەلبەستووم، بەزەيى پيامدا ھاتەوە و دواى چەند پرسىيار و وەلامىك قەرمانى ئازادى بۆ دەركردم.

کاتیک لهدادگا هاتمهدهر، دووباره بیکار و سهرگهردان بیووم. ماوهیهک بهناو شهقامهکاندا سیوورامهوه و دواتر گهرامهوه بق میوانخانه، لهناوهوه دهرگای ژوورهکهم داخست و نوقمی دهریای ئهندیشه بووم. دهمویست بهههرجوریک بووه، کاریک بق خوم بدورههه.

بهخیرایی لهمیوانخانه که هاتمهدهر و راستهوخت بهرهو گاراژهکه روشتم و لهناو ژووری کارهکهی چاوم پنی کهوت. خاوهنی گاراژ بهبینینی قیافهی شیواو و شهرهزهی من سهریسورما.

بی پیشه کی به سه رهاتی خوم بن گیرایه و داوام لیکرد ئهگهر ده توانیت کاریکم بن بدن زیته وه.

پرسى:

ئايا دەتوانى كارى تەكسى بكەيت؟

بهخوشحالييهوه وتم:

بەلى.

وتى:

زورباشه، بهیانی زوو وهره بن گاراژ و تهکسییهکه وهربگره.

لهگهل ئهوهیشدا بره پارهیهکی وهک قهرز پیدام تا سهروروخسارم چاک بکهم. شادوومان لهو کارهی دزریبوومهوه، مالااواییم لیکرد و بز میوانخانه گهرامهوه.

له وه ی توانیبووم دوای ماوه یه کی زور کاریک بدو زمه وه خوشحال بووم. به مشیوه یه دهمتوانی له به یانییه و کو تایی به قوناغی ناخوشی ژیانم بهینم.

روّژی دواتر، سهروروخسارم چاککرد و زووتر لهروژانی پیشوو لهخه ههستام و بهرهو گاراژ بهریّکهوتم. خاوهنی گاراژ تهکسییه کی باشی خسته بهر دهستم و دهستبه جی سهرقالی ئیشکردن بووم.

ههرچهند سهرهتا زوربهی ناوچهکانی شارم نهدهزانی، بهلام هیواش هیواش بوومه ناشنای شهقامهکان و بهگشتی لهکارهکهم رازی بووم.

00

شهش مانگ بهمشیوهیه تیپه پی تا نهوه ی شهو یک کاتیک دهمویست بر نانی شهو بروّمه کهبابخانهیه که لهبه ردهم کهبابخانه که خانمیک کهچار شیویکی پهشی لهسه ردابوو، دهستی پاگرت، دهمویست بروّم نان بخوّم و نهمده ویست که سیوار بکه م به لام نازانم بر بی ئیراده و هستام. ژنه که دهستبه جی سوار بوو به لام هیشتا سه د مهتر نه پوشتبووم که چار شیره که ی کوّکرده و و خستییه ناو جانتاکه ی دواتر زور به نارامی پوویکرده من و وتی:

سلاو كاك بەھمەن.

بهسهرسورمانه وه ئاورم دایه وه شههلام بینی، بزهیه کی لهسه ر لیّو بوو و سهیری ده کردم. به بینینی شادوومان بووم. داوایکرد ته کسییه که رابگرم، ئه و کارهم کرد و هاته پیشه وه و لام دانیشت.

قسه سهرهتاییه کانی ئیمه به کله یی کردن ئه و لهمن دهستیپیکرد تا ئهوه ی گهشتینه شوینی مهبهست. داوایکرد

نانی شهو پیکهوه بخوین. رازیبووم و روشتینه ماله کهی. منی برده ژووری میوان و خوی بو دروستکردنی خواردن روشته چیشتخانه که.

ئهم ژووره زۆر بهجوانی پازابوویهوه. لهسهر میزی میوان، ئینجانهیهک لهگوولی میخه کی سوور خوّی دهنواند، چهندین تابلوّی وینه کیشان به دیواره کانهوه دهبینران و نووری کهمرهنگی چراکان، جوانی و سهرنجراکیشی ژووره کهیان چهند به رابه رکردبوو.

شه هلا خواردنی ئاماده کرد و زور گهرموگور خواردنه که مان خوارد. به رهو لای ئینجانه که روشت و چلیک گولی سوور هه لگرت و له کاتیکدا به ته واوی لیم نزیکبوویه وه، گوله میخه که سووره که ی پیدام و وتی:

بههمهن ئهم گوله میخه که پیشکه ش به تق ده کهم، ده زانی گولی میخه کهی سرور یانی چی... قسه کهی ته واو نه کرد و ختری خسته ئامیزم. هه ستمکرد به پیشکه شکردنی گوله که عه شقی ختری بق ده ربریم و له به رئه وهی لهم ماوه دا بی لانه و حال بووم، پیشوازی ئهم عه شقه م کرد.

بهسه رهاتی عه شقی خوم و روئیام بو باسکرد و داوام لیکرد ئهگهر گرنگی به رابردووی من نادات، ببیته خیزانم.

رازیبوو و چهند روّ دواتر لهکاتیکدا حهمید و ژمارهیهک

بهمشنوهیه ژیانی هاوبهشی ئنمه دهستیپنکرد و لهدایکبوونی منالهکهمان ژیانی گهرموگورتر کردین. لهبهر ئهوهی کهموکوری زورم لهژیاندا بینیبوو، نهمدهویست ئهو بهلایه بهسهر هاوسهر و مندالهکهیشم بینت، ههرچهنده باوکی شههلا زیاد لهراده دهولهمهند بوو و دهیانجار شههلا پیشنیاریکردبوو بروینه کازهرون و لهوی برین بهلام نهم ژیانه ساده و لیوانلیو لهبهختهوهرییهم بهباشتر لهکوشک و تهلاری مالی باوکی دهزانی.

به و هه ولانه ی بق نه هیشتنی کیشه ی ماددی و پر خدیه کانی ژیان ده مدا، له ماوه یه کی که مدا ژیانمان باشتر بوو و من له گه ل هاوسه ر و مناله که م، پر ژانیکی خوشمان به سه ر ده برد. ئه م بارود و خه به رده وام بوو تا ئه وه ی پر ژیک بروسکه یه که کازه رونه و هات که باوکی شه هلا له سه ره مه رگدایه و ده یه ویت بیبینیت. له گه ل گهیشتنی بروسکه که، ئیمه شه و به رمو کازه رون به پیکه و تین، به لام که میک دره نگ گهیشتین چوونکه باوکی شه هلا سی کاتژمیر پیش گهیشتمان گیانیدابوو. به یانی پر وژی دواتر پیو په سمی به خاکسیاردنی باوکی شه هلا، به به شداری ژماره یه کی زور له خه لکی کازه رون و خرم و به به شداری ژماره یه کی زور له خه لکی کازه رون و خرم و

کهسوکار ئەنجامدرا. دواى ھەفتەيەک مانەوە لەکازەرون بق تاران گەراينەوە.

بەمەرگى ئەم پياوە دەولەمەندە، سامانەكەي بەشەھلا و خوشکهکهی گهیشت و نهمه بووه هنری نهوهی شههلا بهشیوه یه کی چاوه رواننه کراو بگوریت. ئه و به بیانووی ئه وهی من ئاماده نەبووم كارەكەم بگۆرم و لەو مالەدا برىم كەئەو دەيوپست بېكرېت، بيانوو گرتنەكانى دەستىپكرد. مىراتەكەي باوکی بهرادهیه کیژی کردیوو، گرنگی به هیچ شتیک و هیچ كەسىك ئەدەدا و تەنانەت گويى لەقسەكانى ئەدەگرت. ھەموق شەونك بەمەبەستى قومار و ھاونشىنى لەگەل ھاورىكانى دەرۆشت، لەو دانىشتنانە سەماي دەكرد، گۆرانى دەخويند، مهشروویی دهخواردهوه و سهرئهنجام شهوانه دوای دورانی برەپارەيەكى زۆر، مەست و سەرخۆش بۆ مالەوە دەگەرايەوە. لهوهی بیووه گولی مهجلیسی ژمارهیهک ژن و پیاوی قومارباز، شانازی بهخزیهوه دهکرد و لهدهستخوشی ئهو دەستەپە بۆ گۆرائىي خويندن لەخزى بايى بوو و كەمترين گرنگی به ژیانی من و منالهکهم نهدهدا.

لهگه ل ئهوهیشدا چوونکه گومانم دهکرد سهرئهنجام پۆژیک دهست لهم کاره قزر و شیتانهی هه لده گریت، چاوه پیی گهرانه وهی ئه و بنر ژیانیکی ساده و به خته و هرانه ی هاوشیوهی

رۆژەكانى يەكەمم دەكرد.

تەنيا بىرم لەخۆشى منالەكەمان دەكىردەوە و ئەمە تەنيا بەگۆرىنى رىزەوى ژيانى شەھلا ئەگەرى بوو.

ههولهکانم بر گهراندنه وهی شههالا بر داوینی گهرمی خیزان بی نه نجام مایه وه. نه و نه ته نیا ناماده نه بو و ، له به شدار یکردن له و شه و نشینییانه ده ستهه لبگریت، به لکو به دامه زراندنی کولفه تیک و سپاردنی مناله که مان به و ژنه زوربه ی شه و ان به یانی له و دانیشتنانه ده مایه وه و به ربه یان، مه ست و ماندو و ده گه رایه وه ، هه رجه ند، زورجار داوام لیکرد ده ست له و کارانه ی هه لبگریت، گرنگی به و ته کانم نه ده دا. هه رجه ند ده مزانی شه هلا له و شه و نشینییانه قومار ده کات ، سه ما ده کات و گورانی ده خوینیت، به لام دلنیا بو وم له به ر مناله که یشمان به و بینته به ربی مناله که مان به لام خورگه تا نه م نه داره یه مندازه یه جله و م بر شری مناله که مان به لام خورگه تا نه م نه داره یه حله و م بر بر شری مناله که مان به لام خورگه تا نه م نه داره یه حله و م بر شری مناله که مان به لام خورگه تا نه م نه داره یه و م بر شری مناله که مان و چاره نو و سم نه ده گه یشته نیزه.

هەرگىز ئەو رۆۋە لەبىرناكەم. بۆ چاككردنەوەى مەكىنەى ماتۆرەكەم لەگاراۋەكە مابوومەوە، مىلەكان، كاتۋمىر سى و نىويان نىشان دەدا كەسەرايدارى گاراۋەكە بانگىكردم و وتى: تەلەڧۆن ئىوەى دەويت. خۆم گەياندە دەڧتەر و تەلەڧۆنەكەم ھەلگرت. كەسىنكى نەناسراو لەپشت تەلەڧۆن ھەندىكى قسەى

کرد کهبق من شیاوی رازیبوون نهبوو. ئهم کهسه بی ئهوهی خقی بناسینیت، ناونیشانی پیدام و تهلهفونهکهی داخستهوه.

حه په سابووم، تهله فونه که م له ده ست که و ته خوار. سه رایه داره که هات و هه لیگر ته وه ورتی: حالتان باش نییه، و تم: باشم. عاره قنکی سارد که و ته سه ر ناوچاوم، به ده ست پاکمکر ده و ه، گاراژم به جنه پیشت و روشتمه نه و شوینه ی پیاوی نه ناسراو ناونیشانه که ی پیدام.

ئەو مالەم زۆر بەباشى دەناسى. ئەگەر پياوى نەناسراو، ناونىشانەكەى بەراستى پىدابىتم، دەبىت چەند سات دواتر ھاوسەرەكەم لەمالىك، كەمالى باوكى حەمىد بوو و چەند رۆژ پىش كرىچىيەكە چۆلى كردبوو، بىتەدەر.

بق من شیاوی پازی بوون نهبوو خقشه ویستترین هاوریم، حهمید، لهگه ل هاوسه رهکهم، دایکی منداله کهم، لهم ماله دا به ته نیا بن، نه، شتی وا پاست نهبوو و نهمده توانی باوه پ بکهم. به خقم دهوت خقزگه قسه کانی ئه و پیاوه نه ناسراوه درق بیت و خقزگه ئه و تهله فقنه به هقری پق و کینه ی که سینکه وه بیت کهمه به ستی له ناوبردن و تیکدانی خیزانیکه.

حهزم دهکرد رهگ و ریشهی گومان لهناخمدا وشک بکهم. دهمتوانی بیر لهههموو شتیک بکهمهوه جگه لهخیانهت لهلایهن شههلا و حهمید. چؤن دهمتوانی رازی بیم خوشهویستترین

چۆن دەمتوانى باوەر بكەم شەھلاى داوينپاك، بەلارىدا چورە، نە، نەمدەتوانى باوەر بكەم.

ئەگەر ئەوە راست بىت، چىتر مىرۇف لەژياندا دەتوانىت باوەر بەكى بكات، نە، بەدلنياييەوە ئەم وتانە درۆيە و كەسى نەناسراو، بەھۆى دوژمنايەتىيەوە، ئەم بابەتەى بى وتووم.

لهخوا پارامهوه لهبهر منالهکهیشمان بیّت، ژیانمان رزگار بکات و ریّگه نهدات هاوسهره باش و میهرهبانهکهم، لهگیژاوی بهدبهختیدا روّچیّت و برواته سهر ریّگهیهک کهدهرفهتی گهرانهوهی نییه.

هیشتا در عا کردنه وه که م ته واو نه بو و بوو و ، ده رگای ماله که کرایه و ه. به خیر ایی خوم له پشت باجه ی ته له فونی سه رشه قامه که شار ده و ه تا نه بینریم. ژنیک به چارشیوی ره ش، له کاتیکدا رو خساری به ته و اوی داپوشیبو و ، له وی هاته ده ر و دوای مالئاوایی کردن له حه مید ، سوار ته کسی بو و . ده رگای ماله که دو و باره به سترایه و و ته کسی به ریکه و ت. ترو مبیلیکم به کریگرت و داوام لیکرد شوین ته کسییه که بکه ویت. نه و که په ریشانی منی بینی ، به داواکه م رازی بو و و شوین ته کسییه که که و ت.

تا ئەو ساتەى تەكسىيەكە لەبەردەم مالەكەمان نەوەستا، گومانم دەكىرد ئەو ژنە ھاوسسەرى مىن نىيە بەلام كاتىك تەكسى لەبەردەم مالى خۆمان وەستا، شەھلام بىنى لەكاتىكدا چارشىۋەكەى دەخستە ناو جانتاكەى، لەتەكسىيەكە دابەزى. راستىيەكانم بۆ دەركەوت. راستىيەك كەھەرگىز نەمدەتوانى بىنى رازى بېم.

ژیانم بوو بهدوزهخ. به ته واوی بوونی خوم هه ستم به خیانه تی شه هلا و حه مید کرد و بر ژیانی مناله پاک و بی تاوانه که مان که به رهه می عاده تی شه هوه ت په ره ستانه ی تیمه بوو، داخم و که سه رم خوارد، به لام دووباره له به منداله که مان که ده بوا له داها ترودا له ناو کرمه لگا بری، خوم کرنترو لکرد. سوپاسی لیخوری ترومبیله که کرد و دابه زیم.

راستی لهئیوه دهپرسم دادوهره بهریزهکان، ئهگهر ئیره لهجیاتی من بوون، چیتان دهکرد؟ ئایا هاتوهاوارتان دهستپیدهکرد، ئایا دهستبهجی دهتانکوشت یا قسهتان نهدهکرد کههاوسهرهکهتان خیانهتی لیکردوون و ریگهتان دهدا داهاتووتان ویران ببیت.

ئیره، به ریز داواکاری گشتی، ئهگهر لهجیاتی من دهبوون و ئه و دیمه نه تان دهبینی، ئایا بیده نگ دهبوون و ریگه تان ده دا ئابروو و شهره فتان بروات، یا له تاو ناره حه تی شیت دهبوون و دەتانقىژاند و بەھەموو كەسىكتان دەوت كەھاوسەرە باش و مىھرەبانەكەتان، خيانەتى لىكردوون.

ئیره، به پیز داواکاری گشتی، ناتوانن هه ست به په نج و خهمی پیاویک لهم دیمه نه دا بکه ن مه گهر ئه وه ی خرتان بخه نه جیگه ی ئه و، تازه ئه گهری هه یه بلین تو هه له بوویت و ده بیت ده رفه تی به رگری به هاوسه ره که ت بده یت و ئه مه یش بق چوونی منه. به لی ده بیت ده رفه تی پیبده یت تا قسه بکات و راستیه کان ده رکه ویت. ئه گهری هه یه ئه م کاره بق تیکدانی خیزانه که ی ئیمه ئاماده کرابیت.

که واته نابیت پهله بکه یت، به هه مانشیوه که من پهله م نه کرد و ئیوه دانیام ده تانه و یت بزانن پهچه کرداری من چی بوو. که واته باش گویبگرن دواتر بریار بده ن.

دهستبهجی دوای ئهوه شههلا روشته ژوور، روشتمه ژوور. به ناشکرا به بینینی من راچله کا و ترس سه رتاپای گیانی داگرت. به ناشکرا دهله رزی. هه رگیز گومانی نه ده کرد له و ساته دا رووبه رووی من ببیته وه. له کاتیکدا به ته واوی تو ره بووبووم، ها وارم کرد:

هیچوپووچ، لانیکهم بهزهییت بهمنالهکهماندا بیتهوه، منالیک کهتوی دایکیت و من باوکی. مهگهر خوت پیشنیاری زهواجت پینهکردم، مهگهر خوت گوله سوورهکهت پیشکهش نهکردم، مهگهر بهلینت نهدا هاوسهریکی شیاو و وهفادار بیت، کهواته

بق ژیانمان لهناو دهبهیت؟

بق؟ وهلام بدهرهوه، ئاخر بق نزیکترین هاوریی منت بق خیانه تی خقت هه لبژارد؟ چوونکه ترقمبیلی ههیه، چوونکه شیکپقشه، چوونکه لهبنه ماله یه کی ده ولهمه نده یا چوونکه پیاویکی خقش رابویره کامیان؟

بن دەستەيەك لەئتىرەى ژن ئەرەندە پەستن دەبنە ھنى ئەرەى چىتر ھىچ پياوىك بروا بەھاورىكەى نەكات، ئاخر كاتىك نزىكترىن ھاورىم، كەسىك كە لەمنالىيەوە پىكەوە گەورە بووين وبەشدارى ھەموو خەم و خۆشىيەكانم بووە، خيانەتم لىبكات، دەبىت چاوەرىى چى لەكەسانى دىكە بكەم؟

بهدلنیاییه و هیچکه س و تو و که سانی وه ک تو تو وی ئه م بی برواییه لهئیمه دا ده چینن. بو به م کاره تان ده بنه هوی له ناوبردنی هاورییه تیه پاک و بیکه رده کان؟ ئهگه ر هاورییه تی به مشیوه یه، به نه فره ت بیت و ئهگه ر وا نییه، بو له شانسی مندا وای لیهات؟ بو؟ پیم بلی بو؟

ته نیا بیده نگ بوو، سهری خسته خوار و فرمیسکی له چاو دهباراند. به ناشکرا شهرمم له ناوچاویدا بینی. حه زم دهکرد بکه ویته به رپیم و بق گوناحه که ی داوای به خشین بکات و به لین بدات، دووباره ده گه ریته وه بق ژیانی ئاسایی خقی چوونکه هیشتا له به رخاتری منداله که مان توانای به خشین و

بەردەوام بوونى ژيانم ھەبوو.

لهبهر ئهوه بهدهنگی ئارام و هاوشنوهی موجیاری کردن پیم وت:

سەيركە شەھلا، رابردوو رۆشت، وەرە و لەبەر منالەكەمان بگەريرەوە بۆ باوەشى ژيان. دلنيام لەكارەكەت پەشىمانى، وانىيە؟

وهک کهسیک لهخه و به ناگا بیته وه، سه ری به رز کرده وه و دی:

ئەگەر پەشىمانىم، دەتوانم چى بكەم؟

به لنن بده كاره كانى ئنستات دووباره ناكه يتهوه.

یانی دهمبهخشیت؟

ئەگەر لەقوولايى داتەوە بەلىن بدەيت، بۆ رزگاركردنى تۆ لەناوزران و لەبەر داھاتووى منالەكەمان دەتبەخشىم.

به لین دهدهم بههمهن، سویند دهخوم بهخوا، لهمهودوا هاوسهریکی وهفاداری تق و دایکی میهرهبانتر بق مناله کهمان بم.

له کاتیکدا خورخور ده گریا، خوی خسته باوه شم و به و شه ی پچر پچر، وتی: چهنده میهره بانیت به همه ن، تو چهنده گهوره و ریزداریت، چهنده.

لەرەي توانىبورم بەعاقلانەترىن شىرە شەھلا بۇ سەر

ریکهی راست بگهرینمهوه، ویژدانم ئاسووده بوو و ئهم ئاسوودهییه، دابینکهری بهختهوهری ژیانی خیزانهکهم بوو.

لهوهی جاریکیتر بیرهوهرییه خوشهکانی سهرهتاکانی ژیانی هاوبهش، لهبنهمالهکهماندا گیانی دهگرت، ههستم بهشادوومانی دهکرد.

شههلا دووباره بق ژیان گهرایهوه و نهمه نهو شته بوو لهدلهوه نارهزووم دهکرد.

00

لهم کاته دا تومه تبار که هیلاک به رچاو ده که وت، چه ند ساتیک بیده نگ بوو. خه میکی قوول له چاوه کانی ده بینرا و لیری و شک بووبوو. ده توت چیتر توانای نییه پاشماوه ی به سه رهاته که ی بگیریته وه.

بیدهنگی بالی بهسهر هۆلی دادگاییهکه کیشابوو. ههمووان ههناسهیان لهسنگدا زیندانی و چاوهروانی بیستنی پاشماوهی بهسهرهاتهکه بوون.

لهم کاته دا سهرو کی دادگا، له کاتیکدا به نارامی سهری ته کان ده دا، روویکرده تاوانبار و وتی:

تكايه بهردهوام بن.

تاوانبار داوای ئاوی کرد. ئاویان بن هینا و خواردییهوه و لهکاتیکدا به ته واوی ناره حه ت به رچاو ده که و ت، پاشماوه ی به سه رهاته که ی گیرایه وه:

له و روّره بهدواوه بق ماوه ی پینج مانگ ژیانمان ئارام بوو. شه هلا به ته واوی گورا بوو و ته نانه ت باشتر له رابردوو

خزمهتی ماله کهی ده کرد. شه وانه کاتیک ده گه رامه وه، ده مبینی سه رقالی گه مه کردن له گه ل منداله که مانه. بینینی ئه م دیمه نه شه که تی و ماندوویه تی جه سته ی له بیر ده بردمه وه. دو و باره به خته وه ریم به ده سته ینابوو. ئه م بارود ق خه به رده وام بو و تا ئه وه ی شه و یک خاوه نی گاراژه که پنی و تم به مه به ستی کاریکی گرنگ به ره و ئابادان ده روات و منیش ده بیت له گه لی برقم. له به رئه وه مه مانشه و منه شه هلام ئاگادار کرده وه. به یانی ئه و رق ژه له گه ل خاوه نی گاراژه که به ره و ئابادان به ریکه و تین.

نزیکهی دوو حهفته لهمانه وهی من و خاوهن گاراژ له نابادان تیده په چی که ناگاری کردمه وه به مهبه ستی کاریک دهبیت بر قینه خورهمشه هر و تا شه ش ر قرش دیکه له تاران دهبین.

له وهی بن تاران دهگه رامه وه شادو و مان بووم. به برووسکه شه هلام ئاگادار کرده وه که تاشه ش رفزی دیکه له تاران ده بم. دواتر بریک دیاریم بزخوی و منداله که مان کری به لام به ریکه و تاری خاوه ن گاراژه که له خوره مشه هر ته نیا دو و رفزی خایاند و ئیمه چوار رفز زووتر بن تاران گه راینه و ه.

دوای مالئاوایی لهخاوهن گاراژ، بهتهکسی بهرهو مالهوه به پنکهوتم. لهوهی دوای چهند رق ژ دووری شههالا و مناله کهمانم دهبینی، شادوومان بووم به لام نازانم بق لهخووه نیگهران

بووم وهک ئهوهی پیشبینی پووداویکی شووم و نهخوازراوم کردبیت. کاتیک گهیشتمه مهبهست، پارهی تهکسیمدا و زهنگی مالهکهمانم لیدا، به لام کهس دهرگای نهکردهوه. چهند جاریک زهنگم لیدا به لام کهس دهرگای نهکردهوه.

نیگهران بووم و بهگومانی ئهوهی شههلا و کورهکهم بۆ کرین یا کاریکی دیکه لهمال چوونهتهدهر، بریارمدا بهدیوارهکهدا سهرکهوم و بروّمه ژوور. لهم کاتهدا پولیسیکی ماتورسوار لهبهر دهرگا وهستا و کاتیک زانی من خاوهن مالهکهم، نامهیه کی لهدادگاوه پیدام کهبهناونیشانی شههلا نیردرابوو. دوای وهرگرتنی واژو، مالئاوایی کرد و روشت.

کاتیک نامه کهم کرده وه، له پاستییه کی تال ناگادار بوومه وه. کو په کهم له ناوی حه وزی ماله که مان خنکابو و لیکوله ربی هه ندی پروونکردنه وه، شه هلای بانگیشتی دادگا کردبو و.

ناته وان و بینهیز خوم گهیانده حه وشیکه، دیارییه کانم هه آدایه ناو حه وشیکه، به سه ر دیواره که دا هه آگه پرام و پرزشتمه ژوور. هه موو شوینیک کپ و بیده نگ بوو. له سه ر تاقه که وینه یه کو په که م ده بینرا که پیده که نی. واقو پرماو سه یری وینه که م کرد، ته نانه ت نه مده توانی بگریم. له سوو چیکی ژووره که، قه ره ویله ی کو په که م خالی بوو. هه ستمکرد له ده رگا و دیواره وه خه م ده باریت.

گومانی ئەوەی ھەرگیز دەنگی گریان یا پیکەنینی نابیستم، ئاگری تیبەردەدام. ئەم مالە بۆ ھەمیشە بیدەنگ بووبوو و ئەم بیدەنگییه، بۆنی مەرگی لیدەھات. دەبوا ناباوەرأنه بەم راستییه تاله رازی ببم كەكورەكەم مردووه، كورینک كەھەموو ھەولینکی من بۆ بەختەوەری ئەو بوو، بەلام ئیستا چۆن دەمتوانی بی ئەو دریژه بەژیان بدەم.

رۆشتمه لای پەنجەرەكە، سەيرى كاتژميرەكەم كرد. يانزەى شەو بوو، ھىچ ھەوالىكى شەھلام نەبوو. سەيرى ئاوى حەوزەكەم دەكرد كەكورەكەمى تياخنكا بوو.

مانگ تیشکی خنری لهقوولای ئاوی حهوزهکه کردووبه چهندین پارچه. لای دیوارهکه پشیلهیهکی سپی هه تووتکابوو و سهیری دیارییهکانی دهکرد.

بیری تنکه ل و پنکه ل هنرشیان دهکرده سهر منشکم. جاریکی دیکه بن رابردوو گهرابوومه وه، بیره وه ربیه خن شهکانی عه شقی روئیا، مه رگی تالی ئه و، ژیانی هاو به شه له گه ل شه هلا و ژیانی ئارامی سه ره تا و مه رگی کوره که م و ئاوی حه و زه که که بکوری کوره که م بو و، بکوریک هه رگیز دادگایی ناکریت.

ماوهیه کی زور بیرم کردهوه، کاتیک هاتمه خوم، کاترمیر لهسی و نیو تیپه ریبوو. روشتمه هوله که و لهسه قهنه فهیه که پالکه و تم بینه داگیرساند، چهند مژیکم لینه دا که دهنگی

سوورانى كليلم لهناو قوفلى دەرگاكه بيست.

ساتیک دواتر دهرگا کرایهوه و شههلا به نارامی هاته ناو هۆلهکه. سهرهتا ههستی بهبوونی من نهکرد به لام کاتیک گلزیه که ی داگیرساند و منی بینی، وشک بوو.

به سه رنجدان به و بروسکه ی بوم نار دبوو، چاوه ری نه بو و له نیستادا بمبینیت. نزیکبوویه و ه که و ته سه رچوک و ده ستیکرد به گریان. به لام له ناکاو گریانی و ه ستاند و و تی:

من به که لکی تق نایه م، ته لاقم به. پیاویکی دیکه م خوشده ویت، من عاشقی حه مید بووم.

> شینت بووم، بهدرواری خوّم کوّنتروّلکرد و پرسیم: ئابا ئەرىش تۆی خوّشدەوبنت.

گرنگ نییه، ههر ئهوهی من خوشمدهویت بهسه، تو دهبیت تهلاقم بهیت چوونکه چیتر بهکه لکی ژیانی تو نایهم.

نازانم لهچ حالیکدا بووم، تهنانهت مهرگی منداله کهمانم لهبیر کرد. له کاتیکدا گرنگیم به قسه کانی نهده دا، و تم:

ئەگەر تەلاقت بدەم، منالەكەمان چى بەسەر دىت؟.

پنکهنی و بی لهبهرچاو گرتنی حالی من، وتی:

كام مناله، ئهو مردووه.

شۆک لىدام، وەک فىشەكەشىتە لەشوىنەكەم بەرزبوومەوە. جەستەم دەلــەرزى. خوين بەرچاوى گرتبووم و تواناى

كۆنترۆلكردنى خۆم نەبوو، وەك مارىكى برىندار پەلامارمدا. نەمدەزانى چى دەكەم، تەنيا دەزانم دەستم لەقۋى ئالاند. بۆنى مەشرووبى لىدەھات، دەپارايەوە بەلام لەحالىكدا نەبووم گرنگى بەپارانەوەكانى بدەم. بىزارىيەكى سەير بەسەرما زال بووبوو. لەو ساتەدا ھەموو شىتىكم بە لەناوچوو دەبىنى. چىتر ۋيان ماناى خۆى لەدەستدابوو.

لهتورهییدا دهلهرزیم. پهنجهکانم لهدهوری ملی گیرکرد و بههموو هیزمهوه، قورگیم گووشی. رهنگی شینبوویهوه. چاوهکانی حالهتیکی سهیریان بهخووه گرت، جهستهی وهک لقیکی شکاو، چهمایهوه. دهستم لیههالگرت و لهکاتیکدا نیگهران و پهریشان بووم، لهمال هاتمهدهر و دوای ماوهیهک گهران بهناو شهقامهکاندا، خوم تهسلیمی بنکهی پولیس کرد.

پاشماوهی به سه رهاته که خوتان لیّی ئاگادارن. ئهگهر تا دووایین سات بیده نگ بووم و هیچم نهوت ته نیا لهبی ئابرووی ده ترسام به لام چوونکه پیداگری زور کرا، ئه وه ی نهمده ویست خه لک بیزانن، باسمکرد و به مشیره یه ئابرووی خوم برد.

دوای گیرانه و هی به سه رهاتی ژیانم، پیاویکم که چاره نووسی نادیاره، چیتر باش و خراپی ژیان لای من مانای نییه. ژیان

تیکی شکاندم و لهناو کومه لگا لهناوی بردم. نهم و بر نهوهی و تم هیچ به لگهیه کم نییه و داوایش ناکه م نیره به و ته کانم رازی ببن به لام هیوادارم لانیکه م نهینی بیده نگبوونی منتان بر روون بووبیته و ه

ههمیشه لهئابرووتکان دهترسام و ئهمرویش کاتیک ئهو راستییانهم باسکرد، ئارهزوو دهکهم بمرم و لهم ژیانه پووچه رزگارم بیت.

من تاوانباری کوشتنم و دان بهتاوانه کهی خوّمدا دهنیم، به لام به هه رحال مروّقم، مروّقیک که له کوّمه لگا دوور خراوه ته و پیاوینکی ته نیایه، کوره که ی مردووه، عه شقه کهی مردووه، را زنه که ی مردووه وسه رئه نجام خوّیشی ده مریّت.

حهز دهکهم نیوه کهمنتان دادگایی کرد و له استیدا سه رقایه تی کومه نیوه کهمنتان له دهستدایه، بزانن نه گهر گهنجیک دهبیته قوربانی به هری په روه رده ی هه نه و ژینگهی ناته ندروسته وه یه، ته نانه ت نیوه یش ناتوانن بانگه شهی نه وه بکهن مناله کانتان بق نه مرق یا به یانی کومه نگا په روه رده کردووه. که واته پیگهی ژیانیان فیر بکه ن به و شیوه ی ژینگه ده خوازیت، چاونه ترسانه باسی عه شق، ژیان و هه مو و شینکیان بق بکه ن و نه و په ردانه له ناو به ن که نیوه و نه وان جیا ده کاته وه.

ئەگەر عاشق بوون، ریز لەعەشقەكەیان بگرن و ئەگەر نارەھەتى بەرۆكى پیگرتن، ھەول بدەن ھاوكاریان بن تا چارەنووسى منیان پینەبریت.

ئەمرۆ ھاوشىنوەى لقىكى شىكاوم كەھەركات ئەگەرى وشكبوونم ھەيە، بەلام ئىزەن دەبىت لەشكانى لقە گەنجەكان رىگرى بكەن و بيانپارىزن.

سوپاسی ههمووتان دهکهم کهگویتان لهوتهکانم گرت و ئازادانه دهتوانن بریاری خوتان سهبارهت بهمن بدهن.

بهرهه حال زیندان یا سیداره بو من وه ک یه که، داوایشتان لیده که مترین به زهبیتان به مندا بیته وه چوونکه نه گهر حوکمه که تان سیداره بیت خوشحالتر ده بم و به مشیوه یه له ته مه نیک نازاب کیشان و ره نج بردن له سووچی زیندان یا باشتر بلیم له هه زارجار مردن و زیندووبوونه وه ، رزگارم ده که ن.

چیتر قسهم نییه و ئامادهی بیستنی بریاری دادگام.

کتوپپ دهنگهدهنگهی ئامادهبووان، بیدهنگی دادگای شکاند. تاوانبار لهکاتیکدا فرمیسک بهچاویدا ده هاته خوار، لهسهر کورسییه کهی دانیشت. سهر قکی دادگا، کوتایی دانیشتنه کهی پاگهیاند و دادوهرهکان بق دهرکردنی حوکم، کوبوونه وه.

دانیشتنی نهینی دادوهرهکان چوار کاتژمیری خایاند. دواتر لهکاتیکدا ماندوویهتی بهروخساری ههموویانهوه دهبینرا، هاتنهدهر و دوای سکرتیری دادگا، بریاری دادوهرهکانی راگهیاند کهبریتیبوو لهپانزه سال زیندان و کاری قورس.

تاوانبار له کاتیکدا به ته واوی خوینسارد بوو، ژیر وه ره قه ی حوکمه که ی واژق کرد و بی ئه وهی داوای تیهه لچوونه و بکات، له لایه ن پخلیسه کانه و ه وانه ی زیندانکرا.

هـهوالـی مهحکومبوونی بههمهن بهمانشیتی گـهوره لهروژنامهکانی ئـهو شـهوهدا بلاو بوویهوه. زوربهی ئهو کهسانهی بهسهرهاتی بههمهنیان خویندهوه، بی ئیراده گریان. ئهم رووداوهش دوای ماوهیهک لهبیرکرا ههرچهند چارهنووسی تالّی بههمهن بهمه کوتایی نههات. ئهو تهنیا چهند مانگ لهزینداندا مایهوه و بهرهبهیانی روزیکی گهرمی هاوینه، پولیسهکان، جهنازهی شینبووی بههمهنیان لهسووچی سلولهکهیدا دوزییهوه. جهنازهکهیان بهمهبهستی پشکنین بو پزیشکی دادوهری برد.

سەيرتر ئەوەى كاتژميريك پيش گواستنەوەى جەنازەى بەھمەن، جەنازەى گەنجيكى دىكەيشان بۆ پزيشكى دادوەرى ھىننا كە لەنەخۆشخانەيەكى دەروونى خۆى ھەلواسىيوو. جەنازەى دەوەم، جەنازەى حەمىد، ھاورى نزىكەكەى بەھمەن بوو.

له و لیکولینه وه ی سه باره ت به مه رگی حه مید کردمان، خزمه کانی و تیان، ئه و دوومانگ پیش به تروّمبیله ئاخیر مۆدیله که ی له گه ل هاوسه ره که ی که ته نیا دو و پور به سه ر ئاهه نگی گواستنه وه که ی تیده په پی، بق به سه ر بردنی مانگی هه نگوینی به ره و شمال (باکور) ده پون. له پیگادا تووشی کاره ساتی تروّمبیل ده بن، هاوسه ره که ی ده مریّت و خویشی بریندار و دواتر ده حه په سیّت و شیّت ده بیّت و چه ند پور و دواتر ده حه په سیّت و شیّت ده بیّت و چه ند پور دواتر له نه خوّی هه له ده واسیت.

بهمشیوهیه سروشت، تۆلەی لەناوبردنی ژیانی بەهمەنی لەحەمید وەرگرتەوه و ئەرى بەسزای كردەوەكانی گەیاند.

جەنازەى خەمىدىان بەكەسوكارى سپارد. چوونكە ھىچكام لەكەسوكارى بەھمەن بۆ وەرگرتنى جەنازەكەى نەھات، بەترۆمبىلى فرياكەوتن گواستىيانەوە تا لەگۆرستانى گشتى بەخاكى بسپىرن.

کاتنک ترزمبیلی هه لگری جه نازه ی به همه ن له پزیشکی دادوه ری ده هاته ده ر، نم نم باران ده باری، نازانم ئه گهری بو و ئه م د لۆپه فرمیسکه کانی پوئیا بیت که هاوشیوه ی باران مالئاوایی له خوشه ویسته که ی ده کرد بو ئه وه ی سووکنایی به دلی سووتاوی بدات.

ئەويان بىردە گۆرسىتان و چەند گۆرھەلكەنى بىر، جەنازەكەيان بەخاك سپارد بەلام كەسى نەبوو يەك دلۆپ فرميسكي بن بريزيت يا چهپكيك گول لهسهر گۆرەكهي دابنيت. ئەو تەنياى تەنيا بوو...

ئەگەرى ھەيە وەك خۆى دەيوت:

منالهکهی مردووه، عهشقهکهی مردووه، ژنهکهی مردووه و سەرئەنجام خۆيشى مردبوو....

الهمشعو فرمني كيك دوروز ت

-99-

کاتیک نیگامان بهریهک کهوت، ههستمکرد دلم دهلهرزیت، لهبهرابهر هیزی عهشقی نهو بیهیز دهبووم. بهخوم دهوت لهبهرامبهر نهو ههموو پاکی و خوشهویستییهی ناخی روئیا، ژیانیش گرنگ نییه. بهخوشحالییهوه دهستم خسته ناو قژی، دواتر سهبارهت بهدابینکردنی پارهکه، درویهکم پیکهوهنا و وتم: بههوی یهکیک لههاوریکانمهوم پارهکهم دابینکردووه. لهکاتیکدا بهگومانهوه سهیری دهکردم، دهیویست بزانیت پارهکهم چون و لهکوی بهدهست هیناوه...

3000

طوب يو كۆلدن بووك موطنية التوكن يو كولدن 07701598762 - 07501444434 FGoldenbook ©ktebfroshe warzer